

IX 9Marks

TIN LÀNH LÀ GÌ?

Greg Gilbert

LỜI NÓI ĐẦU BỞI D.A. CARSON

GREG GILBERT
Phục Sinh & David Tô (dịch)

TIN LÀNH LÀ GÌ?

LỜI NÓI ĐẦU BỞI D.A. CARSON

NHÀ XUẤT BẢN ĐỒNG NAI

Tin Lành Là Gì?

Bản quyền © 2010 thuộc Gregory D. Gilbert

Xuất bản bởi Crossway

1300 đường Crescent

Wheaton, Illinois 60187

Đã đăng ký Bản quyền. Không được sao chép bất kỳ phần nào của ấn phẩm này, hoặc lưu trữ trong hệ thống truy xuất hoặc truyền đi dưới mọi hình thức bằng bất kỳ phương tiện nào, điện tử, máy móc, photocopy, ghi âm mà không có sự cho phép trước của nhà xuất bản, ngoại trừ theo quy định của luật bản quyền Hoa Kỳ.

Thiết kế bìa: Thiết Kế Nhận Dạng Kép

Sắp chữ: Lakeside Design Plus

In lần đầu tiên 2010

In tại Hoa Kỳ

Trừ khi có ghi chú, các trích dẫn Kinh thánh được lấy từ bản dịch Hiệu Đỉnh Truyền Thống. Đã được cho phép sử dụng. Đã đăng ký Bản quyền.

Tất cả những sự nhấn mạnh trong các phần Kinh thánh trích dẫn đã được tác giả thêm vào.

Bìa cứng ISBN: 980-1-4335-1500-2

PDF ISBN: 980-1-4335-1501-9

Mobipocket ISBN: 980-1-4335-1502-6

ePub ISBN: 980-1-4335-2460-8

Dữ liệu Biên mục của Thư viện Quốc hội

Gilbert, Greg, 1977

Tin Lành Là Gì? / Greg D. Gilbert; lời tựa của D.A. Carson.
tr. cm.

Bao gồm tài liệu tham khảo và chỉ mục.

9Marks ISBN: 978-1-950396-97-9

1. Thần học, Học thuyết - những tác phẩm phổ biến. I. Tiêu đề.

BT77.G44 2010

230-dc22

2009030583

Crossway là một mục vụ xuất bản của Nhà Xuất Bản Good News.

LB 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10

14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

“Greg Gilbert là một trong những người trẻ tuổi rực sáng và trung tín nhất được kêu gọi phục vụ hội thánh ngày nay. Trong cuốn sách này, tác giả trình bày một sự hiểu biết sâu sắc, trung thực và hoàn toàn phù hợp với Kinh thánh về tin lành của Chúa Jesus Christ. Không có nhu cầu nào lớn hơn nhu cầu hiểu biết về tin lành thực sự, nhận biết tin lành giả mạo và sản sinh ra một thế hệ các Cơ đốc nhân đặt tin lành làm trung tâm. Cuốn sách vô cùng quan trọng này đến rất đúng lúc.”

- R. ALBERT MOHLER JR., Chủ tịch,
Viện Thần học Báp-tít Nam Phương

“Hai thực tế làm cho cuốn sách này trở nên cực kỳ quan trọng: tính trung tâm của tin lành trong tất cả các thế hệ và sự nhầm lẫn về tin lành trong thế hệ của chúng ta. *Tin lành Là Gì?* cung cấp một lời giải thích trung thực với Kinh Thánh về tin lành và trang bị cho các Cơ đốc nhân để nhận ra những sai lệch ra từ thông điệp vinh quang đó. Tôi ước gì mình có thể tận tay tặng cuốn sách này cho mọi mục sư và thành viên hội thánh.”

- C. J. MAHANEY, Chức vụ Sovereign Grace

“Một lối kể tuyệt vời những câu chuyện cũ bằng những ngôn từ mới mẻ và với những cảnh báo tinh tế chống lại sự xuyên tạc tinh vi. Như một bản nhạc tin lành cổ điển tuyệt diệu, cuốn sách tuyệt vời này của Greg Gilbert khiến những người cho dù đã thuộc lòng câu chuyện vẫn sẽ thấy thêm khát được nghe lại như những ai chưa được nghe bao giờ.”

- BRYAN CHAPPELL, Chủ tịch,
Chủng Viện Thần Học Giao Ước

“Greg Gilbert là cậu học trò mà tôi có vinh dự và đặc ân được giảng dạy cho cậu ấy và hiện giờ là người đang dạy lại cho tôi. Cuốn sách nhỏ nhắn về tin lành này là một trong những cuốn sách có nội dung thông suốt và quan trọng nhất mà tôi từng đọc trong những năm gần đây.”

- MARK DEVER, Mục sư trưởng,
Hội thánh Báp-tít Capitol Hill, Washington DC

“*Tin Lành Là Gì?* Cuốn sách ngắn gọn nhưng đầy sức mạnh này sẽ trả lời câu hỏi đó với cách trình bày rõ ràng và súc tích. Đây là một sự trình bày trên cả tuyệt vời về tin lành. Hãy đọc và giới thiệu cho những người khác nữa.”

-DANIEL L. AKIN, Chủ tịch,
Viện Thần học Báp-tít Đông Nam

“Greg Gilbert, với tư duy nhạy bén và tấm lòng của người chân, đã viết một cuốn sách hữu ích cho những người ham học hỏi, những tân tín hữu và bất cứ ai muốn hiểu rõ hơn về Tin lành. Tôi đã chờ đợi một cuốn sách như thế! Như một sự hướng dẫn chắc chắn cho một chủ đề gây tranh cãi, cuốn sách này làm sáng tỏ những quan niệm sai lầm về tin lành, vương quốc và ý nghĩa của thập tự giá.”

- KEVIN DEYOUNG, Mục sư trưởng,
Hội thánh University Reformed, Đông Lansing, Michigan

“Không có thách thức nào trong thời đại đầy nghi ngờ và thực dụng này lớn hơn là thách thức làm cho tin lành vinh quang trở nên thực sự rõ ràng. Đây là nhu cầu lớn nhất đối với những Cơ đốc nhân lí trí và hoài nghi. Trong tác phẩm thấu đáo nhưng dễ tiếp cận này, Greg Gilbert đã trả lời thật rõ ràng câu hỏi quan trọng nhất từng được hỏi.”

DARRIN PATRICK, Phó chủ tịch,
Mạng Lưới Xây Dựng Hội Thánh Acts29

“Trong bối cảnh văn hóa Cơ đốc giáo giáo đương đại bị đặc trưng bởi sự nhầm lẫn lan man liên quan đến các giáo lý trọng tâm của đức tin chúng ta, Greg Gilbert đã cho chúng ta một bức tranh mô tả tin lành thật rõ ràng đối với những người đã tin và thật thuyết phục đối với những người chưa tin. Với sự thâm nhuần Lời Chúa, tập trung vào thập tự giá và tôn cao Đức Chúa Trời, *Tin Lành là gì?* sẽ thu hút sự chú ý của bạn và khơi dậy trong lòng bạn tình yêu dành cho Chúa, Đấng đã cứu chúng ta bởi ân sủng của Ngài thông qua tin lành vì sự vinh hiển của Ngài.”

-DAVID PLATT, Mục sư trưởng,
Hội thánh tại Brook Hills, Birmingham, Alabama

“Greg Gilbert đã kêu gọi hội thánh quay trở lại với nguồn mạch
khải của mình. Nói một cách đơn giản và thẳng thắn, ông đã xuất sắc
lộ tả ý nghĩa thực sự của tin lành theo Kinh thánh.”

ARCHBISHOP PETER J. AKINOLA,
Tổng giám mục Hội Thánh Nigeria, Anh giáo

“Sự rõ ràng về tin lành mang lại cả sự vững tin vào tin lành và
niềm tin liên quan đến các lẽ thật tin lành cốt lõi. Cuốn sách tuyệt
vời này là vô cùng rõ ràng và trung thành với Kinh Thánh, và sẽ làm
mới lại cho người đọc về trọng tâm của tin lành.”

- WILLIAM TAYLOR, Hiệu trưởng,
St. Helen Bishopsgate, London

“Khi tôi nghĩ về trọng tâm của Kinh thánh, lòng tôi ngay lập tức
ôm chặt lấy Tin lành. Tôi biết nhiều người yêu thích tin lành, nhưng
tôi luôn mở lòng để có thể yêu thích nó hơn và để hiểu rõ hơn. Greg
Gilbert đã viết cuốn sách này để giúp chúng ta biết và yêu mến tin
lành hơn.”

- JOHNNY HUNT, Chủ tịch,
The Southern Baptist Convention,

Mục sư, Hội thánh First Baptist Church, Woodstock, Georgia

“Điều làm cho cuốn sách này trở nên sâu sắc chính là sự đơn giản
của nó. Có lẽ mối nguy hiểm lớn nhất trong Cơ đốc giáo là đưa ra
các giả định về Tin lành mà không chịu lắng nghe tiếng nói rõ ràng
và dứt khoát từ Kinh thánh. Không hề nói quá khi cho rằng đây có
thể là cuốn sách quan trọng nhất mà bạn sẽ đọc về đức tin Cơ đốc.”

- RICK HOLLAND, Mục sư điều hành,
Hội thánh Grace Community, Sun Valley, California

“Greg Gilbert đã vượt qua được sự nhầm lẫn bằng cách tìm kiếm Kinh thánh để trả lời cho câu hỏi quan trọng nhất mà bất cứ ai cũng có thể hỏi. Ngay cả khi bạn nghĩ rằng mình đã biết tin lành về những gì Đức Chúa Trời đã thực hiện trong Đấng Christ, Gilbert sẽ tăng cường sự tập trung của bạn vào tin lành vinh quang này.”

COLLIN HANSEN, biên tập viên *Christianity Today*

Thương gửi Moriah

Anh yêu em.

Rất nhiều và rất nhiều.

NỘI DUNG

Giới Thiệu Bộ Sách	13
Lời Nói Đầu Của D.A. Carson.....	15
Giới Thiệu	17
1 Tìm Kiếm Tin Lành Trong Kinh Thánh	25
2 Đức Chúa Trời Là Đấng Tạo Hóa Công Bình	39
3 Con Người Tội Lỗi	47
4 Chúa Jesus Christ Đấng Cứu Rỗi	57
5 Đáp Ứng - Đức Tin Và Ăn Năn	69
6 Vương Quốc	81
7 Giữ Vững Thập Tự Giá Ở Trung Tâm	95
8 Quyền Năng Của Tin lành	105
Lời Tri Ân Đặc Biệt	115
Kinh Thánh Phụ Lục	117

GIỚI THIỆU BỘ SÁCH

Bộ sách 9Marks được viết ra dựa trên hai ý tưởng cơ bản. Đầu tiên, hội thánh địa phương quan trọng hơn rất nhiều đối với đời sống Cơ đốc so với những gì mà các Cơ đốc nhân ngày nay có thể nhận ra. Đối với **9Marks**, chúng tôi tin rằng một Cơ đốc nhân khỏe mạnh là một thành viên hội thánh khỏe mạnh.

Thứ hai, các hội thánh địa phương được tăng trưởng trong sự sống và sức sống khi vận hành đời sống của mình xung quanh Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán. Hội thánh lắng nghe và làm theo. Chỉ thế thôi. Khi một hội thánh biết lắng nghe và làm theo, hội thánh sẽ bắt đầu giống như Đấng mà hội thánh đang bước theo. Hội thánh sẽ phản ánh tình yêu và sự thánh khiết của Ngài. Hội thánh phản ánh vinh quang của Ngài. Một hội thánh sẽ giống Chúa khi hội thánh biết lắng nghe Ngài.

Với hình thức đánh dấu này, người đọc có thể nhận thấy rằng tất cả các nhãn hiệu “9 marks” được lấy từ cuốn sách Mark Dever’s 2001: *Nine Marks of a Healthy Church* (Chín dấu hiệu của một hội thánh khỏe mạnh) (Crossway Books), bắt đầu với Kinh thánh:

- rao giảng trong sự giải thích;
- thần học Kinh thánh;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về tin lành;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về sự cải đạo;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về truyền giáo;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về tư cách thành viên của hội thánh;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về kỷ luật trong hội thánh;
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về môn đệ hoá và tăng trưởng; và
- một sự hiểu biết Kinh Thánh về lãnh đạo trong hội thánh.

Có thể có nhiều điều để nói đến hơn về việc hội thánh nên làm gì để trở nên khỏe mạnh, chẳng hạn như cầu nguyện. Nhưng chín sự

thực hành này là những sự thực hành mà chúng tôi tin là thường bị bỏ qua nhất hiện nay (không giống như cầu nguyện). Vì vậy, thông điệp cơ bản của chúng tôi gửi đến các hội thánh là, đừng hướng đến những sự thực hành tốt nhất hoặc các phong cách mới nhất; hãy nhìn lên Chúa. Hãy bắt đầu bằng cách một lần nữa lắng nghe lời Đức Chúa Trời.

Bộ sách 9Marks ra đời từ chính dự án tổng thể này. Các tập sách này được viết ra nhằm xem xét chín dấu hiệu này một cách gần gũi hơn và từ các góc độ khác nhau. Một số hướng đến các mục sư và một số hướng đến thành viên hội thánh. Hy vọng tất cả sẽ kết hợp sự tra xem Kinh Thánh cẩn thận, suy luận thần học, cân nhắc văn hóa, ứng dụng hiệp nhất và thậm chí một chút hô hào cá nhân. Những cuốn sách Cơ đốc tốt nhất luôn là những cuốn sách vừa thần học mà cũng vừa thực tiễn.

Lời cầu nguyện của chúng tôi là Đức Chúa Trời sẽ sử dụng tập sách này và những tập sách khác để giúp chuẩn bị cô dâu của Ngài, hội thánh, với sự rạng rỡ và lộng lẫy trong ngày Chúa đến.

LỜI TỰA

Hơn ba mươi năm giảng dạy các sinh viên thần học đã cho tôi thấy rằng những câu hỏi mâu thuẫn nhất mà họ hỏi thay đổi từ thế hệ này sang thế hệ khác và điều tương tự cũng đúng với cả giới Cơ đốc. Có lúc bạn có thể tạo ra một cuộc tranh luận sôi nổi bằng cách đưa ra câu hỏi: Bạn nghĩ gì về phong trào Ân tứ? hoặc là Có nên bảo vệ cho sự chính xác tuyệt đối? hoặc Bạn nghĩ gì về các hội thánh ‘thân thiện’ (seeker-sensitive churches)? Thật dễ dàng để tìm thấy những người sẵn sàng thảo luận về những câu hỏi này trong ngày hôm nay, nhưng thường không còn nhiều nhiệt huyết trong họ và cũng không đưa ra được điều gì mới mẻ. Ngày nay, câu hỏi rất có thể châm ngòi cho một sự bùng nổ - như tác giả của sách này đã chỉ ra, đó là: Tin lành là gì? Có thể thêm vào một câu hỏi có liên hệ gần gũi với câu hỏi đó là: Chủ nghĩa phúc âm là gì?

Việc những câu hỏi này tạo ra những câu trả lời loại trừ lẫn nhau, thường được bao biện một cách giáo điều với sự tra xem Kinh Thánh sơ sài là thật đáng báo động, bởi vì đây là các vấn đề rất nền tảng. Khi người theo chủ nghĩa phúc âm nắm bắt những ý kiến rất khác nhau về phúc âm (nghĩa là ‘tin lành’, đó là ý nghĩa của ‘phúc âm’), thì người ta phải kết luận rằng chủ nghĩa phúc âm như một phong trào là một hiện tượng đa dạng không đồng nhất với tin lành và không có ý thức trách nhiệm về việc “chiến đấu cuộc chiến đức tin” mà Chúa đã “một lần giao phó hết” cho chúng ta, dân sự của Ngài (Giu-đe 3), hoặc nhiều người tự gọi mình là “những người theo chủ nghĩa phúc âm” không có bất kỳ quyền hợp pháp nào để nói như vậy bởi vì họ đã bỏ lại “phúc âm” tức là tin lành ở đằng sau.

Đến với Greg Gilbert, cuốn sách này không đi khai phá ra những nền tảng mới nhưng đi khảo sát một số nền tảng cũ mà không bao giờ được phép bỏ qua hay ngó lơ. Sự rõ ràng trong suy nghĩ và những kết nối của Greg là hoàn toàn đáng ngưỡng mộ. Cuốn sách này sẽ làm sắc bén lại lối suy nghĩ của không ít Cơ đốc nhân trưởng thành. Quan trọng hơn, đây là một cuốn sách dùng để phân phát rộng rãi cho các lãnh đạo hội thánh, các Cơ đốc nhân trẻ tuổi, và thậm chí là một số người chưa tin nhận Đấng Christ muốn có một lời giải thích rõ ràng về tin lành. Hãy đọc cuốn sách này, và sau đó là mua nguyên một thùng để phân phát rộng rãi.

D. A. Carson

GIỚI THIỆU

Tin lành của Chúa Jesus Christ là gì?

Có lẽ bạn nghĩ rằng đây sẽ là một câu hỏi dễ trả lời, đặc biệt là đối với các Cơ đốc nhân. Thực ra, bạn nghĩ rằng việc viết một cuốn sách như thế này, một cuốn sách yêu cầu các Cơ đốc nhân suy nghĩ cẩn thận về câu hỏi: Tin lành của Chúa Jesus là gì? là hoàn toàn không cần thiết. Nó giống như yêu cầu người thợ mộc ngồi xuống và suy ngẫm câu hỏi: Cái búa là cái gì?

Xét cho cùng, tin lành của Chúa Jesus Christ đứng ở trung tâm của Cơ đốc giáo, và các Cơ đốc nhân chúng ta tuyên bố rằng tin lành là vượt trên tất cả. Đó là những gì chúng ta dự định là nền tảng cho cuộc sống của chúng ta và xây dựng các hội thánh của chúng ta trên đó. Đó là những gì chúng ta nói với người khác, và đó cũng là những gì chúng ta cầu nguyện để họ sẽ nghe và tin.

Đối với tất cả những điều đó, bạn nghĩ rằng hầu hết những Cơ đốc nhân đã thực sự nắm bắt được nội dung của tin lành Cơ đốc chưa? Bạn sẽ trả lời thế nào nếu có ai đó hỏi bạn rằng: Cái ‘tin tức’ mà Cơ đốc nhân các anh cứ hay nói đến là gì? Và có gì ‘tốt lành’ trong cái ‘tin tức’ đó?

Tôi cảm giác được rằng có rất nhiều Cơ đốc nhân sẽ trả lời một cách rất thiếu sót so với những gì Kinh thánh nói về “Tin lành của Chúa Jesus Christ”. Có lẽ họ sẽ trả lời: “Tin lành là Đức Chúa Trời tha thứ cho tội lỗi của bạn nếu bạn tin cậy nơi Ngài.” Hoặc họ sẽ nói theo kiểu này: “Tin lành là Chúa yêu thương bạn và có một kế hoạch tuyệt vời cho cuộc sống của bạn.” Hoặc: “Tin lành là bạn là con của Đức Chúa Trời, và Chúa muốn con cái Ngài thành công rực rỡ về mọi mặt.” Một số người thì biết rằng điều quan trọng là phải nói điều gì đó về sự chết của Chúa Jesus trên thập giá và sự phục sinh của Ngài, nhưng một lần nữa, phải nói sao cho đúng đây?

Thật ra, để khiến các Cơ đốc nhân đồng ý về một câu trả lời cho câu hỏi: Tin lành là gì? là không hề đơn giản chút nào. Tôi làm việc với một mục vụ được gọi là 9Marks, một tổ chức liên kết với Hội thánh Capitol Hill Baptist ở Washington DC. Hầu hết những người

đọc và nhận xét về tài liệu của chúng tôi là từ một bộ phận khá hẹp của giới Cơ đốc. Họ tin rằng Kinh thánh là sự thật và chính xác tuyệt đối, họ tin rằng Chúa Jesus đã chết trên thập tự giá và sống lại từ cõi chết, họ tin rằng con người là tội nhân cần được cứu rỗi, và họ mong muốn trở thành những người đặt tin lành làm trung tâm, được thẩm nhuần tin lành.

Nhưng bạn đoán xem đâu là chủ đề mà một mình nó tạo ra nhiều bình luận và phản ứng mạnh mẽ nhất về bất cứ điều gì chúng ta viết dựa trên nó? Đúng, đó là Tin Lành. Chúng ta có thể viết và nói trong nhiều tháng về việc rao giảng, môn đệ, tư vấn, chính sách hội thánh, thậm chí là âm nhạc hội thánh và phản hồi từ độc giả của chúng ta là rất thú vị nhưng không có gì ngạc nhiên cả. Nhưng chúng ta hãy thử đăng một bài viết cố gắng thể hiện rõ ràng về những gì Kinh thánh dạy là tin lành của Cơ đốc giáo, và những phản hồi sẽ là khiến bạn phải ngạc nhiên.

Cách đây một thời gian, một trong những người bạn của tôi đã đăng một bài viết ngắn trên trang web của chúng tôi về một nghệ sĩ Cơ đốc nổi tiếng. Người này được hỏi trong một cuộc phỏng vấn: Tin lành của Cơ đốc giáo là gì? Đây là những gì mà nghệ sĩ đó đã nói:

Thật là một câu hỏi tuyệt vời. Tôi nghĩ là... Theo như những gì tôi biết thì đó là Chúa Jesus đã đến, sinh sống, chết đi và được phục sinh và sự khởi đầu của Ngài cho “điều đã xảy ra và điều hầu đến” trong việc khôi phục mọi vật lại cho chính Ngài... và điều đó xảy ra theo cách của Ngài... sự hiện hữu của tất cả mọi thứ... quá trình đó bắt đầu và trở thành hiện thực trong cuộc sống và tâm lòng của các tín hữu và một ngày kia nó sẽ được nhận thấy rõ ràng hơn. Tôi muốn nói rằng tin lành hay phúc âm là đang nói về tin tức tốt lành, là tin tức về vương quốc của Ngài sắp đến, khởi nguyên vương quốc của Ngài sắp hiện đến... Đó là những gì tôi nghĩ.

Một số người trong chúng ta đã trả lời bằng cách đặt ra những câu hỏi như: “Nếu chúng ta nói rõ về Tin lành Cơ đốc, chúng ta có nên đưa ra một số lời giải thích về sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus không?” Hoặc là “Chúng ta có nên nói gì đó về tội lỗi và nhu cầu

được cứu rỗi khỏi cơn thịnh nộ của Chúa chống lại tội lỗi không?”

Phản hồi cho loạt bài viết đó là không thể tin được. Trong nhiều tháng, chúng tôi đã nhận được hàng tá tin nhắn về nó. Một số người viết cho chúng tôi đánh giá cao những câu hỏi chúng tôi nêu ra; những người khác thắc mắc có gì sai khi nói về tin lành như thế vì Chúa Jesus cũng đã giảng về sự hiện đến của vương quốc. Những người khác thì thấy thật mới mẻ khi nghe về suy nghĩ Cơ đốc có phần khắt khe về cách phát biểu về tin lành ngay từ đầu.

Theo một số chiều hướng, tôi vui mừng khi thấy các Cơ đốc nhân có hứng thú khi một cuộc thảo luận về tin lành bắt đầu. Điều đó có nghĩa là họ đã nghiêm túc tiếp nhận và có những suy nghĩ sâu sắc về tin lành. Sẽ không có gì lành mạnh ở những Cơ đốc nhân không quan tâm đến cách chúng ta định nghĩa và hiểu về tin lành. Mặt khác, tôi nghĩ rằng năng lượng được tạo ra bởi các cuộc thảo luận về tin lành chỉ ra một màn sương mù lẫn lộn đang bao phủ trong thời này. Khi bạn đi thẳng vào vấn đề, các Cơ đốc nhân sẽ không đồng ý với ý nghĩa của Tin lành ngay cả đó là những Cơ đốc nhân tự gọi mình là người tin lành.

Hãy hỏi một trăm Cơ đốc nhân bất kỳ tự nhận mình là người tin lành câu hỏi: Tin lành của Chúa Jesus là gì? và bạn có thể nhận lại được khoảng sáu mươi câu trả lời khác nhau. Nghe thuyết giảng về Tin Lành, đọc sách tin lành, đăng nhập vào các trang web tin lành, và bạn sẽ tìm thấy những mô tả khác nhau về tin lành, nhiều mô tả trong số đó loại trừ lẫn nhau. Dưới đây là một số mô tả tôi đã tìm thấy:

Tin lành là Đức Chúa Trời muốn cho bạn thấy ân điển diệu kỳ của Ngài. Ngài muốn lấp đầy cuộc sống của bạn với rượu mới, nhưng bạn có sẵn sàng bỏ đi rượu cũ của mình không? Bạn sẽ bắt đầu suy nghĩ lớn hơn chứ? Bạn sẽ mở rộng tầm nhìn của mình và thoát ra khỏi những suy nghĩ tiêu cực cũ kỹ cản trở bạn chứ?

Ở đây tin lành chỉ gói gọn trong một từ. Bởi vì Đấng Christ đã chết cho chúng ta, những người tin vào Ngài có thể biết rằng tội lỗi của mình đã được tha thứ một lần đủ cả. Chúng ta sẽ phải nói gì trước ngai phán xét của Đức Chúa Trời? Chỉ

một điều mà thôi. Đấng Christ đã chết thay cho tôi. Đó là tin lành.

Thông điệp của Chúa Jesus có thể được gọi là có tính cách mạng nhất mọi thời đại: “Để chế cách mạng triệt để của Đức Chúa Trời đang ở đây, tiến lên bằng sự hòa giải và bình an, mở rộng bằng đức tin, hy vọng và tình yêu thương - bắt đầu từ những người nghèo nhất, yếu nhất, hiền lành nhất và số lượng ít ỏi nhất. Đây là lúc để thay đổi suy nghĩ của con. Mọi thứ đều sẽ thay đổi. Đây là thời điểm cho một lối sống mới. Hãy tin ta. Hãy theo ta. Hãy tin vào tin lành này để con có thể học cách sống theo nó và là một phần của cuộc cách mạng.”

Tin lành là gương mặt của Đức Chúa Trời sẽ luôn hướng về phía bạn, bất kể bạn đã làm gì, ở đâu, hoặc mắc phải bao nhiêu sai lầm. Ngài yêu thương bạn và hướng về phía bạn, tìm kiếm bạn.

Tin lành tự thân nó đề cập đến lời tuyên bố rằng Chúa Jesus, Đấng Mê-si-a bị đóng đinh và phục sinh, là Chúa chỉ có một, chân thực và duy nhất của thế giới.

Tin lành là đây! Đức Chúa Trời trở thành Vua và Ngài thực hiện điều đó thông qua Chúa Jesus! Và do đó, sự công chính của Đức Chúa Trời, sự bình an của Đức Chúa Trời, thế giới của Đức Chúa Trời sẽ được đổi mới. Và dĩ nhiên, đó là một tin tức tốt lành cho bạn và tôi. Nhưng đó chỉ là một sự phát sinh, hay có thể nói là một hệ quả của tin lành - một thông điệp về Chúa Jesus có ảnh hưởng thứ cấp đối với tôi, bạn và chúng ta. Nhưng bản thân tin lành không phải là về *bạn là loại người này và điều này có thể xảy ra với bạn*. Đó là kết quả của tin lành chứ không phải là chính tin lành... Sự cứu rỗi là kết quả của tin lành, không phải là trung tâm của chính tin lành.

Tin lành là lời tuyên bố của Chúa Jesus, theo [hai] ý nghĩa. Đó là lời tuyên bố của Chúa Jesus về sự xuất hiện của vương quốc có khả năng của Đức Chúa Trời (vương quốc của Ngài) ở giữa các cấu trúc của con người. Nhưng đó cũng là lời

tuyên bố về Chúa Jesus, với tin lành Ngài đã chết và sống lại, Chúa Jesus đã làm cho vương quốc mà Ngài tuyên bố được dành sẵn cho chúng ta.

Là một Cơ đốc nhân, tôi chỉ đơn giản là cố gắng định hướng bản thân xung quanh một lối sống đặc biệt, và lối sống mà Chúa Jesus đã dạy là khả thi. Và tôi nghĩ rằng lối sống của Chúa Jesus là lối sống tốt nhất có thể... Dần dần, khi bạn cố sống theo lối sống của Chúa Jesus, bạn bắt đầu nhận thấy có một điều gì đó sâu sắc hơn đang diễn ra. Bạn bắt đầu nhận ra lý do đây là lối sống tốt nhất bởi vì nó bắt nguồn từ những lẽ thật sâu sắc về thế giới. Bạn thấy mình sống ngày càng hòa hợp với thực tế tối thượng. Bạn càng ngày càng đồng nhất với cách thức vận hành của vũ trụ ở mức độ sâu sắc của nó... Các Cơ đốc nhân đầu tiên tuyên bố rằng lối sống này của Chúa Jesus chính là Tin lành.

Sự hiểu biết của tôi về thông điệp của Chúa Jesus là Ngài dạy chúng ta sống trong thực tại của Đức Chúa Trời ở ngay đây và ngay trong hôm nay. Nó giống như thể Chúa Jesus đang nói: “Hãy thay đổi cuộc sống của con. Hãy sống theo cách này.”

Bạn hiểu được ý tôi khi tôi nói tin lành bị bao quanh bởi một làn sương mù lẫn lộn rồi chứ! Nếu bạn chưa bao giờ nghe nói về Cơ đốc giáo, bạn sẽ nghĩ gì sau khi đọc những trích dẫn đó? Bạn sẽ hiểu được rằng các Cơ đốc nhân có ý muốn truyền đạt những thông điệp tốt lành. Nhưng ngoài ra, nó chỉ là một mớ bòng bong. Có phải tin lành chỉ đơn giản là Chúa yêu tôi, và tôi cần bắt đầu suy nghĩ tích cực hơn? Có phải đó là Chúa Jesus là một tấm gương thực sự tốt, Ngài dạy tôi sống một đời sống yêu thương và thương xót? Có thể nó còn liên quan đến tội lỗi và tha thứ. Rõ ràng một số Cơ đốc nhân nghĩ rằng tin lành này có liên quan đến sự chết của Jesus. Theo những người khác thì rõ ràng là không.

Ở đây và bây giờ tôi sẽ không đưa ra quyết định những trích dẫn nào là tốt hơn hay tệ hơn những trích dẫn nào (mặc dù tôi hy vọng rằng sau khi đọc cuốn sách này, bạn sẽ có thể tự quyết định). Nó chỉ đơn giản là chỉ ra có bao nhiêu điểm khác nhau đến với tâm trí mọi

người khi họ được hỏi: Tin lành là gì?

Trong cuốn sách này, tôi muốn cố gắng đưa ra một câu trả lời rõ ràng cho câu hỏi đó, một câu trả lời dựa trên những gì chính Kinh thánh dạy về tin lành. Trong quá trình đó, tôi đang hy vọng và cầu nguyện cho một vài điều.

Đầu tiên, nếu bạn là Cơ đốc nhân, tôi cầu nguyện rằng cuốn sách nhỏ này và quan trọng hơn, những lễ thật vinh quang mà nó cố gắng hướng đến sẽ khiến bạn phải nhảy cẫng lên vì vui sướng và ca ngợi Chúa Jesus Christ vì những gì Ngài đã làm cho bạn. Một tin lành hóc hác sẽ dẫn đến sự thờ phượng tiêu tụy. Nó hạ thấp tầm nhìn của chúng ta từ cấp độ của Đức Chúa Trời xuống đến cấp độ của chúng ta và làm giảm giá trị những gì Đức Chúa Trời đã thực hiện cho chúng ta trong Đấng Christ. Ngược lại, tin lành theo Kinh thánh giống như nhiên liệu trong lò lửa thờ phượng. Bạn càng hiểu về nó, tin vào nó và nhờ cậy nó, bạn càng thờ phượng Chúa cả về bản thể của Ngài và những gì Ngài đã làm cho chúng ta trong Đấng Christ. “Ôi! Sự giàu có, khôn ngoan và hiểu biết của Đức Chúa Trời thật sâu nhiệm biết bao!” Phao-lô đã thốt lên như vậy (Rô-ma 11:33), và đó là bởi vì lòng ông đang tràn đầy tin lành.

Thứ hai, tôi hy vọng rằng việc đọc cuốn sách này sẽ giúp bạn tự tin hơn khi nói chuyện với người khác về tin lành của Chúa Jesus. Tôi đã từng gặp những Cơ đốc nhân ngần ngại chia sẻ tin lành với bạn bè, gia đình và người quen vì sợ không có câu trả lời cho tất cả các câu hỏi của họ. Chà, điều đó có lẽ đúng, bất kể bạn là ai, thì bạn cũng sẽ không bao giờ có thể trả lời tất cả các câu hỏi! Nhưng bạn có thể trả lời một vài câu hỏi, và tôi hy vọng cuốn sách này sẽ giúp bạn trả lời nhiều hơn một vài câu hỏi.

Thứ ba, tôi cầu nguyện rằng bạn sẽ nhìn thấy tầm quan trọng của tin lành này đối với sức sống của hội thánh, và kết quả là bạn sẽ làm việc để đảm bảo rằng tin lành này sẽ được rao giảng, ca hát, cầu nguyện, giảng dạy, công bố và nghe đến trong mọi khía cạnh của đời sống hội thánh của bạn. Phao-lô nói chính là từ trong hội thánh, sự khôn ngoan đa dạng của Đức Chúa Trời sẽ được cả vũ trụ biết đến. Bằng cách nào? Thông qua việc rao giảng tin lành, điều này mang đến ánh sáng cho mọi người về kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời

trong việc cứu rỗi thế gian (Ê-phê-sô 3:7-12).

Thứ tư, tôi hy vọng cuốn sách này sẽ giúp làm vững vàng hơn các khía cạnh của tin lành trong tâm trí và trong lòng bạn. Tin lành là một thông điệp rõ ràng, và nó xâm nhập vào tư duy và ưu tiên của thế giới với những lẽ thật sắc bén, vững chắc. Đáng buồn thay, luôn có một xu hướng giữa các Cơ đốc nhân, ngay cả trong số những người theo chủ nghĩa phúc ân - làm dịu đi một số khía cạnh đó để tin lành sẽ dễ dàng được thế giới chấp nhận hơn. Một trong những lời cầu nguyện của tôi là cuốn sách này sẽ giúp giữ gìn những khía cạnh đó và ngăn chặn sự xói mòn của những lẽ thật, mặc dù không dễ để thế giới này tiếp nhận, nhưng thế giới không thể nào thiếu tin lành của Chúa Jesus được. Tất cả chúng ta đều bị cám dỗ, dưới danh nghĩa là những nhân chứng chinh phục linh hồn, để trình bày tin lành theo cách hấp dẫn nhất có thể. Điều đó rất tốt trong một số khía cạnh - đó đúng là một tin tức tốt lành - nhưng khi đó thì chúng ta cũng phải cẩn thận để không làm mờ nhạt đi những điểm sắc bén của tin lành. Chúng ta phải giữ gìn các khía cạnh này, và tôi hy vọng cuốn sách này sẽ giúp chúng ta làm điều đó.

Cuối cùng, nếu bạn không phải là Cơ đốc nhân, thì tôi cầu nguyện rằng bằng cách đọc cuốn sách này, bạn sẽ được thôi thúc để suy nghĩ nghiêm túc về tin lành của Chúa Jesus Christ. Đây là thông điệp mà các Cơ đốc nhân chúng tôi đã đặt cược cả cuộc đời mình, và đó là một thông điệp mà chúng tôi tin rằng cũng cần sự phản hồi từ bạn. Nếu có bất cứ điều gì trên thế giới mà bạn không được phép bỏ qua, thì đó là tiếng phán của Chúa: “Tin lành! Đây là cách các con có thể được cứu khỏi sự phán xét của ta!” Đây là thông báo cần được chú ý.

CHƯƠNG 1

TÌM KIẾM TIN LÀNH TRONG KINH THÁNH

Bạn có biết rằng các hệ thống định vị GPS đang gây ra sự tàn phá tại các thị trấn trên khắp Hoa Kỳ? Đặc biệt là trường hợp ở các thị trấn nhỏ. Đối với những người sống ở các thành phố lớn, hệ thống này là cứu cánh. Cắm GPS vào, nhập địa chỉ và bạn có thể tham gia cuộc đua. Không còn những con đường bị đi lố, không còn những lần rẽ sai – chỉ cần bạn, chiếc xe, GPS của bạn và *ting ting!* Đã đến nơi!

Gần đây tôi mới có thiết bị GPS đầu tiên. Đây chủ yếu là hành động thách thức bất kỳ ai chịu trách nhiệm cho hệ thống đường bộ chằng chịt ở Washington DC. Mặc dù vậy, trải nghiệm đầu tiên của tôi với nó không phải là ở thành phố Washington. Đó là ở Linden, Texas, quê hương nhỏ bé của tôi, đậm chất nông thôn và cách xa đường lộ.

Hóa ra GPS của tôi không có vấn đề gì khi định vị các con đường ngoằn ngoèo, qua lại của Washington. Mặc dù vậy, điều kỳ lạ là nó đã gặp rắc rối ở Linden. Những con đường mà GPS chắc chắn là tồn tại, thì lại không hề có. Những con đường mà nó nhất định là đi được, thì lại không thể đi được. Những địa chỉ mà nó tin tưởng chắc chắn sẽ ở một nơi nhất định, hóa ra là cách xa hàng trăm mét hay thậm chí là không có.

Rõ ràng là sự thiếu chính xác của hệ thống GPS ở các thị trấn nhỏ là một vấn đề ngày càng tăng. Hãng thông tấn ABC News đăng một câu chuyện về những con đường phổ thực sự đã trở thành những con đường thương mại vì các hệ thống GPS đang định tuyến giao thông ở đó, thay vì dọc theo các đường cao tốc lớn hơn. Cũng có những vấn đề khác nữa. Một chàng trai nghèo ở California khẳng định rằng anh ta chỉ làm theo chỉ dẫn của GPS khi anh rẽ phải vào một con đường nông thôn và thấy mình bị mắc kẹt trên đường ray xe lửa, bị chối vào mặt bởi đèn pha của đầu máy xe lửa đang phóng tới! Cậu ấy đã sống sót. Mặc dù vậy, chiếc xe cậu ta thuê, cùng với hệ thống

GPS thiếu chính xác kia, đã không còn được nguyên vẹn.

Một đại diện của Hiệp Hội Ô tô Hoa Kỳ (AAA) bày tỏ sự thông cảm. Ông nói: “Rõ ràng GPS đã sai khi nó bảo cậu ta rẽ phải trên đường ray xe lửa. Nhưng chỉ vì một cái máy bảo bạn làm một điều gì đó có khả năng gây nguy hiểm, thì không có nghĩa là bạn nên làm theo.” Thật vậy!

Vậy thì chuyện gì đang xảy ra? Các nhà sản xuất GPS cho biết vấn đề không phải là ở các thiết bị. Chúng làm chính xác những gì chúng phải làm. Nhưng vấn đề ở đây là bản đồ mà các thiết bị này tải xuống. Người ta chỉ ra rằng, đặc biệt là đối với các thị trấn nhỏ, các bản đồ có sẵn cho các hệ thống GPS thường là những bản đồ từ bảy năm trước, hoặc thậm chí là hàng thập kỷ, đã lỗi thời. Đôi khi các bản đồ đó chỉ là các bản đồ theo quy hoạch, những người quy hoạch thành phố dự định làm gì nếu thị trấn của họ phát triển. Hệ quả là gì? Đôi khi các địa chỉ xuất hiện ở một nơi trên bản đồ quy hoạch cuối cùng lại ở một nơi khác khi thị trấn thực sự được xây dựng. Đôi khi, những con đường mà các nhà quy hoạch thành phố dự định xây dựng chưa bao giờ thực sự được xây dựng và đôi khi chúng được xây dựng không phải là đường bộ, mà là đường sắt!

Trong thế giới của GPS, cũng như trong cuộc sống, điều quan trọng là bạn có được thông tin từ một nguồn đáng tin cậy!

Thâm Quyền Của Chúng Ta Là Gì?

Điều tương tự cũng đúng khi chúng ta tiếp cận câu hỏi: Tin lành là gì? Ngay từ đầu, chúng ta phải đưa ra một số quyết định về nguồn thông tin mà chúng ta sẽ sử dụng để trả lời câu hỏi này. Đối với những người theo trường phái phúc âm, câu trả lời thường đến khá dễ dàng: chúng ta tìm thấy câu trả lời trong Kinh thánh.

Điều đó là đúng, nhưng thật hữu ích khi biết trước rằng không phải ai cũng đồng ý hoàn toàn với câu trả lời đó. Các truyền thống Cơ đốc khác nhau đã đưa ra nhiều câu trả lời khác nhau cho câu hỏi về thâm quyền này. Chẳng hạn, một số người đã lập luận rằng chúng ta không nên chỉ dựa trên sự hiểu biết của chúng ta về tin lành đơn thuần, hoặc thậm chí là chủ yếu dựa trên những lời của Kinh Thánh,

mà phải dựa trên truyền thống Cơ đốc giáo. Họ lập luận rằng, nếu hội thánh tin vào một điều gì đó trong một thời gian dài, thì chúng ta nên hiểu đó là lẽ thật. Những người khác thì nói rằng chúng ta biết lẽ thật thông qua việc sử dụng lý trí. Việc xây dựng sự hiểu biết của chúng ta là từ nền tảng - A dẫn đến B, B dẫn đến C, C dẫn đến D - từ đó sẽ đưa chúng ta đến một sự hiểu biết thực sự về bản thân, thế giới và Đức Chúa Trời. Cũng có những người khác nói rằng chúng ta nên tìm kiếm lẽ thật của tin lành theo kinh nghiệm của chính chúng ta. Bất cứ điều gì cộng hưởng nhất với tâm lòng của chúng ta là những gì chúng ta sẽ hiểu là đúng về bản thân và về Đức Chúa Trời.

Tuy nhiên, nếu bạn dành đủ thời gian để suy nghĩ, bạn sẽ nhận ra rằng cả ba nguồn thẩm quyền tiềm năng đó cuối cùng đều không thể cung cấp những gì nó hứa hẹn. Truyền thống khiến chúng ta dựa vào không gì khác hơn ngoài quan điểm của con người. Lý luận, như bất kỳ triết gia mới mẻ nào sẽ nói với bạn, khiến chúng ta lúng túng trong sự hoài nghi. (Ví dụ, cố gắng chứng minh rằng bạn không chỉ là một hình dung trong trí tưởng tượng của người khác, hay năm giác quan của bạn thực sự đáng tin cậy.) Và kinh nghiệm khiến chúng ta dựa vào trái tim để thay đổi để quyết định đâu là lẽ thật - bất cứ ai thành thực cũng đều sẽ cảm thấy sự bất ổn ở đây.

Vậy thì chúng ta phải làm gì? Chúng ta sẽ đi đâu để biết được điều gì là đúng, và như vậy thì tin lành của Chúa Jesus Christ thực sự là gì? Là Cơ đốc nhân, chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời phán với chúng ta qua Lời của Ngài, Kinh thánh. Hơn nữa, chúng ta tin rằng những gì Đức Chúa Trời đã nói trong Kinh Thánh là hoàn toàn đúng đắn và vô cùng chân thực, và do đó nó không dẫn chúng ta đến với sự hoài nghi, thất vọng hay không chắc chắn, mà là sự vững tin. Phao-lô nói: “Cả Kinh thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn (hà hơi), có ích cho sự dạy dỗ.” (II Ti-mô-thê 3:16). Vua Đa-vít đã viết:

Còn Đức Chúa Trời, các đường lối Ngài là trọn vẹn;

Lời của Đức Giê-hô-va đã được tinh luyện. (Thi thiên 18:30)

Và như vậy, chúng ta tìm kiếm trong chính Lời của Đức Chúa Trời về những gì Ngài phán với chúng ta về Chúa Jesus Con của Ngài và về tin tức tốt lành của phúc âm.

Chúng Ta Đi Đâu Trong Kinh Thánh?

Nhưng chúng ta sẽ tìm thấy điều này ở đâu trong Kinh thánh? Tôi cho rằng có một số cách tiếp cận khác nhau mà chúng ta có thể thực hiện. Một là chúng ta sẽ xem xét tất cả những lần xuất hiện của từ *tin lành* trong Tân Ước và cố gắng đi đến một kết luận nào đó về ý nghĩa mà các trước giả muốn nói đến khi họ sử dụng từ này. Chắc chắn sẽ có một vài trường hợp mà các trước giả cần thận định nghĩa về nó.

Có thể có những điều quan trọng để học hỏi từ phương pháp này, nhưng cũng có những nhược điểm. Một là thường thì trong Tân Ước, một trước giả rõ ràng có ý định đưa ra một sự tóm tắt về tin tức tốt lành của Cơ đốc giáo, nhưng người đó không sử dụng từ *tin lành* nào cả. Lấy bài giảng Phi-e-rơ vào ngày lễ Ngũ Tuần trong Công vụ chương 2 làm ví dụ. Nếu có một sự công bố về tin lành của Cơ đốc giáo, thì chắc chắn là đây rồi, nhưng Phi-e-rơ lại không hề đề cập đến từ *tin lành*. Một ví dụ khác là sứ đồ Giăng. Ông chỉ sử dụng từ này một lần trong tất cả các thư tín Tân Ước của mình (Khải huyền 14:6)!

Tôi có một đề nghị như thế này, bây giờ, chúng ta tiếp cận nhiệm vụ xác định các đường nét chính của tin lành Cơ đốc không phải bằng cách nghiên cứu từ ngữ, nhưng bằng cách xem xét những gì các Cơ đốc nhân đầu tiên nói về Chúa Jesus và ý nghĩa của đời sống, sự chết và sự phục sinh của Ngài. Nếu chúng ta xem xét các bài viết và bài giảng của các sứ đồ trong Kinh thánh, chúng ta sẽ thấy họ giải thích, đôi khi rất ngắn gọn và đôi khi dài hơn một chút về những gì họ học được từ chính Chúa Jesus về tin lành. Có lẽ chúng ta cũng có thể đưa ra một số câu hỏi phổ biến, một số khuôn khổ chung về lẽ thật mà các sứ đồ và các Cơ đốc nhân đầu tiên đã trình bày về tin lành của Chúa Jesus.

Tin Lành Trong Rô-ma Chương 1-4

Một trong những nơi phù hợp nhất để bắt đầu tìm kiếm một lời giải thích căn bản về tin lành là thư của Phao-lô gửi cho người Rô-ma. Có lẽ là rõ ràng hơn bất kỳ sách nào khác trong Kinh thánh, sách Rô-ma chứa đựng một sự diễn đạt thận trọng, từng bước về những gì

Phao-lô hiểu đó là tin lành.

Thật ra, sách Rô-ma hoàn toàn không phải là một cuốn sách, ít nhất là theo cách chúng ta thường nghĩ về sách. Đó là một lá thư, một cách để Phao-lô giới thiệu bản thân và thông điệp của mình cho một nhóm Cơ đốc nhân mà ông chưa bao giờ gặp. Đó là lý do tại sao nó có một cảm giác rất có hệ thống từng bước một. Phao-lô muốn những Cơ đốc nhân này biết về ông, chức vụ và đặc biệt là sứ điệp của ông. Ông muốn họ biết rằng tin lành mà ông rao giảng cũng chính là tin lành mà họ đã tin.

Ông bắt đầu: “Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì đây là quyền năng của Đức Chúa Trời để cứu mọi người tin.” (Rô-ma 1:16). Từ đó, đặc biệt là qua bốn chương đầu tiên, Phao-lô giải thích tin lành về Chúa Jesus một cách vô cùng chi tiết. Khi chúng ta xem các chương này, chúng ta sẽ thấy rằng Phao-lô cấu trúc phần trình bày về tin lành của mình xung quanh những lễ thật quan trọng, những lễ thật xuất hiện hết lần này đến lần khác trong những bài giảng về tin lành của các sứ đồ. Chúng ta hãy nhìn xem cách triển khai ý tưởng của Phao-lô trong Rô-ma chương 1-4.

Đầu tiên, Phao-lô nói với độc giả của mình rằng chính Đức Chúa Trời là Đấng mà họ phải chịu trách nhiệm giải trình. Sau lời giới thiệu của mình trong Rô-ma 1:1-7, Phao-lô bắt đầu bài phần trình bày về tin lành của mình bằng cách tuyên bố rằng “Con thịnh nộ của Đức Chúa Trời từ trên trời được tỏ bày” (câu 18). Với những lời lẽ đầu tiên của mình, Phao-lô khẳng định rằng nhân loại không phải là tự trị. Chúng ta không tạo ra chính mình, và chúng ta không tự làm chủ cũng không tự chịu trách nhiệm. Không, đó chính là Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên thế giới và mọi thứ trong đó, kể cả chúng ta. Bởi vì Đức Chúa Trời tạo nên chúng ta, nên Ngài có quyền yêu cầu chúng ta thờ phượng Ngài. Hãy xem những gì Phao-lô nói trong câu 21: “Vì mặc dù đã biết Đức Chúa Trời, họ vẫn không chịu tôn cao Ngài là Đức Chúa Trời và không tạ ơn Ngài, nhưng cứ suy luận viển vông; lòng dạ ngu muội của họ trở nên tăm tối.”

Như vậy, đối với loài người, Phao-lô chỉ ra rằng: họ đã phạm tội bằng cách không tôn cao và không cảm tạ Đức Chúa Trời. Đó là nghĩa vụ của chúng ta, là những con người được Đức Chúa Trời tạo nên

và sở hữu, dâng lên cho Ngài sự tôn kính và vinh quang như Ngài đáng phải có; cư xử, nói năng, hành động và suy nghĩ theo cách luôn nhìn thấy và thừa nhận thẩm quyền của Ngài trên chúng ta. Chúng ta được Ngài tạo nên, thuộc quyền sở hữu của Ngài, nương dựa vào Ngài, và do đó chúng ta chịu trách nhiệm giải trình với Ngài. Đó là điểm đầu tiên mà Phao-lô muốn nói đến khi ông giải thích về tin lành của Cơ đốc giáo.

Thứ hai, Phao-lô nói với độc giả của mình rằng vấn đề của họ là họ đã nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời. Họ cùng với những người khác, đã không tôn vinh Chúa và cảm tạ Ngài như họ cần phải làm. Tấm lòng đại dột của họ đã tối sầm lại và “họ đã đổi vinh quang của Đức Chúa Trời bất diệt để lấy hình tượng của loài người hư nát, hoặc của chim muông, thú vật, hay loài bò sát.” (câu 23). Đó là một hình ảnh thực sự nổi loạn, phải không nào? Con người xem xét Đấng Tạo Hóa của họ và sau đó quyết định rằng Ngài có hình ảnh bằng gỗ hoặc kim loại của một con ếch hoặc một con chim hoặc thậm chí chính họ là vinh quang hơn, thỏa mãn hơn và có giá trị “hơn,” là hành động vô cùng xúc phạm và nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời. Nó là gốc rễ và bản chất của tội lỗi, và hậu quả của nó không có gì ngoài sự kinh khủng.

Trong hầu hết ba chương tiếp theo, Phao-lô nhấn vào điểm này. Ông cho rằng toàn thể nhân loại là tội nhân chống lại Đức Chúa Trời. Trong chương 1, ông tập trung vào dân ngoại, và sau đó trong chương 2, ông thẳng thừng nói về phía người Do Thái. Như thế Phao-lô biết rằng những người Do Thái tự cao tự đại nhất sẽ hoan nghênh với những gì ông nói về người ngoại bang, vì vậy ông xoay ngược lại trong chương 2 câu 1 và chỉ ngón tay của mình vào những người đang tán thành đó: “VẬY, hỡi người kia, bạn... không thể bào chữa cho mình được.” Ông nói rằng: Cũng giống như người ngoại bang, người Do Thái đã vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời và chịu sự phán xét của Ngài.

Đến giữa chương 3, Phao-lô đã truy tố mỗi một người trên khắp thế giới với sự nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời. “VÌ chúng tôi đã xác nhận rằng cả người Do Thái và Hi Lạp đều ở dưới quyền lực của tội lỗi” (câu 9). Và kết luận nghiêm túc ông đưa ra là khi chúng

ta đứng trước Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét, mọi miệng đều sẽ câm nín. Không ai có thể bào chữa cho mình được. Không một lý do nào có thể được đưa ra cả. Cả thế giới, người Do Thái, người ngoại bang, mỗi người trong chúng ta đều sẽ phải chịu trách nhiệm hoàn toàn trước Chúa (câu 19).

Bây giờ, nói đúng ra, hai điểm đầu tiên này không phải là tin tốt lành gì cả. Thực ra, đây là những tin xấu thì đúng hơn. Việc tôi đã nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời - Đấng phán xét thánh khiết - là Đấng đã tạo nên tôi không phải là một điều gì hay ho cả. Nhưng nó đóng một vai trò quan trọng, bởi vì nó mở đường cho tin tức tốt lành. Sẽ có ý nghĩa nếu bạn nghĩ về điều này. Việc có ai đó nói với bạn rằng: “Ta sẽ đến để cứu rỗi con!” thực sự không phải là tin tốt gì cả trừ khi bạn tin rằng bạn cần phải được cứu.

Thứ ba, Phao-lô nói rằng giải pháp của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi của nhân loại là sự chết hy sinh và sự phục sinh của Chúa Jesus Christ. Sau khi đưa ra những tin xấu về tình trạng khó khăn mà chúng ta phải đối mặt với vị trí là tội nhân trước mặt Đức Chúa Trời công chính của chúng ta, giờ đây, Phao-lô chuyển sang tin lành, phúc âm của Chúa Jesus Christ.

Bất chấp tội lỗi của chúng ta, Phao-lô nói: “Nhưng bây giờ, sự công chính của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ ngoài luật pháp.” (câu 21). Nói cách khác, có một cách để con người được tính là công bình trước mặt Đức Chúa Trời thay vì gian ác, được tuyên bố vô tội thay vì có tội, được xưng công chính thay vì bị lên án. Và nó không liên quan gì đến việc hành động tốt hơn hay là sống một cuộc sống công chính hơn. Nó nằm ngoài phạm vi luật pháp.

Vậy nó xảy ra như thế nào? Phao-lô trình bày rõ ràng trong Rô-ma 3:24. Bất chấp sự nổi loạn của chúng ta chống lại Đức Chúa Trời, và trước một tình huống vô vọng, chúng ta có thể “được xưng công chính nhờ ân điển Ngài, bởi sự cứu chuộc trong Đấng Christ Jêsus.” Nhờ sự chết hy sinh và sự phục sinh của Đấng Christ – bởi vì huyết và sự sống của Ngài, những tội nhân có thể được cứu khỏi sự kết án tội lỗi mà mình đáng phải chịu.

Nhưng có thêm một câu hỏi nữa mà Phao-lô cũng đã trả lời. Chính

xác thì tin lành đó dành cho tôi bằng cách nào? Làm thế nào để tôi cũng được ở trong sự cứu rỗi được hứa này?

Cuối cùng, Phao-lô nói với độc giả của mình cách để chính họ có thể được bao gồm trong sự cứu rỗi này. Đó là những gì ông đã viết trong cuối chương 3 và phần đầu chương 4. Sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời ban cho đến “bởi đức tin nơi Đức Chúa Jêsus Christ,” và “ban cho mọi người có lòng tin” (3:22). Vậy làm thế nào để sự cứu rỗi này trở thành tin lành cho tôi và không chỉ là cho người khác mà thôi? Làm thế nào để tôi được bao gồm trong sự cứu rỗi này? Bởi đức tin nơi Chúa Jesus Christ. Bằng cách tin cậy Ngài và không có ai khác có thể cứu tôi. Phao-lô giải thích: “Với người không làm việc, nhưng tin vào Đấng xưng công chính cho người có tội thì đức tin của người ấy được kể là công chính.” (4:5).

Bốn Câu Hỏi Quan Trọng

Bây giờ, sau khi xem xét lập luận của Phao-lô, trong Rô-ma 1-4, chúng ta có thể thấy rằng trọng tâm của lời công bố Tin lành của ông là câu trả lời cho bốn câu hỏi quan trọng sau:

1. Ai đã tạo nên chúng ta, và chúng ta chịu trách nhiệm giải trình với ai?
2. Vấn đề của chúng ta là gì? Nói cách khác, chúng ta đang gặp rắc rối ở đâu và tại sao?
3. Giải pháp của Đức Chúa Trời cho vấn đề đó là gì? Ngài đã làm gì để cứu chúng ta khỏi tình trạng đó?
4. Làm thế nào để chính tôi, ngay tại đây, ngay bây giờ, được ở trong sự cứu rỗi đó? Điều gì khiến tin lành này cũng dành cho tôi chứ không chỉ cho những người khác?

Chúng ta có thể tóm tắt thành bốn điểm chính như thế này: Đức Chúa Trời, con người, Đấng Christ và sự đáp ứng.

Dĩ nhiên, Phao-lô tiếp tục mở ra rất nhiều những lời hứa khác mà Đức Chúa Trời đã hứa với những người được cứu trong Đấng Christ, và rất nhiều trong những lời hứa đó có thể được đồng nhất một cách

thích hợp là một phần của tin lành Cơ đốc, phúc âm của Chúa Jesus Christ. Nhưng điều quan trọng mà chúng ta phải hiểu, ngay từ đầu, rằng tất cả những lời hứa lớn đó đều nương dựa và xuất phát từ điều này – trọng tâm và nguồn gốc của tin lành Cơ đốc. Những lời hứa đó chỉ đến với những người được tha thứ tội lỗi nhờ đức tin nơi Đấng Christ bị đóng đinh và phục sinh. Đó là lý do tại sao Phao-lô trình bày về trọng tâm của tin lành, bắt đầu từ đây với bốn lẽ thật quan trọng này.

Tin Lành Trong Phần Còn Lại Của Tân Ước

Không chỉ một mình Phao-lô nói điều này. Khi tôi đọc các thư tín của các sứ đồ trong xuyên suốt Tân Ước, đây là bốn câu hỏi mà tôi thấy họ trả lời nhiều lần. Dù họ có nói gì đi nữa, thì đây cũng là những vấn đề dường như nằm ở trung tâm của việc trình bày tin lành của họ. Bối cảnh thay đổi, góc độ thay đổi, từ ngữ thay đổi và cách tiếp cận thay đổi, nhưng bằng cách nào đó và theo một cách nào đó, các Cơ đốc nhân đầu tiên dường như luôn hướng đến bốn vấn đề sau: Chúng ta chịu trách nhiệm với Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên chúng ta. Chúng ta đã phạm tội chống lại Đức Chúa Trời và sẽ bị phán xét. Nhưng Đức Chúa Trời đã hành động thông qua Chúa Jesus Christ để cứu rỗi chúng ta, và chúng ta nắm giữ sự cứu rỗi đó bằng cách ăn năn tội lỗi và đặt đức tin nơi Chúa Jesus.

Đức Chúa Trời. Con người. Đấng Christ. Sự đáp ứng.

Chúng ta hãy cùng xem một số phần Kinh thánh khác trong Tân ước tóm tắt về tin lành của Chúa Jesus. Lấy những lời lẽ nổi tiếng của Phao-lô trong I Cô-rinh-tô 15 làm ví dụ:

Thưa anh em, tôi muốn nhắc lại cho anh em Tin Lành tôi đã rao giảng và anh em đã tiếp nhận, cũng như đang đứng vững trong đó. Nhờ Tin Lành ấy, anh em được cứu rỗi nếu anh em giữ vững điều tôi đã rao giảng; bằng không, anh em có tin cũng vô ích.

Trước hết, tôi đã truyền đạt cho anh em điều chính tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội lỗi chúng ta theo lời Kinh Thánh. Ngài đã bị chôn; đến ngày thứ ba, Ngài

đã sống lại theo lời Kinh Thánh; và Ngài đã hiện ra cho Sê-pha, rồi cho nhóm mười hai sứ đồ. (câu 1-5)

Bạn có thấy cấu trúc trung tâm ở đây không? Phao-lô không có xu hướng mở rộng như cách ông trình bày ở Rô-ma 1-4, nhưng các đường nét chính vẫn rất rõ ràng. Con người đang gặp rắc rối, chìm đắm trong những tội lỗi của chính mình và cần phải được cứu rỗi (khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời, mặc dù không được nói rõ ở đây). Sự cứu rỗi đến như thế này: “Đấng Christ chịu chết vì tội lỗi chúng ta... bị chôn... sống lại.” Và tất cả những điều này đã được nắm giữ bằng cách “giữ vững điều tôi đã rao giảng; bằng không, anh em có tin cũng vô ích.” Vì vậy, ở đây vẫn là: Đức Chúa Trời, con người, Đấng Christ, sự đáp ứng.

Ngay cả trong các bài giảng được ghi lại trong sách Công vụ, khuôn khổ trọng tâm của tin lành là rất rõ ràng. Khi Phi-e-rô nói với mọi người vào ngày lễ Ngũ tuần về những gì họ cần làm để đáp lại lời công bố về sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus, ông đã nói: “Hãy ăn năn, mỗi người phải nhân danh Đức Chúa Jêsus nhận báp-têm để được tha tội mình, rồi sẽ nhận lãnh quà tặng là Đức Thánh Linh.” (Công vụ 2:38). Một lần nữa, lời kêu gọi của Phi-e-rô rất ngắn gọn, và sự phán xét của Đức Chúa Trời ở dạng hàm ý, nhưng dù sao thì nó cũng được hiểu là có ở đây. Vấn đề: bạn cần Chúa tha thứ cho tội lỗi của bạn, chứ không phải là phán xét bạn vì những tội lỗi đó. Giải pháp: sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus Christ, là điều mà Phi-e-rô đã nói đến từ lâu trong bài giảng của ông. Sự đáp ứng cần thiết: ăn năn và đức tin, được chứng minh bằng hành động báp-têm.

Trong một bài giảng khác của Phi-e-rô trong Công vụ 3:18,19, bốn lẽ thật quan trọng này xuất hiện một lần nữa:

Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách ấy để làm ứng nghiệm lời Ngài đã báo trước qua môi miệng các nhà tiên tri rằng Đấng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. Vậy, anh em hãy ăn năn và trở về với Đức Chúa Trời để tội lỗi mình được xóa bỏ.

Vấn đề: bạn cần tội lỗi của mình được xóa bỏ, không bị Chúa phán xét. Giải pháp: Đấng Christ chịu đau đớn. Đáp ứng: ăn năn và trở về với Chúa trong đức tin.

Hay bài giảng về tin lành của Phi-e-rơ cho Cọt-nây và nhà của ông:

Chúng tôi là những nhân chứng về mọi điều Ngài đã làm ở Giu-đê và Giê-ru-sa-lem. Người ta đã treo Ngài trên cây gỗ mà giết đi. Nhưng ngày thứ ba, Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại và hiện ra... Tất cả các nhà tiên tri đều làm chứng rằng ai tin Ngài thì nhờ danh Ngài được tha tội.” (Công vụ 10:39-43)

Tha thứ tội lỗi. Nhờ danh của Đấng bị đóng đinh và phục sinh. Cho tất cả những ai tin.

Phao-lô cũng vậy. Ông rao giảng cùng một tin lành trong Công vụ 13:

Vậy, thưa anh em, hãy nhận biết rằng nhờ Đấng đó mà sự tha tội được công bố cho anh em; nhờ Ngài, tất cả những người tin đều được xưng công chính về mọi điều mà luật pháp Môi-se không thể xưng công chính được. (câu 38-39)

Một lần nữa, bộ khung dễ dàng nhận thấy ở đây là Đức Chúa Trời, con người, Đấng Christ và sự đáp ứng. Bạn cần Chúa ban cho bạn “sự tha thứ tội lỗi”. Điều đó đó xảy ra “thông qua Chúa Jesus”, và nó xảy ra với “mọi người tin”.

Giải Thích Các Lễ Thật Cốt Lõi Theo Nhiều Cách Khác Nhau

Rõ ràng cấu trúc Đức Chúa Trời – con người – Đấng Christ – đáp ứng này không phải là một công thức bắt buộc. Các sứ đồ không nhất thiết phải đánh dấu các điểm giống như một danh sách kiểm tra khi họ công bố Tin lành. nương dựa vào bối cảnh, họ phải giảng bao lâu và đối tượng của họ là ai, họ sẽ giải thích bốn điểm đó với những thời lượng khác nhau. Đôi khi, một hoặc hơn một điểm trong số đó có thể bị lược bỏ chứ không được nói đến rõ ràng, đặc biệt là lễ thật về Đức Chúa Trời là Đấng mà chúng ta chịu trách nhiệm giải trình và chúng ta cần món quà của sự tha thứ. Nhưng một lần nữa, đó là lễ thật đã có sẵn trong tâm trí của người Do Thái mà các sứ đồ thường rao giảng.

Mặt khác, khi Phao-lô nói chuyện với một nhóm các nhà triết học ngoại giáo tại A-rê-ô-ba, ông bắt đầu với chính Đức Chúa Trời. Bài giảng của Phao-lô trong Công vụ 17 thường được trích dẫn như là một mô hình để rao giảng tin lành cho một nền văn hóa ngoại giáo. Nhưng có một điều gì đó rất thú vị và bất thường trong bài giảng này. Hãy xem xét một cách cẩn thận và bạn sẽ bắt đầu nhận ra rằng Phao-lô không thực sự công bố tin lành về Đấng Christ, mà chỉ toàn thấy tin xấu!

Ông bắt đầu: “Đấng quý vị thờ mà không biết đó, chính là Đấng tôi đang rao truyền cho quý vị đây.” Sau đó, ông giải thích cho họ từ câu 24 đến câu 28 rằng có một Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời này đã tạo nên thế giới và Ngài kêu gọi chúng ta thờ phượng Ngài. Sau khi đã nói rõ như vậy, ông chuyển sang câu 29 để giải thích khái niệm tội lỗi và gốc rễ của nó trong việc tôn thờ những vật tạo thay vì chính Đức Chúa Trời, và ông tuyên bố rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét người nghe “bởi Người Ngài đã lập”, Người mà Ngài đã khiến sống lại từ cõi chết. (câu 31).

Và rồi ông dừng lại tại đó! Hãy quan sát chỗ này thật kỹ. Không hề đề cập đến sự tha thứ, không nhắc đến thập tự giá, và cũng không có lời hứa về sự cứu rỗi – mà chỉ là một lời tuyên bố về những yêu cầu của Đức Chúa Trời và một lời tuyên bố về sự phục sinh như là bằng chứng cho sự phán xét hầu đến của Ngài! Phao-lô thậm chí còn không đề cập đến danh Chúa Jesus!

Vậy, chuyện gì đang diễn ra ở đây? Có phải Phao-lô không rao giảng Tin lành ở đây? Vâng, đúng vậy, lúc này thì đúng là không phải. Không có tin lành, không có tin tức tốt lành gì trong bài giảng giữa đám đông của ông. Những tin tức Phao-lô tuyên bố đều là tin xấu. Nhưng hãy xem câu 32 đến 34, ở đây, Kinh thánh nói rằng những người này muốn nghe Phao-lô nói một lần nữa và một số người cuối cùng đã tin. Rõ ràng, Phao-lô đã rao giảng tin lành về việc những người tội lỗi có thể được cứu khỏi sự phán xét hầu đến – vào một lúc nào đó, có thể là công khai, cũng có thể là riêng tư.

Giống như các sứ đồ khác, Phao-lô hoàn toàn có thể trình bày những lẽ thật cốt lõi của tin lành bằng nhiều cách khác nhau. Nhưng điều quan trọng cần hiểu là trên thực tế có một số lẽ thật cốt lõi của

tin lành, và từ các bài giảng và những thư tín, chúng ta có thể biết được những lẽ thật cốt lõi đó là gì. Trong Rô-ma, trong I Cô-rinh-tô, trong các bài giảng trong sách Công vụ và trong suốt Tân Ước, các Cơ đốc nhân đầu tiên đã đưa ra lời tuyên bố của họ về tin lành xung quanh một vài lẽ thật quan trọng.

Đầu tiên là tin xấu: Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét và bạn đã phạm tội chống lại Ngài. Và sau đó là tin lành: nhưng Chúa Jesus đã chết để những tội nhân có thể được tha thứ mọi tội lỗi nếu họ ăn năn và tin cậy Ngài.

CHƯƠNG 2

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ Đấng TẠO HÓA CÔNG BÌNH

Hãy để tôi giới thiệu bạn với chúa trời. (Lưu ý chữ thường)

Bạn có thể muốn hạ giọng xuống một chút trước khi chúng ta đi vào. Có thể là lúc này ông ấy đang ngủ. Bạn biết đấy, ông ấy đã già và không hiểu nhiều về thế giới hiện đại này. Thời hoàng kim của ông ấy – thời mà ông ta cứ hay nhắc đến – là cách đây rất lâu rồi, trước khi hầu hết chúng ta được sinh ra. Đó là khi người ta còn quan tâm đến những gì ông ấy nghĩ về mọi thứ và coi ông ấy là khá quan trọng đối với cuộc sống của họ.

Tất nhiên, tất cả những điều đó giờ đã thay đổi rồi, nhưng mà chúa trời – người bạn già nua – chỉ đơn giản là không thể thích ứng kịp. Cuộc sống thay đổi và ông ấy bị bỏ lại. Giờ đây, ông ta dành phần lớn thời gian của mình chỉ để dạo chơi trong vườn. Thỉnh thoảng tôi đến đó để gặp ông ấy, và chúng tôi nán nã ở đó, đi lại và nói chuyện nhỏ nhẹ giữa những bông hồng...

Dù sao đi nữa, rất nhiều người vẫn thích ông ấy, có vẻ như ít ra thì ông ấy cũng giữ được cho mình lượng bình chọn khá cao. Và bạn có thể ngạc nhiên khi có nhiều người ghé qua và hỏi thăm về nhiều thứ. Nhưng tất nhiên là đó là chuyện bình thường với ông ấy. Ông ấy ở đây để giúp đỡ.

Tạ ơn chúa, tất cả những sự cầu kinh mà đôi lần bạn đọc thấy trong những cuốn sách cũ của ông ấy - bạn biết đấy, đất nuốt chửng người ta, mưa lửa xuống các thành phố, những chuyện tương tự như thế - dường như đã phai mờ trong tuổi già của ông ấy. Bây giờ ông ấy chỉ là một người bạn tốt bụng, điềm tĩnh, rất dễ bắt chuyện, đặc biệt là vì ông ấy hầu như không bao giờ nói lại, nếu mà ông ấy nói, thì đó thường là nói với tôi thông qua một số “ký hiệu” kỳ lạ cho biết rằng bất kể điều gì tôi muốn làm đều là chấp nhận được đối với ông ấy. Đó thực sự là hình mẫu bạn bè tốt nhất, phải không nào?

Chưa hết, bạn có biết điều tốt nhất về ông ấy không? Ông ấy không phán xét tôi. Không bao giờ phán xét về bất cứ điều gì. Chắc chắn, tôi biết rằng trong sâu thẳm, ông ấy mong ước tôi là một người tốt hơn, đáng yêu hơn, ít ích kỷ hơn và tất cả những điều tốt đẹp như thế - nhưng ông ấy là người rất thực tế. Ông ấy biết tôi là con người và con người thì không ai hoàn hảo cả. Và tôi hoàn toàn chắc chắn rằng ông ấy chấp nhận điều đó. Bên cạnh đó, tha thứ cho mọi người là công việc của ông ấy. Đó là những gì ông ấy làm. Rốt cuộc, ông ta là con người của tình yêu thương, phải không nào? Và tôi thích nghĩ về tình yêu là “không bao giờ phán xét, chỉ biết tha thứ mà thôi”. Đó là Chúa trời mà tôi biết. Và tôi sẽ không nghĩ về ông ấy theo cách nào khác.

Được rồi, chờ một chút... Được rồi, chúng ta có thể đi vào ngay bây giờ. Và đừng lo, chúng ta không cần phải ở lại lâu. Thật đấy. Ông ấy biết ơn về bất cứ khoảng thời gian mình có được.

Giả Định về Đức Chúa Trời

Được rồi, được rồi. Tiêu phẩm đó khá là nực cười. Nhưng tôi tự hỏi liệu nó có thực sự khác xa với những gì nhiều người, ngay cả những người tự gọi mình là Cơ đốc nhân, nghĩ về Đức Chúa Trời. Đối với hầu hết mọi người, Ngài là một Đấng tốt bụng, đáng mến, đôi lúc khiến cho người ta phải sợ sệt và có chút khắt khe nhưng là một người ông rất yêu thương con cháu, chỉ có những mong muốn nhưng không đòi hỏi gì cả, có thể thoải mái nói chuyện nếu bạn không có thời gian cho Ngài, và rất, rất, rất hiểu về thực tế là con người hay mắc sai lầm – thực ra là Ngài hiểu hơn bất kỳ ai trong chúng ta.

Dường như ngay cả khi người ta không gọi mình là Cơ đốc nhân, thì họ vẫn có một sự hiểu biết cơ bản về sự dạy dỗ của Kinh Thánh về Đức Chúa Trời và tính cách của Ngài. Đó chỉ là một phần của bầu không khí mà mọi người hít thở, và giống như các sứ đồ đã làm với đồng bào Do Thái của họ - bạn có thể đưa ra một số giả định về những gì mọi người biết khi bạn trình bày tin lành cho họ.

Điều đó không còn đúng nữa, ít nhất là ở hầu hết mọi nơi trên thế giới. Tôi lớn lên ở một thị trấn nhỏ ở Đông Texas, và hầu hết thời

gian nói với người ta về tin lành mà chỉ là sự trình bày lại một thông điệp họ đã nghe hàng ngàn lần. Tuy nhiên, mọi thứ đã thay đổi, khi tôi bắt đầu học đại học ở New Haven, Conectra. Thật bất ngờ, xung quanh tôi toàn là những người lớn lên mà chưa hề nghe về Chúa, và thực tế, họ thách thức tôi về ý tưởng này ngay từ đầu. Tôi nhớ lần đầu tiên tôi gặp một người cười cợt tôi khi tôi nhắc đến Chúa: “Cậu đùa tôi đấy à? Cậu đi tin cái điều vớ vẩn đó à? Và rồi anh ta cười khẩy.

Tập phim đó đã chiếu đi chiếu lại hàng tá lần trong vài năm, và cuối cùng tôi đã học được cách nói: “Ừ, tôi tin như vậy đấy.” Nhưng tôi cũng nhanh chóng học được rằng tôi không thể đưa ra những giả định về những gì người ta biết về Đức Chúa Trời. Nếu hôm nay tôi công bố tin lành của Chúa Jesus Christ, thì tôi sẽ phải bắt đầu ngay từ lúc ban đầu - với chính Đức Chúa Trời.

Dĩ nhiên, bạn có thể (và thực sự nên) dành cả cuộc đời để nghiên cứu về những gì Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng ta về chính mình Ngài, và bạn không cần phải nói tất cả những gì bạn biết về Đức Chúa Trời để trình bày tin lành một cách trung thực. Nhưng có một vài lẽ thật cơ bản về Đức Chúa Trời mà một người phải hiểu để nắm bắt những gì đang xảy ra trong tin lành của Cơ đốc giáo. Hãy nghĩ về nó như là tin tốt đằng sau tin xấu!

Có hai điểm chính yếu mà chúng ta phải làm rõ ngay từ đầu. Đó là Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, và Ngài là thánh khiết và công bình.

Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa

Sự khởi đầu của thông điệp Cơ đốc giáo, thật ra, cũng là mở đầu của Kinh thánh Cơ đốc giáo là – “Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất.” Mọi thứ bắt đầu từ thời điểm đó, và giống như một mũi tên bắn ra từ một cây cung có mục tiêu sai trật, nếu bạn hiểu sai về điểm này, thì mọi thứ khác theo sau cũng sẽ sai.

Sách Sáng Thế Ký mở đầu với câu chuyện về Đức Chúa Trời tạo nên thế giới: núi non và thung lũng, thú vật và cá biển, chim trời và bò sát, tất cả mọi thứ. Đức Chúa Trời cũng tạo nên phần còn lại của

vũ trụ: các ngôi sao và mặt trăng, các hành tinh và các thiên hà. Tất cả đều hiện hữu từ lời phán của Ngài, và tất cả đều ra từ chỗ *không không*. Nó không giống như thể Đức Chúa Trời lấy một số vật liệu có sẵn và đúc nó như đất sét thành tất cả những thứ khác nhau mà chúng ta thấy trên thế giới này. Không, Sáng Thế Ký nói với chúng ta rằng Ngài phán, thì vật liền có. Ngài phán: “Phải có sự sáng!” Thì có sự sáng.

Nhiều phần Kinh thánh cho chúng ta biết cội sáng tạo làm chứng cho vinh quang và quyền năng của Đức Chúa Trời. Thi Thiên 19:1 nói: “Các tầng trời rao truyền vinh quang của Đức Chúa Trời, bầu trời bày tỏ công việc tay Ngài làm.” Phao-lô nói trong Rô-ma 1:20 rằng: “Những gì về Đức Chúa Trời mà mắt trần không thấy được, tức là quyền năng đời đời và thần tính của Ngài, thì ngay từ buổi sáng thể người ta đã nhận thức rõ ràng khi quan sát các tạo vật của Ngài; cho nên họ không thể bào chữa được.” Nếu bạn đã từng đứng ở rìa hẻm núi và nhìn thấy những con chim sà xuống bên dưới bạn và những đám mây trải dài trên đầu bạn, hoặc nếu bạn đã từng đứng trên một cánh đồng và cảm thấy một chút sợ hãi khi nhìn thấy một cơn giông bão tràn qua đường chân trời, thì bạn biết điều này có nghĩa là gì. Có một điều gì đó về sự vĩ đại của cội sáng tạo nói với lòng người rằng: “Con người không phải là tất cả!”

Câu chuyện sáng tạo trong Sáng Thế Ký mở rộng cả về phạm vi và tầm quan trọng với mỗi ngày mới. Đầu tiên là việc tạo nên ánh sáng, sau đó là biển, rồi đến đất liền, rồi mặt trăng và mặt trời, sau đó là chim trời, cá biển và muôn thú, và sau đó là đỉnh cao của công trình sáng tạo của Đức Chúa Trời – người nam và người nữ.

Đức Chúa Trời phán: “Chúng Ta hãy tạo nên loài người theo hình ảnh Chúng Ta và giống như Chúng Ta, để quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài gia súc, và khắp cả đất, cùng mọi loài bò sát trên mặt đất.”

Đức Chúa Trời sáng tạo loài người theo hình ảnh Ngài.

Ngài sáng tạo loài người theo hình ảnh Đức Chúa Trời.

Ngài sáng tạo người nam và người nữ. (Sáng Thế Ký 1:26-27)

Dù bạn nghĩ gì về câu chuyện sáng tạo này, thì ý nghĩa của sự tuyên bố rằng - Đức Chúa Trời đã tạo nên thế giới, và đặc biệt là Đức Chúa Trời đã tạo nên bạn - là điều rất lớn lao. Rằng thế giới tự nó không phải là tối thượng, nhưng nó xuất hiện từ tâm trí, lời nói và bàn tay của *Một Đấng Nào Đó* là một ý tưởng mang tính cách mạng, đặc biệt là trong thời đại của chúng ta. Trái ngược rất nhiều với chủ nghĩa hư vô thông trị suy nghĩ của con người, điều này có nghĩa là mọi thứ trong vũ trụ đều là có mục đích - bao gồm cả con người. Chúng ta không phải là kết quả của cơ hội ngẫu nhiên và đột biến gen, tái tổ hợp gen và tai nạn nhiễm sắc thể. Chúng ta được tạo nên! Mỗi người trong chúng ta là kết quả của một ý tưởng, một kế hoạch và một hành động của chính Đức Chúa Trời.

Và điều đó mang lại cả ý nghĩa và trách nhiệm đối với cuộc sống của con người (Sáng 1:26-28).

Không ai trong chúng ta là tự trị, và việc hiểu được thực tế đó là chìa khóa để hiểu được tin lành. Mặc dù chúng ta liên tục nói về quyền hạn và sự tự do, nhưng chúng ta không thực sự tự do như suy nghĩ của chúng ta. Chúng ta được tạo ra. Chúng ta được nắn nặn. Và do đó chúng ta thuộc quyền sở hữu của một Đấng nào đó.

Bởi vì Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta, nên Ngài có quyền bảo chúng ta phải sống như thế nào. Vì vậy, trong vườn địa đàng, Ngài nói với A-đam và È-va cây nào là được ăn và cây nào là không được ăn (Sáng 2:16-17). Không phải Đức Chúa Trời hành động như một đứa trẻ làm lớn làm lão, sai bảo các em của mình và đưa ra các quy tắc tùy tiện chỉ để xem điều gì sẽ xảy ra. Không, Kinh thánh cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là tốt lành. Ngài biết điều gì là tốt nhất cho người của Ngài, và Ngài đã đưa ra cho họ những luật lệ để giữ gìn và gia tăng niềm hạnh phúc và sự viên mãn của họ.

Một số hiểu biết về điều này là hoàn toàn cần thiết nếu một người muốn hiểu về tin lành của Cơ đốc giáo. Tin lành là phản ứng của Đức Chúa Trời với tin xấu về tội lỗi, và tội lỗi chính là sự khước từ thẩm quyền của Đấng Tạo Hóa đối với một người. Do đó, lẽ thật nền tảng của sự tồn tại của con người, suối nguồn của mọi thứ, chính là Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta, và như vậy, Đức Chúa Trời sở hữu chúng ta.

Đức Chúa Trời là Thánh Khiết và Công bình

Nếu bạn phải mô tả về tính cách của Đức Chúa Trời chỉ bằng một vài từ, bạn sẽ nói gì? Ngài là yêu thương và tốt lành? Ngài hay thương xót và tha thứ? Tất cả đều đúng. Khi Môi-se cầu xin Chúa cho ông thấy vinh quang của Ngài và công bố danh của Ngài cho ông, đây là những gì Đức Chúa Trời đã phán:

“Giê-hô-va! Giê-hô-va! Là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, dư dật ân huệ và thành thực, giữ lòng yêu thương đến nghìn đời, tha thứ điều gian ác, sự vi phạm và tội lỗi.” (Xuất 34:6-7)

Thật tuyệt vời làm sao! Khi Đức Chúa Trời muốn cho chúng ta biết danh của Ngài và cho chúng ta thấy vinh quang của Ngài, tức là cho chúng ta thấy tấm lòng của Ngài, Ngài đã nói gì? Đó là Ngài nhân từ, thương xót, chậm giận, dư dật ân huệ.

Nhưng còn có một điều gì đó trong phần kinh thánh này thường bị bỏ lại, và nó không khiến người ta cảm thấy dễ chịu. Bạn có biết Đức Chúa Trời đã nói gì với Môi-se ngay sau khi Ngài nói rằng Ngài nhân từ và yêu thương không?

Nhưng không kể kẻ có tội là vô tội. (câu 7)

Hãy cùng xem lại điều đó, bởi vì nó phá vỡ khoảng 90 phần trăm những gì mọi người ngày nay nghĩ rằng họ biết về Chúa. Đức Chúa Trời nhân từ và yêu thương *không kể kẻ có tội là vô tội*.

Một quan điểm chung về Đức Chúa Trời là Ngài giống như một nhân viên bảo vệ vô lương tâm. Thay vì thực sự xử lý sự dơ bẩn của thế giới – tội lỗi, gian ác và những xấu xa – Ngài chỉ đơn giản là quét tấp dưới tấm thảm, phớt lờ nó và hy vọng không ai nhìn thấy. Thực ra, nhiều người không thể nghĩ ra được một Đức Chúa Trời sẽ làm bất cứ điều gì khác. Họ nói rằng: “Chúa phán xét tội lỗi ư? Chúa sẽ trừng phạt tôi vì tội lỗi của tôi ư? Tất nhiên là Ngài sẽ không làm điều đó. Làm như vậy đâu phải là yêu thương.”

Lát nữa, chúng ta sẽ thấy sự mâu thuẫn dường như không thể giải thích được trong Xuất 34:6-7 – về một Đức Chúa Trời “tha thứ điều

gian ác, sự vi phạm và tội lỗi” nhưng lại “không kẻ kẻ có tội là vô tội” – sẽ được giải quyết bởi sự chết của Chúa Jesus trên thập tự giá.

Nhưng trước khi đi đến đó, chúng ta phải hiểu rằng mặc dù có những phản đối với điều dường như là mâu thuẫn này, nhưng tình yêu thương của Đức Chúa Trời cũng không thể xóa bỏ sự công bình và chính trực của Ngài.

Kinh thánh nhiều lần tuyên bố rằng Đức Chúa Trời của chúng ta là một Đức Chúa Trời của chính trực tuyệt đối và công bình không thể phá bỏ được. Thi Thiên 11:7 nói rằng:

Vì Đức Giê-hô-va là công chính,

Ngài yêu công lý.

Thi Thiên 33:5 tuyên bố: “Ngài yêu sự công chính và điều chính trực.” Và hai câu thi thiên khác cũng tuyên bố: “Sự công chính và công lý là nền của ngôi Chúa” (Thi 89:14; 97:2)! Bạn có thấy những câu đó đang nói gì không? Quyền cai trị trên cõi vũ trụ, quyền bá chủ trên cõi sáng tạo, được thiết lập dựa trên sự công bình và chính trực tuyệt đối đời đời của Ngài.

Đó là lý do tại sao ý tưởng về Đức Chúa Trời giống một nhân viên bảo vệ vô lương tâm là không thỏa đáng. Nó làm cho Đức Chúa Trời trở nên bất công và bất chính. Nó khiến Ngài trở thành một chúa trời chỉ đơn thuần là che giấu tội lỗi hay thậm chí là tránh né tội lỗi chứ không phải đối đầu với nó và tiêu diệt nó. Nó làm cho Ngài trở thành một kẻ hèn nhát đạo đức.

Và có ai muốn một Đức Chúa Trời như thế? Thật thú vị để xem những gì xảy ra khi những người khẳng khẳng rằng Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ phán xét họ đối mặt với cái ác không thể chối cãi. Trước một số tội ác thực sự khủng khiếp, họ sẽ muốn có một Đức Chúa Trời công lý và họ muốn có Ngài ngay. Họ muốn Chúa bỏ qua tội lỗi của họ, nhưng không bỏ qua tội lỗi của tên khủng bố. Họ nói: “Hãy tha thứ cho tôi, nhưng đừng tha thứ cho hắn!” Bạn thấy đấy, không ai muốn một Đức Chúa Trời từ chối đối phó với cái ác. Họ chỉ muốn một Đức Chúa Trời từ chối đối phó với cái ác *của họ*.

Tuy nhiên, Kinh thánh cho chúng ta biết rằng bởi vì Đức Chúa Trời là tuyệt đối công bình và chính trực, Ngài sẽ đối phó dứt khoát với mọi điều ác. Ha-ba-cúc 1:13 nói:

*Mắt Chúa quá thánh sạch chẳng thể nhìn điều ác,
Không thể nhìn xem điều sai trái.*

Làm như vậy sẽ là từ bỏ chính nền tảng của ngôi Chúa. Thậm chí, sẽ là từ bỏ chính bản chất của Ngài, và Chúa sẽ không làm như thế.

Hầu hết mọi người không có vấn đề gì khi nghĩ về Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương và nhân từ. Cơ đốc nhân chúng ta ra sức thuyết phục thế giới rằng Đức Chúa Trời yêu thương họ. Nhưng nếu chúng ta hiểu được tin lành của Chúa Jesus Christ là vinh quang và ban tặng sự sống như thế nào, thì chúng ta phải hiểu rằng Đức Chúa Trời yêu thương và nhân từ này cũng là Đức Chúa Trời thánh khiết và công bình, và Ngài quyết sẽ không bao giờ bỏ qua, phớt lờ, hoặc chịu đựng tội lỗi.

Bao gồm cả tội lỗi của chúng ta. Điều này tất nhiên đưa chúng ta đến với một tin xấu.

CHƯƠNG 3

CON NGƯỜI TỘI LỖI

Hôm trước, tôi vừa trả tiền phạt vì đỗ xe không đúng vị trí. Thật dễ dàng. Tôi xem phiếu phạt, lật sáng bên kia, đánh dấu vào ô “Tôi đã nhận tội,” điền vào một tấm séc \$ 35 gửi cho Cục Quản Lý Giao Thông Đô Thị, bỏ vào trong phong bì và gửi nó đi.

Tôi là một tên tội phạm bị kết án.

Tuy nhiên, vì một số lý do nào đó, mặc dù tôi đã đánh dấu vào ô nhận tội, nhưng tôi không cảm thấy tội lỗi gì cả. Tôi không bị mất ngủ khi mà mình đã làm sai luật. Tôi không cảm thấy cần phải xin ai tha thứ, và bây giờ, khi tôi nghĩ về điều đó, tôi thấy hơi đáng vì tiền phạt lần này nhiều hơn 10 đô-la so với lần trước.

Tại sao tôi không cảm thấy tội tề về việc vi phạm pháp luật? Tôi cho là như vậy bởi vì, khi bạn vi phạm quy định đỗ xe, chuyện đó không ảnh hưởng gì nghiêm trọng và cũng không có gì ghê gớm. Vâng, tôi chắc chắn lần sau sẽ trả trước nhiều tiền hơn cho phí đỗ xe, nhưng lương tâm của tôi không hề bị cắn rứt.

Một điều tôi đã nhận thấy trong những năm qua là hầu hết mọi người có xu hướng nghĩ về tội, đặc biệt là tội của riêng họ, chẳng có gì to tát hơn là việc vi phạm về chỗ đậu xe. “Vâng, tất nhiên,” chúng ta nghĩ rằng, tội theo đúng nghĩa luật pháp là vi phạm luật do Đức Chúa Trời ban bố, và trong tất cả những điều đó, chắc chắn Chúa phải biết có những tội nặng hơn tội tôi vừa phạm phải. Ngoài ra, không ai bị tổn thương, và tôi đã sẵn sàng trả tiền phạt. Nhưng khoan đã, ở đây, bạn không cần phải dò xét lòng về những chuyện như vậy, đúng không nào?

Chà, tôi đoán là không cần phải như vậy, ít nhất là không cần nếu bạn nghĩ về tội theo cách đó. Nhưng theo Kinh Thánh, tội lỗi không chỉ là sự vi phạm một số quy định giao thông vô nhân đạo, tùy tiện, trên trời. Tội lỗi là sự phá vỡ mối quan hệ, và hơn thế nữa, đó là sự khước từ chính Đức Chúa Trời - một sự khước từ quyền cai trị của Đức Chúa Trời, sự chăm sóc của Đức Chúa Trời, thẩm quyền của

Đức Chúa Trời, và đặc quyền của Đức Chúa Trời trong việc truyền bảo những người mà Ngài đã ban sự sống cho họ. Nói tóm lại, đó là sự nổi loạn của tạo vật chống lại Đấng Tạo Hóa của mình.

Chêch Hưởng

Khi Đức Chúa Trời tạo ra con người, ý định của Ngài là cho họ được sống dưới sự cai trị công bình của Ngài trong niềm vui trọn vẹn, thờ phượng Ngài, vâng lời Ngài, và như vậy sống trong mối tương giao hài hòa với Ngài. Như chúng ta đã thấy trong chương trước, Ngài đã tạo nên người nam và người nữ theo hình ảnh của chính Ngài, nghĩa là họ sẽ giống như Ngài, ở trong mối quan hệ với Ngài và công bố vinh quang của Ngài với thế giới. Hơn nữa, Đức Chúa Trời đã có một công việc cho con người để làm. Họ là phó nhiếp chính của Ngài, cai trị thế giới dưới quyền của Ngài. Đức Chúa Trời phán bảo họ: “Hãy sinh sản, gia tăng gấp bội và làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời và mọi loài bò sát trên mặt đất.” (Sáng 1:28).

Tuy nhiên, quyền cai trị trên cõi sáng tạo của con người không phải là tối cao. Thâm quyền của họ không phải là của riêng họ; quyền đó được Đức Chúa Trời ban cho. Vì vậy, ngay cả khi A-đam và Ê-va thực thi quyền quản trị thế giới, họ phải nhớ rằng họ phải ở dưới Chúa và dưới quyền cai trị của Ngài. Ngài đã tạo nên họ, và do đó Ngài có quyền làm chủ họ.

Cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã trồng ở giữa vườn, là một lời nhắc nhở nghiêm túc về thực tế đó (Sáng 3:17). Khi A-đam và Ê-va nhìn đến cây đó và thấy quả của nó, họ sẽ nhớ rằng thâm quyền của họ bị hạn chế, họ là những tạo vật và họ nương dựa vào Đức Chúa Trời trong chính cuộc sống của họ. Họ chỉ là những người quản lý. Ngài mới là Vua.

Do đó, khi A-đam và Ê-va ăn trái cấm, họ không chỉ đã vi phạm một số mệnh lệnh tùy tiện: “Các con không được ăn trái cây đó.” Họ đã phạm phải một điều gì đó đáng buồn hơn và nghiêm trọng hơn nhiều. Họ đã khước từ thâm quyền của Đức Chúa Trời đối với họ và tuyên bố độc lập với Ngài. A-đam và Ê-va muốn trở nên “giống như

Chúa” như những gì con rắn đã hứa với họ. Vì vậy, cả hai đều muốn nắm bắt những gì họ nghĩ là cơ hội để trút bỏ vai trò phó nhiếp chính và giành lấy vương quyền. Trong toàn cõi vũ trụ, chỉ có một điều mà Đức Chúa Trời không đặt dưới quyền của A-đam – đó chính là Ngài. Tuy nhiên, A-đam đã cho rằng sự sắp xếp này là vẫn chưa đủ đối với ông, và vì vậy ông đã nổi loạn.

Tuy nhiên, điều tồi tệ nhất là vì sự không vâng lời Đức Chúa Trời, A-đam và Ê-va đã đưa ra quyết định chủ tâm khước từ Chúa là Vua của họ. Họ biết hậu quả sẽ ra sao nếu họ không vâng lời Chúa. Đức Chúa Trời đã nói với họ một cách chắc chắn rằng nếu họ ăn trái cấm, họ “chắc chắn sẽ chết”, điều này có nghĩa là họ sẽ bị trục xuất khỏi sự hiện diện của Chúa và trở thành kẻ thù của Ngài, thay vì là bạn hữu và ở trong mối quan hệ tốt đẹp với Ngài (Sáng 2:17). Nhưng họ đã không quan tâm. A-đam và Ê-va đã đánh đổi ân huệ của Đức Chúa Trời để theo đuổi lạc thú và vinh quang của riêng họ.

Kinh thánh gọi sự bất tuân mệnh lệnh của Chúa dù là bằng lời nói, suy nghĩ hay hành động là tội lỗi. Theo nghĩa đen, từ này có nghĩa là “chệch mục tiêu” (thất bại trong việc đạt đến mục đích), nhưng tội lỗi theo kinh thánh có ý nghĩa sâu xa hơn nhiều. Điều này không giống như việc A-đam và Ê-va đang cố gắng hết sức để vâng giữ mệnh lệnh của Chúa và chỉ bắn trượt mục tiêu trong gang tấc. Không, thực tế là họ đã bắn theo hướng ngược lại! Họ có những mục tiêu và những ham muốn trái ngược hoàn toàn với những gì Chúa mong muốn cho họ, và vì thế họ đã phạm tội. Họ cố tình vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, phá vỡ mối quan hệ của họ với Ngài và khước từ Ngài là Chúa thực sự của họ.

Hậu quả tội lỗi của A-đam và Ê-va là thảm họa đối với họ, con cháu của họ và phần còn lại của cõi sáng tạo. Chính họ đã bị đuổi ra khỏi khu vườn Ê-đen xinh đẹp. Đất sẽ không sẵn sàng và vui lòng cho họ cây trái và kho báu của nó. Họ sẽ phải làm việc, nặng nhọc và cực khổ, để có được chúng. Tệ hơn nữa, Chúa đã thi hành án tử hình như Ngài đã cảnh báo họ. Tất nhiên, họ không chết ngay lập tức về mặt thể lý. Cơ thể họ tiếp tục sống, phổi vẫn thở, tim vẫn đập, tay chân vẫn cử động. Nhưng đời sống tâm linh của họ, thứ quan trọng nhất, đã chết ngay lập tức. Mối tương giao của họ với Đức Chúa Trời

đã bị đổ vỡ, và do đó, lòng họ thất lại, tâm trí họ tràn ngập những suy nghĩ ích kỷ, đôi mắt họ tối sầm trước vẻ đẹp của Đức Chúa Trời, và tâm hồn họ trở nên khô cằn, hoàn toàn trống rỗng về đời sống thuộc linh mà Chúa ban cho họ từ lúc đầu, khi mọi thứ đều là tốt đẹp.

Không Chỉ Họ, Mà Còn Chúng Ta

Kinh thánh nói với chúng ta rằng không phải chỉ có A-đam và Ê-va phạm tội. Tất cả chúng ta đều phạm tội. Phao-lô nói trong Rô-ma 3:23 rằng: “Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh quang của Đức Chúa Trời.” Chỉ vài phút trước đó, ông nói: “Chẳng có một ai công chính cả, dù một người cũng không.” (3:10).

Tin lành của Chúa Jesus Christ có đầy những hòn đá gây vấp ngã, và đây là một trong những hòn đá lớn nhất. Đối với tâm lòng cứng cỏi của con người, họ nghĩ rằng bản thân họ là tốt và ổn rồi. Ý niệm cho rằng con người về cơ bản là tội lỗi và nổi loạn không chỉ đơn thuần là khó chấp nhận. Nó gây sự phản nộ.

Đó là lý do tại sao việc chúng ta hiểu cả bản chất và chiều sâu của tội lỗi của chúng ta là điều quan trọng. Nếu chúng ta tiếp cận tin lành với suy nghĩ rằng tội lỗi là một điều gì đó khác hơn hoặc không đúng với bản chất của nó, chúng ta sẽ hiểu sai về tin lành của Chúa Jesus Christ. Tôi sẽ đưa ra một vài ví dụ về thể nào Cơ đốc nhân thường hiểu sai về tội lỗi.

Nhầm Lẫn Giữa Tội Lỗi Với Ảnh Hưởng Của Tội Lỗi

Gần đây, nó trở thành ‘mốt’ trong việc trình bày tin lành bằng cách nói rằng Chúa Jesus đến để cứu nhân loại khỏi cảm giác tội lỗi từ sâu thẳm bên trong hoặc sự vô nghĩa, vô mục đích, trống rỗng. Bây giờ, tất nhiên những điều đó thực sự là vấn đề, và nhiều người cảm nhận được rất rõ. Nhưng Kinh Thánh dạy rằng vấn đề cơ bản của con người, vấn đề mà chúng ta cần được cứu khỏi, đó không phải là sự vô nghĩa hay sự tan vỡ trong cuộc sống của chúng ta, hay thậm chí là cảm giác tội lỗi. Đó chỉ là những triệu chứng của một vấn đề sâu sắc và cốt lõi hơn nhiều: tội lỗi của chúng ta. Những gì chúng ta phải hiểu là tình trạng khó khăn mà chúng ta đang đối mặt là tình trạng

do chính chúng ta tạo ra. Chúng ta đã không vâng lời Chúa. Chúng ta đã bỏ qua các mệnh lệnh của Ngài. Chúng ta đã phạm tội chống lại Ngài.

Nói về sự cứu rỗi khỏi sự vô nghĩa hoặc vô mục đích mà không truy tìm nguyên nhân gốc rễ trong tội lỗi giống như việc cho thuốc để uống, nhưng không đúng thuốc. Nó khiến cho một người cứ tiếp tục nghĩ mình là nạn nhân và không bao giờ thực sự đối mặt với thực tế rằng chính mình là tội phạm, là bất chính và đáng bị phán xét.

Xem Nhẹ Tội Lỗi Chỉ Là Sự Phá Vỡ Mỗi Quan Hệ

Mối quan hệ là một phạm trù quan trọng trong Kinh thánh. Con người được tạo nên để sống trong mối tương giao với Chúa. Tuy nhiên, điều chúng ta phải nhớ là đó là một loại mối quan hệ cụ thể mà họ sống trong đó - không phải là mối quan hệ ngang hàng giữa hai người, nằm ngoài luật pháp, sự phán xét và trừng phạt, mà đây là mối quan hệ giữa Vua và thần dân của Ngài.

Nhiều Cơ đốc nhân nói về tội lỗi như thể đó chỉ là một mối quan hệ tương đối giữa Đức Chúa Trời và con người, và điều cần thiết là chúng ta chỉ cần xin lỗi và tiếp nhận sự tha thứ của Chúa. Tuy nhiên, hình ảnh về tội lỗi giống như những người yêu nhau đang giận hờn nhau làm méo mó mối quan hệ mà chúng ta có với Chúa. Nó khiến chúng ta nhầm tưởng rằng không có sự phá vỡ luật pháp, không có sự vi phạm công lý, không có sự thịnh nộ công chính, không có sự phán xét thiên thượng gì cả và do đó, cuối cùng, cũng không cần một người thay thế để chịu sự phán xét đó.

Giáo lý Kinh Thánh dạy rằng tội lỗi thực sự là một sự phá vỡ mối quan hệ với Đức Chúa Trời, nhưng mối quan hệ bị phá vỡ đó bao gồm sự khước từ sự uy nghiêm của vua. Nó không chỉ là ngoại tình (mặc dù đúng là như vậy); nó còn là sự nổi loạn. Không chỉ là sự phản bội, mà còn là sự phản nghịch. Nếu chúng ta xem nhẹ tội lỗi chỉ là sự phá vỡ mối quan hệ, thay vì hiểu đó là sự nổi loạn phản nghịch của một thần dân yêu dấu chống lại vị Vua tốt lành và chính nghĩa của mình, chúng ta sẽ không bao giờ hiểu tại sao sự chết của Con Đức Chúa Trời là bắt buộc phải xảy ra.

Nhằm Lẫn Tội Lỗi Với Suy Nghĩ Tiêu Cực

Một sự hiểu lầm khác về tội lỗi là cho rằng nó chỉ là một suy nghĩ tiêu cực. Chúng ta đã nhìn thấy điều đó trong một số trích dẫn trong phần giới thiệu về cuốn sách này. Hãy bỏ bình rượu cũ của bạn! Hãy nghĩ lớn hơn! Chúa muốn cho bạn thấy ân huệ đáng kinh ngạc của Ngài, nếu bạn loại bỏ tất cả những suy nghĩ tiêu cực đang kìm hãm bạn!

Nào, đó là một thông điệp hấp dẫn cho những người tự lực muốn tin rằng họ có thể tự mình xử lý tội lỗi của họ. Đó có lẽ là lý do tại sao những người tuyên bố thông điệp này có thể xây dựng được một số trong những nhà thờ lớn nhất trên thế giới. Công thức ở đây là khá dễ dàng. Chỉ cần nói với mọi người rằng tội lỗi của họ chẳng qua chỉ là những suy nghĩ tiêu cực và chúng đã kìm hãm họ đến với sự khỏe mạnh, giàu có và hạnh phúc. Sau đó, nói với họ rằng nếu họ chỉ cần suy nghĩ tích cực hơn về bản thân (tất nhiên là với sự giúp đỡ của Chúa), họ sẽ thoát khỏi tội lỗi của mình và khá lên ngay. Và bùm một cái! Có những nhà thờ siêu bự được xây lên!

Đôi khi những thứ được hứa là tiền bạc, đôi khi là sức khỏe, đôi khi là những thứ khác. Nhưng dù thế nào, nếu nói rằng Chúa Jesus Christ đã chết để cứu chúng ta khỏi những suy nghĩ tiêu cực về bản thân là hoàn toàn không đúng kinh thánh. Trên thực tế, Kinh Thánh dạy rằng phần lớn vấn đề của chúng ta là chúng ta nghĩ quá cao về bản thân, chứ không phải quá thấp. Hãy dừng lại và suy nghĩ về điều này một lát. Con rắn đã cám dỗ A-đam và Ê-và như thế nào? Nó nói với họ rằng họ đang suy nghĩ quá tiêu cực về bản thân. Nó nói với họ rằng họ cần suy nghĩ tích cực hơn, mở rộng sự nắm bắt của họ, để đạt tới tiềm năng đầy trọn của họ, để được như Chúa! Nói một cách dễ hiểu, nó bảo họ nghĩ lớn hơn.

Và điều đó đã khiến họ lụn bại ra làm sao?

Nhằm Lẫn Giữa Tội Lỗi Với Những Tội Lỗi

Có một sự khác biệt rất lớn giữa việc hiểu bản thân là phạm tội và biết mình là tội lỗi. Hầu hết mọi người đều không có vấn đề gì khi

thừa nhận rằng họ đã phạm tội (số nhiều), ít nhất là họ có thể nghĩ về những tội lỗi đó là những lỗi nhỏ trong một cuộc sống khá tốt – một phiếu phạt đỗ xe trong một lý lịch trong sạch.

Những tội lỗi không khiến chúng ta bị sốc. Chúng ta biết chúng hiện hữu, chúng ta thấy chúng trong chính chúng ta và trong những người khác mỗi một ngày, và chúng ta đã làm quen với chúng. Điều gây sốc cho chúng ta là khi Chúa cho chúng ta thấy tội lỗi ăn sâu trong lòng chúng ta, những căn bã sâu thẳm của sự bản thiêu và hư hoại mà chúng ta không bao giờ biết nó tồn tại trong chúng ta và tự thân chúng ta không bao giờ có thể thoát ra được. Đó là cách mà Kinh Thánh nói về chiều sâu và bóng tối của tội lỗi của chúng ta, nó ở trong chúng ta và là của chúng ta, chứ không chỉ ở trên chúng ta.

Trên tầng thứ hai của Bảo tàng Lịch sử Tự nhiên Quốc gia ở Washington, có một quả cầu thạch anh được cho là hoàn hảo, lớn nhất trên toàn thế giới. Quả cầu lớn hơn một chút so với quả bóng rổ và không có một vết xước, vết thẹo hoặc sự đổi màu nào trên toàn bộ quả cầu. Nó là hoàn hảo. Mọi người thường nghĩ bản chất con người giống như quả cầu thạch anh đó. Vâng, thỉnh thoảng chúng ta có thể bôi lên nó đất và bùn, nhưng bên dưới lớp bùn đất vẫn là nguyên trạng như trước, và tất cả những gì chúng ta thực sự cần làm là lau sạch nó để khôi phục độ sáng chói vốn có.

Mặc dù vậy, bức tranh về bản chất con người theo Kinh Thánh là không đẹp lắm. Theo Kinh thánh, quả cầu bản chất con người hoàn toàn không còn nguyên trạng và bùn đất không chỉ vấy bẩn ở bên ngoài. Trái lại, chúng ta bị tội lỗi thấm vào bên trong. Các vết nứt, bùn đất, sự bản thiêu và hư hoại ăn sâu vào bên trong.

Như Phao-lô đã nói: “Theo bản chất tự nhiên, chúng ta là con của sự thịnh nộ” (Ê-phê-sô 2:3). Chúng ta ở trong tội lỗi và sự hư hoại của A-đam (Rô-ma 5). Chúa Jesus cũng dạy điều này: “Vì từ trong lòng nảy sinh những ý tưởng xấu, giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cướp, làm chứng dối, và vu khống.” (Ma-thi-ơ 15:19). Những lời nói tội lỗi bạn nói và những hành động tội lỗi bạn thực hiện không chỉ là những sự cô độc lập. Chúng ra từ sự xấu xa của lòng bạn.

Tất cả mọi phần trong sự tồn tại của con người chúng ta đều bị tha

hóa bởi tội lỗi và ở dưới quyền lực của nó. Sự hiểu biết của chúng ta, tính cách của chúng ta, cảm giác và cảm xúc của chúng ta và thậm chí cả ý chí của chúng ta đều bị bắt làm nô lệ cho tội lỗi. Vì vậy, Phao-lô nói trong Rô-ma 8:7 rằng: “Vì tâm trí hướng về xác thịt thì thù nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không thuận phục luật pháp của Đức Chúa Trời; thực ra, nó không có khả năng để thuận phục.” Thật là một tuyên bố gây sốc và đáng sợ! Như vậy, toàn bộ con người chúng ta chịu phục dưới tội lỗi - tâm trí, sự hiểu biết và ý chí của chúng ta đến nỗi mà khi chúng ta nhìn thấy vinh quang và sự tốt lành của Chúa, chúng ta sẽ quay lưng lại với sự ghê tởm.

Chỉ nói rằng Chúa Jesus đã đến để cứu chúng ta khỏi những tội lỗi là chưa đủ, nếu điều chúng ta muốn nói là Ngài đến để cứu chúng ta khỏi những sai lầm độc lập. Chỉ khi nào chúng ta nhận ra rằng bản chất của chúng ta là tội lỗi, chúng ta thực sự “đã chết vì những vi phạm và tội lỗi của mình,” như Phao-lô nói (Ê-phê-sô 2:1,5), thì chúng ta mới nhìn thấy được tin tức cho biết có một con đường cứu rỗi là tốt lành như thế nào.

Sự Phán Xét Chủ Động Của Đức Chúa Trời Đối Với Tội Lỗi

Một trong những tuyên bố đáng sợ nhất trong cả Kinh thánh là Rô-ma 3:19. Nó xuất hiện ở phần cuối của bản cáo trạng Phao-lô tuyên bố với toàn thể nhân loại – trước là dân ngoại, sau là người Do Thái – đều ở dưới tội lỗi và hoàn toàn bất chính trước mặt Đức Chúa Trời. Đây là những gì Phao-lô đã nói, như một kết luận lớn của vấn đề: “Mọi miệng đều phải nín lặng, và cả thiên hạ đều chịu tội trước mặt Đức Chúa Trời.”

Bạn thậm chí có thể bắt đầu hình dung ra điều đó có nghĩa là gì? Phải chăng là đứng trước mặt Đức Chúa Trời và không có lời giải thích, không có lời bào chữa, không có lý cứ, không có biện hộ nào? Và “chịu tội trước mặt Đức Chúa Trời” có nghĩa là gì? Kinh thánh rất rõ ràng, như chúng ta đã nhìn thấy trong chương trước rằng Đức Chúa Trời là công bình và thánh khiết, và do đó, Ngài sẽ không bỏ qua đối với tội lỗi. Nhưng ý nghĩa của việc Đức Chúa Trời xử lý tội lỗi, phán xét và trừng phạt nó là gì?

Rô-ma 6:23 nói rằng: “Tiền công của tội lỗi là sự chết.” Nói cách khác, cái giá phải trả cho tội lỗi của chúng ta là sự chết. Đó không chỉ là sự chết về thể xác. Đó là sự chết thuộc linh, một sự tách biệt hoàn toàn của bản thể tội lỗi, hư nát của chúng ta với sự hiện diện của Đức Chúa Trời công bình và thánh khiết. Tiên tri Ê-sai mô tả nó như thế này:

Nhưng chính vì sự gian ác của các ngươi

Đã phân cách các ngươi với Đức Chúa Trời mình,

Và tội lỗi các ngươi đã che khuất Ngài khỏi các ngươi

Đến nỗi Ngài không nghe các ngươi nữa. (Ê-sai 59:2)

Đôi khi người ta nói về điều này như thể đó chỉ là sự vắng mặt lặng lẽ, thụ động của Đức Chúa Trời. Nhưng nó còn hơn thế nữa. Đó là sự phán xét chủ động của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi và Kinh thánh nói rằng điều đó sẽ là rất đáng sợ. Hãy xem sách Khải Huyền mô tả kết thúc sẽ như thế nào vào ngày phán xét ngay thẳng và tốt lành của Đức Chúa Trời. Bảy thiên sứ sẽ “đổ bảy bát thịnh nộ của Đức Chúa Trời xuống đất” và “tất cả các bộ tộc trên mặt đất đều sẽ than khóc vì có Ngài.” (Khải 16:1; 1:7). Họ nói với núi và các tảng đá rằng: “Hãy đổ xuống trên chúng tôi và giấu chúng tôi khỏi mặt của Đấng ngồi trên ngai và khỏi cơn thịnh nộ của Chiên Con; vì ngày thịnh nộ lớn của các Đấng ấy đã đến, ai có thể đứng nổi?” (Khải 6:16,17). Họ sẽ nhìn thấy Chúa Jesus, Vua của các vua Chúa của các chúa, và họ sẽ run sợ vì “Ngài (sẽ) giầy đạp thùng ép nho của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng” (Khải 19:15).

Kinh thánh dạy rằng định mệnh cuối cùng dành cho những kẻ tội lỗi không ăn năn, không chịu tin là một nơi đau khổ đời đời, ý thức được, gọi là “địa ngục”. Sách Khải Huyền mô tả nó như một “hồ lửa và lưu huỳnh”, và Chúa Jesus nói rằng đó là một nơi “lửa chẳng hề tắt” (Khải 20:10; Mác 9:43).

Dựa vào cách Kinh thánh nói về địa ngục và cảnh báo chúng ta về nó, tôi không hiểu động cơ nào khiến một số Cơ đốc nhân dường như phải giải thích nó theo cách khiến người ta cảm thấy dễ chịu hơn. Khi mà sách Khải Huyền nói về việc Chúa Jesus giầy đạp thùng ép

nhỏ của con thình nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng, khi mà chính Chúa Jesus cảnh báo về “lửa không tàn... nơi sâu bọ chẳng hề chết và lửa không hề tắt.” (Mác 9:43,48), thì câu hỏi đầy ngờ vực của tôi là: Tại sao Cơ đốc nhân thường có xu hướng giảm nhẹ mức độ kinh khủng của nó? Tại sao chúng ta lại an ủi những người tội lỗi với suy nghĩ rằng nói cho cùng thì địa ngục sẽ không tệ đến thế đâu?

Chúng Ta Không Hề Bịa Ra

Những hình ảnh mà Kinh thánh dùng để nói về sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi là thực sự kinh hoàng. Thực sự không có gì lạ khi người thế gian đọc những mô tả của Kinh Thánh về địa ngục và gọi những Cơ đốc nhân là “bệnh hoạn” vì tin những lời đó.

Nhưng nói như vậy là chưa hiểu đúng rồi. Chúng ta không tự bịa ra những ý tưởng này. Cơ đốc nhân chúng ta không đọc, không tin và không nói về địa ngục bởi vì bằng cách nào đó chúng ta thích thú với suy nghĩ này. Chúa thì không muốn như vậy. Chúng ta cần phải nói về địa ngục bởi vì, cuối cùng, chúng ta tin Kinh thánh. Chúng ta tin kinh thánh khi kinh thánh nói rằng địa ngục là có thật, và chúng ta tin điều đó với nước mắt khi kinh thánh nói rằng những người chúng ta yêu quý có nguy cơ phải sống đời đời ở đó.

Đây là bản án nghiêm túc của Kinh Thánh đối với chúng ta. Không có một ai trong chúng ta công bình, dầu một người cũng không. Và vì điều đó, một ngày kia, mọi miệng lưỡi đều sẽ phải câm nín và cả thế giới sẽ phải chịu tội trước Đức Chúa Trời.

Nhưng...

CHƯƠNG 4

CHÚA JESUS CHRIST LÀ ĐÁNG CỨU THẾ

“Nhưng”. Tôi nghĩ đó phải là từ đầy sức mạnh nhất mà con người có thể nói. Nó nhỏ bé là thế, nhưng nó có sức mạnh để quét sạch mọi thứ đi trước nó. Đến sau những tin tức xấu như những gì chúng ta vừa nghe, nó có sức mạnh để hướng mắt chúng ta lên và nhen nhóm hy vọng. Hơn bất kỳ từ ngữ nào khác có thể nói ra từ môi miệng của con người, nó có khả năng thay đổi mọi thứ.

- Máy bay bị rơi. *Nhưng* không ai bị thương.
- Bạn bị ung thư. *Nhưng* có thể dễ dàng điều trị.
- Con trai bạn bị tai nạn xe hơi. *Nhưng* cậu bé vẫn ổn.

Đáng buồn thay, đôi khi, từ “nhưng” không xuất hiện. Đôi khi câu nói chỉ dừng lại tại đó, và tất cả những gì chúng ta nhận được chỉ là tin xấu. Tuy nhiên, những khoảnh khắc đó chỉ cho chúng ta thấy tầm quan trọng của những lúc “*nhưng*” sẽ đến. Và những gì sau đó sẽ là thật sự vinh quang.

Tạ ơn Chúa những tin xấu về tội lỗi của con người và sự phán xét của Đức Chúa Trời không phải là kết thúc của câu chuyện. Nếu Kinh thánh chỉ kết thúc với lời tuyên bố của Phao-lô rằng cả thế giới sẽ nín lặng trước ngai phán xét của Đức Chúa Trời, thì sẽ không có hy vọng nào cho chúng ta. Sẽ chỉ có tuyệt vọng mà thôi. Nhưng (một lần nữa!) Cảm ơn Chúa vì đó chưa phải là kết thúc!

Bạn là một tội nhân phải bị kết án. Nhưng Đức Chúa Trời đã hành động để cứu rỗi những tội nhân giống như bạn!

Lời Hy Vọng

Mác bắt đầu câu chuyện về cuộc đời của Chúa Jesus bằng những lời này: “Khởi đầu Tin Lành của Đức Chúa Jêsus Christ, Con Đức

Chúa Trời.” Ngay từ khi bắt đầu, Mác và các Cơ đốc nhân đầu tiên khác đã biết rằng sự xuất hiện của Chúa Jesus Christ là tin lành của Đức Chúa Trời đến với một thế giới bị hủy diệt và chết dưới quyền của tội lỗi. Trước sự tàn phá khủng khiếp của tội lỗi, sự xuất hiện của Chúa Jesus là lời thông báo vỡ òa, như sấm truyền của Ngài rằng bây giờ mọi thứ đã thay đổi!

Ngay trong vườn địa đàng, Đức Chúa Trời đã ban cho A-đam và Ê-va một lời hy vọng – tin tốt lành giữa sự tuyệt vọng của họ. Lời đó không thực sự rõ ràng với họ, mà chỉ là một gợi ý, một mệnh đề ở cuối câu mà Đức Chúa Trời nói nghịch lại con rắn.

Người sẽ giày đạp đầu mầy,

còn mầy sẽ cắn gót chân người.” (Sáng 3:15)

Nhưng vẫn còn một điều gì đó. Mặc dù A-đam và Ê-va nổi loạn, nhưng Đức Chúa Trời vẫn muốn họ biết rằng câu chuyện vẫn chưa kết thúc. Đây là những tin lành, những tin tức tốt lành ở giữa thảm họa.

Phần còn lại của Kinh Thánh kể câu chuyện về hạt giống tin lành nhỏ bé này đã nảy mầm, vươn mình và lớn lên như thế nào. Trong hàng ngàn năm, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho thế giới với luật pháp và lời tiên tri cho sự lật ngược tình thế lầy lùnh của Ngài đối với Con Rắn trong sự sống, sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus Christ. Khi tất cả đã kết thúc, cảm giác tội lỗi mà A-đam đã gây ra cho toàn bộ nhân loại sẽ bị đánh bại, sự chết mà Đức Chúa Trời đã tuyên bố trên cõi sáng tạo của Ngài sẽ không còn nữa, và địa ngục sẽ phải quy ngã. Kinh thánh là câu chuyện về cuộc phản công của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi. Đó là câu chuyện vĩ đại về cách Đức Chúa Trời đã chỉnh sửa mọi thứ, cách Ngài đang chỉnh sửa mọi thứ, và cách mà Ngài sẽ chỉnh sửa mọi thứ cho đến mãi về sau.

Hoàn Toàn Là Đức Chúa Trời, Hoàn Toàn Là Con Người

Tất cả các trước giả phúc âm đều bắt đầu câu chuyện của họ về cuộc đời Chúa Jesus bằng cách cho biết rằng Ngài không phải là một người bình thường. Ma-thi-ơ và Lu-ca kể câu chuyện về một thiên sứ

hiện đến với một trinh nữ trẻ tên là Ma-ri và nói với cô rằng cô sẽ sinh một đứa con. Quá bất ngờ với tin đó, Ma-ri thưa với thiên sứ: “Tôi chưa ăn ở với người nam nào thì làm sao có được điều đó?” Thiên sứ đáp: “Đức Thánh Linh sẽ ngự trên cô, và quyền năng của Đấng Chí Cao sẽ phủ che cô; cho nên con thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Đức Chúa Trời.” (Lu-ca 1:34-35). Giảng thì bắt đầu câu chuyện của ông bằng một câu nói thậm chí còn đáng kinh ngạc hơn: Ban đầu, (những từ có ý nghĩa mạnh mẽ đối với Sáng Thế Ký 1:1) có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở với Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời... Ngôi Lời đã trở nên xác thể, sống giữa chúng ta. (Giăng 1:1,14).

Tất cả những điều này – Chúa Jesus được sinh ra bởi một trinh nữ, danh hiệu “Con Đức Chúa Trời”, Giảng khẳng định rằng “Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” và cùng với sự thông báo của ông rằng “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt” – có ý muốn dạy cho chúng ta biết Chúa Jesus là ai.

Nói một cách đơn giản, Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Chúa Jesus vừa hoàn toàn là con người cũng vừa hoàn toàn là Đức Chúa Trời. Đây là một điểm rất quan trọng cần phải hiểu về Ngài, vì chỉ có hoàn toàn là con người và hoàn toàn là Con Đức Chúa Trời mới có thể cứu chúng ta. Nếu Chúa Jesus chỉ là một con người bình thường – giống như chúng ta về mọi phương diện, kể cả sự sa ngã và tội lỗi của chúng ta – thì Ngài sẽ không thể cứu chúng ta, giống như người chết thì không thể cứu người chết khác được. Nhưng bởi vì Ngài là Con Đức Chúa Trời, không có tội lỗi và bình đẳng trong mọi khía cạnh trọn vẹn thiên thượng với Đức Chúa Cha, Ngài có thể đánh bại sự chết và cứu chúng ta khỏi tội lỗi của chúng ta. Theo cách tương tự, cũng rất quan trọng để hiểu rằng Chúa Jesus thực sự là một con người như chúng ta – hoàn toàn là con người – để Ngài có thể trở thành đại diện hợp pháp cho chúng ta trước mặt Cha Ngài. Như Hê-bơ-rơ 4:15 giải thích, Chúa Jesus “có thể cảm thông sự yếu đuối chúng ta” bởi vì Ngài “bị cám dỗ đủ mọi cách như chúng ta, song chẳng phạm tội.”

Vua Mê-si-a - Ở Đây!

Khi Chúa Jesus bắt đầu chức vụ của mình, Ngài đã công bố một thông điệp phải nói là tuyệt diệu: “Kỳ đã trọn! Vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần. Hãy ăn năn và tin đạo tin lành!”

Lời giảng ‘vương quốc của Đức Chúa Trời đã đến gần’ đã lan truyền nhanh chóng ra khắp đất nước, và những đám đông với đầy sự phấn khởi đã sớm vây quanh Chúa Jesus để nghe tin lành mà Ngài đang công bố. Nhưng có điều gì thú vị ở đây?

Trong nhiều thế kỷ, thông qua luật pháp và các tiên tri của mình, Đức Chúa Trời đã báo trước về một thời điểm mà Ngài sẽ một lần và mãi mãi chấm dứt sự gian ác của thế gian và giải cứu dân Ngài ra khỏi tội lỗi. Ngài sẽ quét sạch mọi sự chống đối và thiết lập quyền cai trị của mình, vương quốc của Ngài, trên khắp đất. Thậm chí, Đức Chúa Trời còn hứa rằng Ngài sẽ thiết lập vương quốc của Ngài trong thân vị của một vị vua được xức dầu, một hậu tự hoàng tộc của vị vua vĩ đại Đa-vít. Trong II Sa-mu-ên 7:11, Đức Chúa Trời đã hứa với Đa-vít rằng một trong hậu tự của ông sẽ cai trị trên ngai vàng của ông mãi mãi. Và tiên tri Ê-sai nói về vị vua tương lai này:

Danh Ngài là: “Đấng Kỳ Diệu, Đấng Cố Vần,

Đức Chúa Trời Quyền Năng,

Cha Đòi Đòi, Chúa Bình An.”

Quyền cai trị của Ngài cứ gia tăng mãi,

Và nền hòa bình sẽ vô tận

Trên ngai Đa-vít và trên vương quốc Ngài,

Đề lập vững và duy trì vương quốc ấy

Trong công lý và sự công chính,

Từ nay cho đến đời đời. (Ê-sai 9:5-6)

Như vậy, bạn có thể tưởng tượng sự phấn khích chào đón Chúa Jesus khi Ngài bắt đầu tuyên bố rằng vương quốc thiên đàng đã đến. Điều đó có nghĩa là Đấng Mê-si-a (được xức dầu) theo dòng vua Đa-vít được chờ đợi từ lâu cuối cùng đã xuất hiện!

Các trước giả Phúc âm đều khẳng định rằng vị Vua theo dòng Đa-vít này không ai khác ngoài Chúa Jesus. Lu-ca đã ghi lại những lời của thiên sứ báo tin cho Ma-ri về việc sinh Chúa Jesus:

Con trai ấy sẽ được tôn trọng, được gọi là Con của Đấng Chí Cao. Chúa là Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài ngôi Đa-vít, tổ phụ Ngài. Ngài sẽ trị vì đời đời nhà Gia-cóp; vương quốc Ngài mãi mãi trường tồn. (Lu-ca 1:32-33)

Ma-thi-ơ bắt đầu sách của ông bằng một gia phả tổ tiên của Chúa Jesus từ Đa-vít, và sau đó là từ chính Áp-ra-ham. Hấp dẫn hơn, Ma-thi-ơ đã cách điệu gia phả của mình, chia nó thành ba phần, mỗi phần gồm mười bốn thế hệ. Và bất kỳ người Do Thái thông thạo nào cũng biết, số mười bốn là giá trị tổng các giá trị của ba chữ cái tiếng Do Thái, *D-V-D* (4-6-4) “David” (Đa-vít). Ma-thi-ơ, giống như tất cả các Cơ đốc nhân khác, thực sự đã hét lên khi ông bắt đầu câu chuyện về Chúa Jesus: “Nhà Vua! Nhà Vua! Nhà Vua!”

Tin Tốt Lành Ngoài Mong Đợi - Nếu Bạn Có Thể Tiếp Nhận

Sau đó, Kinh thánh Tân Ước kể câu chuyện về cách Vua Jesus mở ra kỉ nguyên cai trị của Đức Chúa Trời trên đất và bắt đầu đẩy lùi sự rửa sả của tội lỗi. Mặc dù vậy, vương quốc mà Chúa Jesus đã khai mở đó không trông giống như những gì người Do Thái chờ đợi hoặc mong muốn. Họ muốn một đấng được xúc dầu sẽ thiết lập một vương quốc chính trị, lật đổ và thay thế Đế chế La Mã, là đế chế đang cai trị thời đó. Tuy nhiên, Chúa Jesus không tìm kiếm một vương miện trần thế, nhưng Ngài rao giảng, dạy dỗ, chữa lành bệnh tật, tha thứ tội lỗi, truyền người chết sống lại và nói với thống đốc La Mã cách cương quyết rằng: “Vương quốc của ta không thuộc về thế gian này.” (Giăng 18:36).

Ngài không nói rằng vương quốc của Ngài sẽ *không bao giờ* thuộc về thế gian này. Chỉ trước đó một chút, Chúa Jesus đã nói với thầy tế lễ thượng phẩm rằng: “Rồi đây các ngươi sẽ thấy Con Người ngồi bên phải Đấng Quyền Năng, và hiện đến giữa mây trời.” (Mác

14:62), và trong Khải huyền 21 chúng ta đọc thấy rằng Ngài trị vì trời mới và đất mới đã được biến đổi hoàn toàn bởi quyền năng của Ngài và đã được giải thoát khỏi sự trói buộc bởi tội lỗi.

Bây giờ, tất cả đều là tin tốt lành không thể chối cãi - nếu bạn có thể tiếp nhận nó. Nhưng như vậy, chúng ta lại phải quay trở lại với vấn đề tội lỗi của mình, phải không? Trừ khi có một điều gì đó xảy ra để xóa bỏ mặc cảm tội lỗi về sự bất tuân và nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời của chúng ta, thì chúng ta vẫn còn bị phân cách khỏi Ngài và định mệnh của chúng ta không phải vì sự vui mừng của trời mới đất mới, mà là sự trừng phạt đời đời trong địa ngục.

Nhưng đây là nơi mà tin lành của Cơ đốc giáo trở nên thực sự, thực sự tốt lành. Bạn thấy đấy, Vua Jesus không chỉ đến để khai mở vương quốc của Đức Chúa Trời, mà Ngài còn đưa những kẻ tội lỗi vào đó bằng cách chết thay cho họ vì tội lỗi của họ, Ngài chịu hình phạt thay cho họ và đảm bảo sự tha thứ cho họ, khiến họ trở nên cộng chính trước mặt Đức Chúa Trời, và khiến họ có đủ điều kiện để đồng thừa kế vương quốc (Cô-lô-se 1:12).

Một Vị Vua Chịu Đau Khổ?

“Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi của thế gian đi!” Đó là những gì Giảng Báp-tít, vị tiên tri mặc áo da lạc đà, ăn châu chấu, nói khi nhìn thấy Chúa Jesus tiến về phía mình (Giăng 1:29). “Chiên Con của Đức Chúa Trời? Đấng cất tội lỗi của thế gian đi? Ông đang muốn nói gì?

Mọi người Do Thái ở thế kỷ thứ nhất đều sẽ biết ngay là Giảng có ý gì khi nói “Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi của thế gian đi.” Nó liên hệ đến lễ Vượt qua của người Do Thái, một lễ kỉ niệm sự giải thoát kỳ diệu của Đức Chúa Trời đối với người Do Thái ở Ai Cập một ngàn năm trăm năm trước.

Như một sự phán xét đối với người Ai Cập, Đức Chúa Trời đã đổ mười tai và xuống trên họ, và mỗi lần như vậy, vua Ai Cập đều cứng lòng và không chịu để dân Y-sơ-ra-ên ra đi. Tai và cuối cùng là khủng khiếp nhất. Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng vào một đêm được chỉ định, một thần hủy diệt sẽ quét qua đất Ai Cập,

giết chết mọi con đầu lòng cũng như súc vật đầu lòng ở xứ này. Sự phán xét khủng khiếp đó cũng sẽ bao gồm cả người Do Thái nữa, trừ khi họ cẩn thận tuân theo các chỉ dẫn của Chúa. Đức Chúa Trời phán bảo họ, mỗi gia đình phải bắt một con chiên không tì vết và giết đi. Sau đó, dùng một nhánh cây bài hương, bôi máu chiên xung quanh khung cửa nhà họ. Sau đó, Đức Chúa Trời hứa rằng, khi thần hủy diệt nhìn thấy máu, người sẽ “vượt qua” ngôi nhà đó và không thi hành sự phán xét.

Lễ Vượt Qua và đặc biệt là chiên con của lễ Vượt Qua đã trở thành một biểu tượng mạnh mẽ cho ý tưởng rằng hình phạt sự chết cho tội lỗi của một người có thể được trả bằng sự chết của người khác. Thực ra, ý tưởng về “sự chịu thay hình phạt” đã đặt nền tảng cho toàn bộ hệ thống sinh tể trong Cựu Ước. Vào Ngày Đại lễ Chuộc tội hàng năm, thầy tế lễ thượng phẩm sẽ đi vào trung tâm của đền thờ, được gọi là Nơi Chí Thánh, và giết con vật không tì vết như một sự chuộc tội cho dân sự. Năm này qua năm khác, việc này cứ tiếp diễn, và năm này qua năm khác, hình phạt dành cho tội lỗi của dân sự lại được hoãn lại nhờ máu của con chiên.

Phải mất thời gian, nhưng cuối cùng, những người theo Chúa Jesus đã nhận ra rằng sứ mệnh của Ngài không chỉ là khai mở vương quốc của Đức Chúa Trời, mà còn làm như vậy bằng cách chết như một sự hy sinh thay thế cho dân mình. Họ nhận ra Chúa Jesus không chỉ là Vua. Ngài còn là một vị Vua chịu đau khổ.

Ngày từ đầu, chính Chúa Jesus đã biết rằng sứ mệnh của Ngài là chết vì tội lỗi của dân mình. Thiên sứ đã tuyên bố như vậy khi báo tin về sự ra đời của Ngài: “chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội lỗi (Ma-thi-ơ 1:21), và Lu-ca nói với chúng ta rằng: “Gần đến ngày Đức Chúa Jêsu được tiếp lên trời, Ngài quyết định đi đến thành Giê-ru-sa-lem” (Lu-ca 9:51). Chúa Jesus đã nhiều lần báo trước về sự chết của Ngài trong các sách phúc âm, và khi Phi-e-rơ đại dốt cố gắng can ngăn Ngài, Chúa Jesus đã khiển trách ông: “Hỡi Sa-tan, hãy lui ra đằng sau Ta! Ngươi là một chướng ngại cho Ta” (Ma-thi-ơ 16:23). Chúa Jesus luôn hướng về Giê-ru-sa-lem và nó cũng đồng nghĩa với việc hướng về sự chết của Ngài.

Chúa Jesus hiểu được ý nghĩa và mục đích của sự chết của Ngài.

Trong Mác 10:45, Ngài nói: “Vì Con Người đã đến không phải để được phục vụ nhưng để phục vụ, và hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.” Và trong Ma-thi-ơ 26:28, khi cùng ăn bữa tối cuối cùng với các môn đệ của mình, Chúa lấy chén và tuyên bố: “Tất cả các con, hãy uống đi! Vì đây là huyết Ta, huyết của giao ước đã đổ ra cho nhiều người được tha tội.” (Ma-thi-ơ 26:27-28). Trong một chỗ khác Ngài nói: “Ta vì bấy chiên mà hi sinh mạng sống mình.” “Không ai cắt mạng sống Ta đi được, nhưng Ta tự nguyện hi sinh.” (Giăng 10:15,18). Chúa Jesus biết tại sao Ngài sẽ phải chết. Vì tình yêu dành cho dân mình, Ngài sẵn sàng hy sinh mạng sống, Chiên Con Đức Chúa Trời chịu chết để dân Ngài được tha thứ.

Được dạy dỗ bởi Đức Thánh Linh, các Cơ đốc nhân đầu tiên cũng đã hiểu được những gì Chúa Jesus đã hoàn thành trên thập tự giá. Phao-lô mô tả nó như thế này: “Đấng Christ đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp khi Ngài chịu rửa sả thế cho chúng ta” (Ga-la-ti 3:13-14). Và ở một nơi khác, ông giải thích: “Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng không hề biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, để trong Đấng ấy chúng ta được trở nên công chính trước mặt Đức Chúa Trời” (II Cô-rinh-tô 5:21). Phi-e-rơ viết như thế này: “Chính Đấng Christ cũng đã vì tội lỗi chịu chết một lần đủ cả, là Đấng công chính thay cho kẻ bất chính, để đem chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời” (I Phi-e-rơ 3:18). Và “Ngài mang tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, để chúng ta chết đối với tội lỗi và sống cho sự công chính; nhờ những vết thương của Ngài mà anh em được chữa lành” (I Phi-e-rơ 2:24).

Bạn có nhìn thấy những Cơ đốc nhân này nói gì về tầm quan trọng của sự chết của Chúa Jesus không? Họ đã nói rằng khi Chúa Jesus chết, đó không phải là Ngài đang chịu hình phạt cho tội lỗi của chính Ngài. (Ngài hoàn toàn vô tội!) Đó là hình phạt cho tội lỗi của dân Ngài! Khi bị treo trên thập tự giá tại đồi Gô-tha, Chúa Jesus đã gánh chịu tất cả sức nặng khủng khiếp của tội lỗi của dân Ngài. Tất cả sự nổi loạn của họ, tất cả sự bất tuân của họ, tất cả tội lỗi của họ đều chất hết trên vai Ngài. Và sự rửa sả mà Đức Chúa Trời đã tuyên bố tại vườn Ê-đen – hình phạt sự chết – đã xảy ra.

Đó là lý do tại sao Chúa Jesus kêu lên trong sự đau đớn: “Đức

Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi, sao Ngài lia bỏ tôi?” (Ma-thi-ơ 27:46). Đức Chúa Trời, Cha của Ngài, là thánh khiết và công bình, mắt Ngài quá thánh sạch đến nỗi không thể nhìn vào điều ác, khi nhìn đến Chúa Jesus, thấy tội lỗi của con người chất hết trên vai Ngài, đã quay đi trong sự ghê tởm và trút cơn thịnh nộ lên chính Con của Ngài. Ma-thi-ơ viết rằng bóng tối bao phủ vùng đất trong khoảng ba giờ đồng hồ khi Chúa Jesus bị treo trên thập tự giá. Đó là bóng tối của sự phán xét, sức nặng cơn thịnh nộ của Chúa Cha đè lên trên Chúa Jesus khi Ngài gánh hết tội lỗi của dân Ngài và chết thay cho họ.

Ê-sai đã tiên tri về điều này từ bảy thế kỷ trước:

Thật, Người đã mang sự đau ốm của chúng ta,

Đã gánh nỗi đau khổ của chúng ta

*Mà chúng ta lại nghĩ rằng Người đã bị Đức Chúa Trời đánh,
đập*

Và làm cho khốn khổ.

Nhưng Người đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị vết,

Vì gian ác của chúng ta mà bị thương.

Bởi sự trừng phạt Người chịu, chúng ta được bình an,

Bởi lần roi Người mang, chúng ta được lành bệnh. (Ê-sai 53:4-5)

Bạn có thấy ý nghĩa của việc này không? Nói cho cùng, điều đó có nghĩa là tôi là người đáng lẽ phải chết chứ không phải Jesus. Đáng lẽ tôi phải bị trừng phạt chứ không phải Ngài. Nhưng Ngài đã thế chỗ cho tôi. Ngài đã chết vì tôi.

Đó là những tội lỗi của tôi, nhưng Ngài bị vết. Đó là sự gian ác của tôi, nhưng Ngài bị trừng phạt. Đó là tội lỗi của tôi, nhưng Ngài chịu sự khốn khổ. Và bởi sự trừng phạt Ngài chịu, chúng ta được bình an. Bởi lần roi Ngài mang, chúng ta được lành bệnh. Ngài chịu đau buồn để chúng ta được vui mừng.

Sự chết của Ngài là sự sống của tôi.

Trọng Tâm Của Tin Lành

Đáng buồn thay, “giáo lý thay thế” này có lẽ là một phần của Tin lành Cơ đốc bị thế gian ghét nhất. Người ta chỉ đơn giản là chán ghét ý tưởng Chúa Jesus bị trừng phạt vì tội lỗi của một người nào đó. Nhiều hơn một tác giả đã gọi đó là “hành vi lạm dụng đứa con thiêng liêng”. Tuy nhiên, việc bỏ sự chuộc tội thay thế sang một bên cũng chính là cắt bỏ trọng tâm của tin lành. Để chắc chắn, có rất nhiều hình ảnh trong Kinh thánh về những gì Đấng Christ đã hoàn tất qua sự chết của Ngài, có thể nêu ra ba điều như: làm gương, sự hòa giải và chiến thắng. Nhưng bên dưới tất cả những điều này là thực tế mà tất cả các hình ảnh khác đều chỉ ra – sự chịu thay hình phạt. Bạn chỉ đơn giản là không thể chối bỏ nó được, hoặc thậm chí hạ thấp nó để nâng tầm các hình ảnh khác, hoặc nếu không, bạn sẽ không thể nào tìm ra câu trả lời cho những câu hỏi về những khung cảnh của Kinh thánh. Tại sao phải dâng tế lễ? Việc đổ huyết thì làm được gì? Làm sao Đức Chúa Trời có thể thương xót kẻ tội lỗi mà không hủy hoại công lý? Nói ‘Đức Chúa Trời tha thứ điều gian ác, sự phạm tội và tội lỗi, nhưng không kẻ nào có tội là vô tội’ (Xuất 34:7) có nghĩa là gì? Làm thế nào một Đức Chúa Trời công bình và thánh khiết lại có thể xưng công chính cho người có tội (Rô-ma 4:5)?

Câu trả lời cho tất cả những câu hỏi này được tìm thấy ở thập tự giá trên đồi Gô-tha, trong sự chết thay của Chúa Jesus cho dân mình. Một Đức Chúa Trời công bình và thánh khiết có thể xưng công bình cho người có tội là bởi vì trong sự chết của Chúa Jesus, lòng thương xót và công lý đã được hòa giải một cách hoàn hảo. Sự rửa sả đã được thực thi một cách thỏa đáng, và chúng ta đã được cứu một cách đầy lòng thương xót.

Ngài Đã Sống Lại

Tất nhiên, tất cả những điều này là sự thật – và tin lành – là vì Vua Jesus bị đóng đinh đã không còn chết nữa. Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tất cả những nghi ngờ đến với các môn đệ khi Chúa Jesus chết đã bị xóa đi trong một khoảnh khắc khi thiên sứ nói với những người nữ: “Sao các người tìm người sống giữa vòng kẻ chết? Ngài không ở đây đâu, Ngài đã sống lại rồi!” (Lu-ca 24:5-6)

Nếu Đấng Christ vẫn chết như bất kỳ vị “tiên tri” “giáo sư” hay “đấng cứu thế” nào khác, thì sự chết của Ngài cũng không có ý nghĩa gì hơn so với sự chết của bạn hay của tôi. Nếu những lượn sóng của sự chết phủ trên Ngài giống chúng phủ trên sự sống của mọi con người, thì mọi tuyên bố Ngài đưa ra sẽ chìm vào hư vô, và con người sẽ vẫn không có hy vọng được cứu khỏi tội lỗi. Nhưng khi hơi thở lồng vào phổi hồi sinh của Ngài một lần nữa, khi sự sống phục sinh làm sống lại thân thể vinh quang của Ngài, tất cả mọi thứ mà Chúa Jesus tuyên bố điều được minh chứng cách trọn vẹn, dứt khoát và không nghi ngờ gì cả.

Phao-lô bày tỏ sự vui mừng trong Rô-ma 8 về sự phục sinh của Chúa Jesus và ý nghĩa của nó đối với các tín đồ:

Ai sẽ kiện những người được Đức Chúa Trời tuyển chọn khi mà Đức Chúa Trời là Đấng xưng công chính những người ấy? Ai sẽ là người kết án họ khi mà Đấng Christ Jêsus là Đấng đã chết và cũng đã sống lại, Đấng đang ngồi bên phải Đức Chúa Trời và cầu thay cho chúng ta? (Rô-ma 8:33-34)

Thật là một điều tuyệt vời – con người tên là Jesus bây giờ đang ngồi trong sự vinh quang bên hữu Cha Ngài trên thiên đàng, trị vì với vai trò là Vua của cả vũ trụ! Không chỉ vậy, nhưng Ngài thậm chí còn cầu thay cho dân mình, ngay cả khi chúng ta đang chờ đợi sự trở lại cuối cùng và vinh quang của Ngài.

Nhưng tất cả điều này làm nảy sinh một câu hỏi nữa, phải không nào? Ai là “dân Ngài”?

CHƯƠNG 5

ĐÁP ỨNG – ĐỨC TIN VÀ SỰ ẪN NẪN

Tôi cố gắng dạy con trai tôi bơi từ rất sớm. Đó không phải là việc dễ dàng gì. Chưa được một tuổi, chàng trai của chúng tôi không thích tắm nước trong bồn tắm, chứ đừng nói là cả đại dương hồ bơi rộng lớn mà lúc này chàng ta đang nhìn chằm chằm. Lúc đầu, “dạy cho chàng ta bơi” có nghĩa là để chàng ta nghịch nước một chút ở bậc thang trên cùng, và có thể đặt miệng chàng ta xuống gần mặt nước đủ để thổi bong bóng nếu anh chàng cảm thấy thực sự dũng cảm.

Cuối cùng, tôi đã thuyết phục con tôi đi xung quanh với tôi ở chỗ cạn, tất nhiên là trong tư thế ôm chặt cổ tôi. Khi chúng tôi đã quen với điều đó, đã đến lúc cho Buổi Trình Diễn – Nhảy Xuống Nước. Để thực thi nhiệm vụ làm cha được Chúa ban cho, tôi nhắc anh chàng ra khỏi bể bơi, để chàng ta đứng trên bờ và nói: “Nào, nhảy đi nào!”

Tôi nghĩ rằng, ngay lúc đó, đứa con trai một tuổi của tôi đã nghĩ về tôi như một gã điên. Về mặt của chàng ta, chỉ trong khoảng hai giây, đi từ bối rối đến khó hiểu, không còn vui vẻ gì nữa, rồi đến trầm ngâm suy nghĩ. Chàng ta cau mày và nói: “Không. Con muốn mẹ.” Một lần nữa, như một hành động trung tín với trách nhiệm hệ trọng là một người cha, tôi đã không đầu hàng, đuổi theo chàng ta và cuối cùng cũng thuyết phục chàng ta (với nhiều khoản hối lộ) quay trở lại bể bơi. Và vì vậy chúng tôi đã đến với thời khắc quyết định.

Tôi lại nhảy xuống nước và đứng trước mặt con tôi với cánh tay dang rộng ra, quan sát chàng ta ngập ngừng trong chiếc quần bơi bông bênh như những đứa trẻ một tuổi thường làm khi chúng nửa muốn nhảy nửa không muốn. “Đến đây nào, con yêu”, tôi nói. “Bố ở ngay đây mà. Bố hứa sẽ bắt được con, bố hứa đấy!” Anh chàng nhìn tôi với một chút hoài nghi, bắt đầu lấy đà và nhảy xuống hồ bơi nhưng giống rơi xuống hơn là nhảy.

Và tôi đã bắt được chàng ta.

Sau đó, anh chàng bắt đầu thấy thích thú. “Nữa đi bố! Nữa đi bố!” Chúng tôi cứ tiếp tục như thế trong nửa giờ đồng hồ: nhảy, bắt, đứng trên bờ, chuẩn bị, nhảy, bắt, đứng trên bờ, chuẩn bị.

Nhưng sau đó, vợ tôi và tôi bắt đầu lo lắng rằng có lẽ con trai chúng tôi đã rất thích thú với nước. Sẽ thế nào nếu nó đi ra hồ bơi khi không có ai ở đó với nó? Liệu nó có nhớ tất cả những lần nó nhảy xuống nước đều an toàn và quyết định sẽ nhảy xuống bể bơi này không? Liệu nó có nhảy lần nữa không?

Trong vài ngày tiếp theo, chúng tôi theo dõi chàng trai của chúng tôi quanh hồ bơi, và những gì chúng tôi thấy đã an ủi và đụng chạm vào tôi cách sâu sắc với vai trò một người cha. Chàng trai của tôi không một lần nghĩ về việc nhảy xuống nước trừ khi tôi đứng dưới hồ, đưa tay ra, hứa sẽ bắt được nó. Và như thế nó mới nhảy xuống!

Bạn thấy đấy, bắt chấp tất cả những thành công rõ ràng của mình, con trai tôi không bao giờ tin tưởng vào khả năng xử lý với nước của nó. Nó chỉ tin tưởng cha nó và lời hứa của cha nó: “Đến đây nào, con yêu! Nhảy đi. Bố hứa sẽ bắt được con.”

Giới Thiệu Đức Tin Và Sự Ăn Năn

Mác cho chúng ta biết rằng Chúa Jesus bắt đầu chức vụ của mình bằng cách rao giảng: “Giờ đã trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần, các ngươi hãy ăn năn và tin nhận Tin Lành” (Mác 1:15). Mệnh lệnh đó – ăn năn và tin nhận – là những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta để đáp lại tin lành của Chúa Jesus.

Xuyên suốt Tân Ước, đó là những gì chúng ta thấy các sứ đồ kêu gọi mọi người thực hiện. Chúa Jesus kêu gọi những người nghe Ngài ăn năn và tin vào tin lành. Cuối bài giảng của mình trong ngày Lễ Ngũ Tuần, Phi-e-rơ đã bảo mọi người phải “ăn năn, mỗi người phải nhân danh Đức Chúa Jêsus nhận báp-têm” (Công vụ 2:38). *(Báp-têm trong danh Chúa Jesus là một sự bày tỏ đức tin nơi Ngài.)* Phao-lô giải thích chức vụ của ông trong Công vụ 20:21 rằng: “Tôi khuyến cáo cả người Do Thái lẫn người Hi Lạp về sự ăn năn đối với Đức Chúa Trời và đức tin nơi Đức Chúa Jêsus, Chúa chúng ta.” Và trong 26:18, ông kể lại thế nào chính Chúa Jesus đã sai ông

để mở mắt họ, chuyển họ từ tối tăm qua sáng láng, từ quyền lực của Sa-tan trở về cùng Đức Chúa Trời; hầu cho bởi đức tin nơi Ta, họ nhận được sự tha tội và hưởng phần gia tài cùng với các thánh đồ.

Đức tin và sự ăn năn. Đây là dấu hiệu nhận biết đối với những người của Đấng Christ hay là Cơ đốc nhân. Nói cách khác, một Cơ đốc nhân là người quay lưng lại với tội lỗi và tin cậy nơi một mình Chúa Jesus Christ để cứu mình ra khỏi tội lỗi và sự phán xét hầu đến.

Đức Tin Là Nương Dụ

Đức tin là một trong những từ ngữ bị lạm dụng quá lâu đến nỗi hầu hết mọi người đều không biết ý nghĩa thực sự của nó là gì. Hãy yêu cầu ai đó trên đường mô tả về đức tin, và mặc dù bạn có thể nhận được những lời lẽ bày tỏ sự tôn trọng, nhưng trọng tâm của vấn đề rất có thể sẽ là đức tin là niềm tin vào những điều lỗi bịch mà không hề có bằng chứng.

Có một năm, tôi đang xem cuộc diễu hành vào ngày lễ Tạ ơn Macy trên truyền hình cùng với con trai lớn của tôi. Chủ đề của sự kiện là “Tin!” và tiêu điểm, nằm lơ lửng phía trên bục đánh giá, là thứ mà người ta gọi là Đồng Hồ Đo Đức Tin (Believe-o-meter). Mỗi khi có một chiếc xe diễu hành xuất hiện, hoặc một ban nhạc bắt đầu nổi nhạc, hoặc các vũ công nhảy múa trong trang phục kì quái của họ, cây kim trên Đồng Hồ Đo Đức Tin bật lên cao hơn một chút. Tất nhiên, điểm nổi bật của cuộc diễu hành là khi ông già Nô-ên cười trên chiếc xe trượt tuyết thời trang không thể giải thích được trong hình dạng của một con ngỗng oai vệ - và chiếc Đồng hồ Đo Đức Tin chạy điên cuồng! Chính âm nhạc, sự nhảy múa, tung hoa và những đứa trẻ la hét và cả những người lớn nữa sẽ khiến một du khách xa lạ đi đến kết luận rằng: Vâng, ở Virginia, người ta thực sự tin vào điều này.

Xin Chúa ban phước cho đứa con trai sáu tuổi của tôi, cậu bé nghĩ toàn bộ những điều đó thật là ngắn.

Nhưng đó là những gì thế giới này nghĩ về đức tin. Nó là một trò chơi đồ chữ, một trò chơi thú vị và thoải mái mà mọi người có thể

tự do tham gia nếu họ muốn, nhưng không có kết nối thực sự với thế giới thực. Trẻ con tin vào ông già Nô-ên và thỏ Phục sinh. Những người thần bí tin vào sức mạnh của đá và pha lê. Những kẻ điên tin vào những năng tiên. Và Cơ đốc nhân, họ tin vào Chúa Jesus.

Tuy nhiên, hãy đọc Kinh thánh và bạn sẽ thấy rằng đức tin không giống như bức tranh biếm họa đó. Đức tin không phải là tin vào điều gì đó mà bạn không thể chứng minh, như rất nhiều người định nghĩa nó như vậy. Theo kinh thánh, đức tin là sự nương dựa. Đó là sự tin tưởng chắc chắn, có căn cứ, có nền tảng lời hứa nơi Chúa Jesus phục sinh để cứu bạn khỏi tội lỗi.

Phao-lô nói với chúng ta về bản chất của đức tin trong Rô-ma 4, trong sự thảo luận về Áp-ra-ham. Ở đây là cách mà ông đã mô tả về đức tin của Áp-ra-ham:

Ông đã hi vọng dù không còn lý do để hi vọng; ông vẫn tin và trở thành cha của nhiều dân tộc, theo như lời đã phán với ông rằng: “Dòng dõi con sẽ như thế.” Ông thấy thân thể mình chết mòn vì đã gần một trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sinh con được nữa, nhưng đức tin chẳng hề suy giảm. Ông không để lòng vô tín làm cho mình nghi ngờ lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trọng đức tin và tôn vinh Đức Chúa Trời, hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện những gì Ngài đã hứa. (Rô-ma 4:18-21)

Bất chấp mọi thứ đều đi ngược lại với lời hứa của Đức Chúa Trời – tuổi tác của Áp-ra-ham, tuổi tác của vợ ông và sự già cỗi – nhưng Áp-ra-ham vẫn tin những gì Đức Chúa Trời đã phán hứa. Ông tin cậy Đức Chúa Trời mà không hề dao động và nương dựa nơi Chúa là Đấng có thể thực hiện lời hứa. Dĩ nhiên, Áp-ra-ham không phải là một người có đức tin hoàn hảo. Sự ra đời của Ích-ma-ên bởi A-ga chứng tỏ rằng ban đầu, Áp-ra-ham đã cố gắng dựa vào kế hoạch của mình để thực hiện những lời hứa của Đức Chúa Trời. Nhưng sau khi đã ăn năn tội lỗi đó, cuối cùng, Áp-ra-ham đã đặt đức tin nơi Đức Chúa Trời. Ông đã nhờ cậy Ngài, như Phao-lô nói: “hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có quyền năng để thực hiện những gì Ngài

đã hứa.”

Tin lành của Chúa Jesus Christ kêu gọi chúng ta làm điều tương tự như vậy – đặt đức tin nơi Chúa Jesus, nhờ cậy Ngài và tin tưởng Ngài có thể thực hiện những gì Ngài đã hứa.

Đức Tin Vì Một Bản Tuyên Án Công Bình

Nhưng chính xác thì chúng ta đang nương cậy vào Chúa Jesus vì điều gì? Nói một cách đơn giản, chúng ta đang nhờ cậy Chúa để Ngài bảo đảm cho chúng ta một bản tuyên án công bình chứ không phải một bản tuyên án có tội từ Đức Chúa Trời là Đáng Phán Xét.

Hãy để tôi giải thích. Kinh thánh dạy rằng nhu cầu lớn nhất của mỗi con người là được xưng công bình trong cái nhìn của Đức Chúa Trời thay vì gian ác. Khi phán quyết được đưa ra, chúng ta rất cần một bản bản tuyên án công bố chúng ta là “công bình”, thay vì “bị kết án”. Đó là những gì Kinh thánh gọi là “được xưng công chính” – đó là lời tuyên bố của Đức Chúa Trời rằng chúng ta là công bình trong cái nhìn của Ngài, chứ không phải gian ác.

Và làm thế nào để chúng ta bảo đảm được bản án công bình này? Kinh thánh nói với chúng ta rõ ràng rằng đó không phải là bằng cách yêu cầu Chúa nhìn vào cuộc sống của chính chúng ta. Không, đó sẽ là một nước cờ ngu ngốc. Nếu Đức Chúa Trời xưng chúng ta là công bình, Ngài sẽ phải làm điều đó trên cơ sở một điều gì đó khác hơn là hồ sơ tội lỗi của chúng ta. Ngài sẽ phải làm điều đó trên cơ sở hồ sơ của một người khác, một người thay thế cho chúng ta. Đó là khi chúng ta cần đến đức tin nơi Chúa Jesus. Khi chúng ta đặt đức tin nơi Chúa Jesus, chúng ta đang nương nhờ Ngài làm người thay thế cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, trong cả đời sống trọn vẹn và sự chết của Ngài đền tội cho chúng ta trên thập tự giá. Nói cách khác, chúng ta đang tin rằng Đức Chúa Trời sẽ xem xét hồ sơ của Chúa Jesus thay vì của chúng ta, và nhờ đó tuyên bố chúng ta là người công chính (Rô-ma 3:22).

Bạn có thể nghĩ về nó như thế này: Khi chúng ta tin cậy Chúa Jesus cứu chúng ta, chúng ta trở nên hợp nhất với Ngài, và một sự trao đổi thiên thượng đã diễn ra. Tất cả những tội lỗi, sự nổi loạn

và gian ác của chúng ta đều bị quy cho (hoặc được tính cho) Chúa Jesus, và Ngài đã chết vì điều đó (I Phi-e-rơ 3:18). Và đồng thời, đời sống trọn vẹn mà Chúa Jesus đã sống được quy cho chúng ta, và chúng ta được tuyên bố là công bình. Đức Chúa Trời nhìn đến chúng ta, và thay vì nhìn thấy tội lỗi của chúng ta, Ngài nhìn thấy sự công bình của Chúa Jesus.

Đây là những gì Phao-lô muốn nói khi ông viết trong Rô-ma 4 rằng Đức Chúa Trời “kể là công bình” đối với chúng ta không kể những việc làm của chúng ta, và như vậy những tội lỗi của chúng ta được “che đậy” (câu 5,7). Quan trọng nhất, đó là những gì Phao-lô muốn nói khi ông có tuyên bố gây sốc đó là Đức Chúa Trời “xưng công chính cho người có tội” (câu 5)! Đức Chúa Trời không tuyên bố chúng ta là công bình bởi vì tự thân chúng ta công bình. Và tạ ơn Đức Chúa Trời, đó là sự thật, bởi vì không ai trong chúng ta đáp ứng được tiêu chuẩn đó! Không, Đức Chúa Trời tuyên bố chúng ta công bình bởi vì đức tin, chúng ta được mặc lấy sự sống công chính của Đấng Christ. Đức Chúa Trời cứu rỗi chúng ta bằng ân sủng thuần khiết, không phải vì bất cứ điều gì chúng ta đã làm, mà là vì những gì Chúa Jesus đã làm cho chúng ta.

Tiên tri Xa-cha-ri làm rõ điểm này bằng một hình ảnh tuyệt đẹp về Giê-hô-sua, thầy tế lễ thượng phẩm được ban cho y phục mới. Đây là những gì Xa-cha-ri viết:

Đức Giê-hô-va lại cho tôi thấy thầy tế lễ thượng phẩm Giê-hô-sua đang đứng trước mặt thiên sứ Đức Giê-hô-va, và Sa-tan đứng bên phải ông để tố cáo ông.

Đức Giê-hô-va nói với Sa-tan: “Hỡi Sa-tan, Đức Giê-hô-va quả trách ngươi! Đức Giê-hô-va, Đấng lựa chọn Giê-ru-sa-lem, quả trách ngươi! Chẳng phải người này là que củi đang cháy được kéo ra khỏi lửa sao?” Bấy giờ, Giê-hô-sua đang mặc áo bân đứng trước mặt thiên sứ. Thiên sứ ấy bảo các vị đang đứng trước mặt mình rằng: “Hãy cởi áo bân của người này ra.” Rồi thiên sứ nói với Giê-hô-sua: “Hãy xem, Ta đã cất bỏ tội ác khỏi ngươi, và Ta sẽ mặc lễ phục tốt đẹp cho ngươi.” Lúc ấy, tôi nói: “Xin Chúa cho đội mũ sạch trên đầu người nữa.” Vậy, họ đội mũ sạch và mặc y phục

*cho người, trong khi thiên sứ Đức Giê-hô-va đang đứng đó.
(Xa-cha-ri 3:1-5)*

Bộ y phục mới, sạch sẽ, quý phái này không thuộc về Giê-hô-sua và cái mũ cũng vậy. Tất cả những gì thuộc về Giê-hô-sua là bộ quần áo bẩn thỉu mà ông đang mặc, là những thứ mà Sa-tan sắp chỉ ra để chế giễu và buộc tội ông. Như vậy, sự công bình mà Giê-hô-sua được hưởng trước mặt Đức Chúa Trời không phải là của ông. Ông đã được ban cho điều đó.

Điều đó cũng đúng đối với chúng ta là Cơ đốc nhân. Sự công bình của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời không phải là của chúng ta. Nó được ban cho chúng ta bởi Chúa Jesus. Đức Chúa Trời nhìn Con Ngài và thấy tội lỗi của chúng ta, và Ngài nhìn chúng ta và thấy sự công bình của Chúa Jesus. Như lời bài hát nói:

*Chúa Cha công chính chỉ hải lòng,
Khi nhìn Con Ngài và thứ tha tội tôi.²*

(² Before the Throne of God Above, " Charitie L. Bancroft, 1863)

Chỉ Bởi Đức Tin

Khi bạn nhận ra rằng bạn càng nương dựa vào Chúa Jesus cho sự cứu rỗi của bạn – sự chết của Ngài cho tội lỗi của bạn, sự sống của Ngài cho sự công bình của bạn – bạn sẽ hiểu được tại sao Kinh thánh lại nhất quyết rằng sự cứu rỗi chỉ đến từ đức tin nơi Chúa Jesus. Không có cách nào khác, không có vị cứu tinh nào khác, không có điều gì và cũng không có một ai khác trên thế giới này mà chúng ta có thể nhờ cậy để có được sự cứu rỗi, kể cả những nỗ lực của chính chúng ta.

Mọi tôn giáo khác trong lịch sử loài người đều bác bỏ ý tưởng rằng chúng ta được xưng công chính chỉ bởi đức tin. Thay vào đó, các tôn giáo khác khẳng định rằng sự cứu rỗi có được nhờ nỗ lực đạo đức, việc lành và bằng cách nào đó cân bằng lý lịch của một người bằng cách tích lũy đủ công đức để vượt hơn những sự gian ác. Thực sự, điều này không có gì đáng ngạc nhiên. Con người thường hay nghĩ như vậy – và thậm chí là – khẳng định rằng chúng ta có thể góp

phần tạo nên sự cứu rỗi cho chính mình.

Có phải tất cả chúng ta đều là những người tự lực như vậy? Chúng ta tự tin về sự tự đáp ứng của chính mình và chúng ta phần nộ với bất kỳ sự ản ý nào cho rằng chúng ta được là chính chúng ta là nhờ có sự can thiệp của ai đó. Hãy nghĩ xem bạn sẽ cảm thấy thế nào nếu ai đó nói về công việc của bạn hoặc một điều nào đó mà bạn coi trọng: “Ồ, đâu phải anh tự mình phấn đấu để được điều đó. Anh có được điều đó là nhờ có người cho anh đó thôi.” Và chính xác là như thế khi nói đến sự cứu rỗi của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời. Nó được ban cho chúng ta như là một món quà của ân sủng, và chúng ta không góp phần gì trong đó cả - không phải là sự công bình của chúng ta, không phải sự chịu tội của chúng ta và chắc chắn cũng không phải việc lành nào có thể cân bằng lý lịch của chúng ta (Ga-la-ti 2:16).

Đặt đức tin của bạn nơi Đấng Christ có nghĩa là bạn hoàn toàn từ bỏ mọi hy vọng khác để được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời. Bạn có thấy mình tin cậy vào những việc lành của bạn không? Đức tin có nghĩa là thừa nhận rằng những điều đó là tuyệt đối không đủ và tin cậy một mình Đấng Christ. Bạn có thấy mình tin cậy vào những gì bạn hiểu để có tấm lòng trong sạch không? Đức tin có nghĩa là thừa nhận rằng lòng của bạn không tốt chút nào, và tin cậy một mình Đấng Christ. Nói cách khác, nó có nghĩa là nhảy khỏi mép hồ bơi và nói: “Chúa Jesus, nếu Ngài không bắt được tôi, thì tôi xong đời. Tôi không có hy vọng nào khác, không có vị cứu tinh nào khác. Chúa Jesus, xin hãy cứu tôi, nếu không tôi sẽ chết.”

Đó là đức tin.

Ăn Năn, Mặt Trái Của Đồng Xu

Thông điệp của Chúa Jesus dành cho những người nghe Ngài là: “Hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành” (Mác 1:15). Nếu đức tin là hướng về Chúa Jesus và nhờ cậy Ngài để được cứu rỗi, thì sự ăn năn là mặt trái của đồng xu đó. Đó là quay lưng lại với tội lỗi, căm ghét nó và xử lý nó bằng quyền năng của Đức Chúa Trời để từ bỏ nó, ngay cả khi chúng ta hướng về Ngài trong đức tin. Cho nên, Phi-e-rơ mới nói với đám đông đang thắc mắc như thế này: “Vậy, anh em hãy ăn năn

và trở về với Đức Chúa Trời để tội lỗi mình được xóa bỏ” (Công vụ 3:19). Và Phao-lô nói với mọi người rằng họ “phải ăn năn và quay về với Đức Chúa Trời” (Công vụ 26:20).

Sự ăn năn không phải là một phần tùy chọn cộng thêm cho đời sống Cơ đốc. Nó là vô cùng quan trọng, là dấu hiệu để nhận biết những người đã được Đức Chúa Trời cứu rồi và những người chưa được.

Tôi biết nhiều người sẽ nói điều như thế này: “Vâng, tôi đã tiếp nhận Chúa Jesus là Cứu Chúa của tôi, vì vậy tôi là một Cơ đốc nhân. Nhưng tôi vẫn chưa sẵn sàng chấp nhận Ngài là Chúa (Chủ) của tôi. Tôi còn có một số việc phải làm.” Nói cách khác, họ tuyên bố rằng họ có thể có đức tin nơi Chúa Jesus và được cứu rồi, nhưng ăn năn tội lỗi thì không.

Nếu chúng ta hiểu đúng về sự ăn năn, chúng ta sẽ thấy ý nghĩ cho rằng bạn có thể tiếp nhận Chúa Jesus là Cứu Chúa của bạn nhưng không phải là Chúa của bạn là rất vô lý. Thứ nhất, nó không làm nên sự công chính đối với những gì Kinh thánh nói về sự ăn năn và mối liên hệ của nó với sự cứu rỗi. Ví dụ, Chúa Jesus đã cảnh báo: “Nếu các ngươi chẳng ăn năn thì tất cả sẽ bị hư mất như vậy” (Lu-ca 13:3). Khi các sứ đồ nghe câu chuyện của Phi-e-rơ về việc Cột-nây trở lại đạo, thì họ đã ca ngợi Đức Chúa Trời vì “đã ban sự ăn năn cho các dân ngoại để họ được sự sống” (Công vụ 11:18), và Phao-lô nói về “sự ăn năn để được cứu rỗi” trong II Cô-rinh-tô 7:10.

Hơn nữa, cốt lõi của việc tin vào Chúa Jesus là tin rằng Ngài thực sự là Đấng mà Ngài nói về chính mình – Vua bị đóng đinh và phục sinh, Đấng chiến thắng sự chết và tội lỗi, Đấng có quyền năng để cứu rỗi. Bây giờ làm thế nào một người có thể tin tất cả những điều đó, vừa tin tưởng và nhờ cậy những lẽ thật đó, nhưng đồng thời lại nói rằng: “Nhưng tôi không thể thừa nhận rằng Ngài là Vua của tôi?” Điều đó thật vô lý. Đức tin nơi Đấng Christ mang trong mình sự từ bỏ đối với sức mạnh thù địch mà Vua Jesus đã chinh phục - tội lỗi. Và khi mà không có sự từ bỏ tội lỗi, thì cũng không có đức tin chân thật vào Đấng đã đánh bại nó.

Nó giống như những gì Chúa Jesus đã nói trong Ma-thi-ơ 6:24:

“Không ai có thể làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc trọng chủ này mà khinh chủ kia.” Đặt đức tin nơi Vua Jesus là từ bỏ kẻ thù của mình.

Ăn Năn, Không Phải Là Trọn Vẹn Mà Đó Là Chọn Đứng Về Phía Chúa

Bây giờ điều đó không có nghĩa là một Cơ đốc nhân sẽ không bao giờ phạm tội. Ăn năn tội lỗi không nhất thiết có nghĩa là bạn chắc chắn sẽ không phạm phải một lỗi lầm nào nữa, và thường là trong những lĩnh vực cụ thể. Cơ đốc nhân vẫn là những tội nhân sa ngã thậm chí là sau khi Đức Chúa Trời ban cho chúng ta đời sống tâm linh mới, và chúng ta sẽ tiếp tục chiến đấu với tội lỗi cho đến khi chúng ta được tôn vinh với Chúa Jesus (xem Ga-la-ti 5:17; I Giăng 2:1). Nhưng ngay cả khi sự ăn năn không có nghĩa là chấm dứt ngay lập tức mọi tội lỗi của chúng ta, điều đó có nghĩa là chúng ta sẽ không còn chung sống hòa thuận với tội lỗi của chúng ta. Chúng ta sẽ tuyên chiến chống lại nó và tận hiến chính mình để chống lại nó bằng quyền năng của Thánh Linh trên mọi mặt trận trong cuộc sống của chúng ta.

Nhiều Cơ đốc nhân tranh chiến cách cực nhọc với ý niệm về sự ăn năn này bởi vì bằng cách nào đó họ mong đợi rằng nếu họ thực sự ăn năn, thì tội lỗi sẽ biến mất và cám dỗ sẽ chấm dứt. Khi điều đó không xảy ra, họ rơi vào tuyệt vọng, tự hỏi liệu đức tin của họ nơi Chúa Jesus có thật hay không. Đúng là khi Chúa tái sinh chúng ta, Ngài ban cho chúng ta sức mạnh để chiến đấu và thắng hơn tội lỗi (I Cô-rinh-tô 10:13). Nhưng bởi vì chúng ta sẽ tiếp tục chiến đấu với tội lỗi cho đến khi chúng ta được tôn vinh, chúng ta phải nhớ rằng sự ăn năn thực sự về cơ bản là vấn đề của thái độ tấm lòng đối với tội lỗi hơn là một sự thay đổi trong hành vi. Chúng ta có căm ghét tội lỗi và chiến đấu với nó không, hay chúng ta nuôi dưỡng và bảo vệ nó?

Một tác giả đã diễn đạt lẽ thật này theo một cách rất hay:

Sự khác biệt giữa một người chưa được tái sinh và một người đã được tái sinh không phải là người này có tội và người kia thì không; nhưng đó là một người thì đứng về phía

những tội lỗi áp ủ của mình chống lại một Đức Chúa Trời đáng sợ và người kia thì đứng về phía Đức Chúa Trời hòa giải chống lại tội lỗi đáng ghét của mình.³ (³William Arnot, *Laws from Heaven for Life on Earth* (London: T. Nelson and Sons, 1884), 311.)

Vì thế, bạn sẽ đứng về phía nào – tội lỗi của bạn hay là Chúa của bạn?

Thay Đổi Thực Sự, Kết Quả Thực Sự

Khi một người thực sự ăn năn và tin Đấng Christ, Kinh Thánh nói rằng người đó được ban cho đời sống tâm linh mới. Phao-lô nói: “Anh em đã chết vì những vi phạm và tội lỗi của mình... Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương xót, vì yêu chúng ta bằng tình yêu cao cả, nên ngay khi chúng ta đã chết vì những vi phạm thì Ngài khiến chúng ta cùng sống với Đấng Christ.” Khi điều đó xảy ra, cuộc sống của chúng ta thay đổi nhưng không phải là ngay lập tức, nhanh chóng, thậm chí cũng không nhất thiết là phải ổn định. Nhưng nó chắc chắn thay đổi. Chúng ta bắt đầu kết quả.

Kinh thánh nói rằng các Cơ đốc nhân sẽ được nhận biết bởi cùng một loại tình yêu thương, lòng thương xót và lòng tốt là đặc trưng của chính Chúa Jesus. Phao-lô nói rằng Cơ đốc nhân thực sự sẽ “làm công việc xứng đáng với sự ăn năn.” (Công vụ 26:20). Chúa Jesus nói: “Vì xem quả thì biết cây. Không ai hái trái vả nơi bụi gai, hay là hái trái nho nơi bụi tật lê” (Lu-ca 6:44). Nói cách khác, khi con người được ban cho đời sống tâm linh mới, họ bắt đầu làm những việc mà Chúa Jesus đã làm. Họ bắt đầu sống như Chúa Jesus đã sống và kết quả tốt lành.

Một điều chúng ta phải liên tục cảnh giác đó là bất kỳ suy nghĩ nào cho rằng những kết quả được sinh ra đó là nguyên nhân tạo nên sự cứu rỗi của chúng ta. Luôn luôn có một mối nguy hiểm là khi chúng ta bắt đầu nhìn thấy bông trái trong đời sống của mình, một cách hết sức tinh vi, chúng ta sẽ bắt đầu dựa vào những bông trái đó để có được sự cứu rỗi của mình thay vì nhờ cậy Đấng Christ. Hỡi những Cơ đốc nhân, hãy canh chừng sự cám dỗ đó. Hãy nhìn thấy rằng bông trái mà bạn sinh ra đó chỉ đơn thuần là bông trái của cây đã được làm cho

trở nên tốt đẹp bởi ân sủng của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ. Nhờ cậy vào những bông trái Cơ đốc của riêng bạn để bảo đảm ân huệ của Đức Chúa Trời chính là chuyển từ đặt đức tin nơi Chúa Jesus sang đặt nơi chính mình. Và đó không phải là sự cứu rỗi gì cả.

Bạn Sẽ Đi Đến Đâu?

Khi bạn đứng trước mặt Đức Chúa Trời trong sự phán xét, tôi tự hỏi bạn dự định làm gì hoặc nói gì để thuyết phục Ngài kể bạn là công bình và cho bạn hưởng được tất cả những phước lành của vương quốc Ngài? Những việc lành hoặc thái độ tin kính nào bạn sẽ rút ra khỏi túi của mình để gây ấn tượng với Ngài? Bạn sẽ rút ra việc trung tín đi nhà thờ chẳng? Cuộc sống gia đình bạn chẳng? Cuộc sống luôn suy nghĩ tích cực của bạn chẳng? Việc bạn chưa làm bất cứ điều gì thực sự ghê gớm trong mắt mình chẳng? Tôi tự hỏi bạn sẽ trình bày những gì trước Chúa khi bạn nói: “Thưa Chúa, vì những lý do này, xin hãy kể tôi là công bình!”

Tôi sẽ nói cho bạn biết những gì mà mọi Cơ đốc nhân đặt đức tin nơi một mình Đấng Christ sẽ làm, bởi ân sủng của Đức Chúa Trời. Họ sẽ đơn giản và lặng lẽ chỉ vào Chúa Jesus. Và đây sẽ là lời trình bày của họ: “Chúa ơi, xin đừng tìm kiếm sự công bình trong cuộc sống của tôi. Hãy nhìn vào Con Ngài. Hãy kể tôi là công bình không phải vì bất cứ điều gì tôi đã làm hay tôi là người như thế nào, mà là vì chính Con Ngài. Ngài đã sống cuộc sống đáng lẽ tôi phải sống. Ngài đã chết cái chết mà tôi đáng ra phải chết như vậy. Tôi đã từ bỏ tất cả những sự tín thác khác, và lời cầu xin của tôi là nơi một mình Chúa Jesus. Lạy Chúa, xin hãy xưng công bình cho tôi, vì có Chúa Jesus.”

CHƯƠNG 6

VƯƠNG QUỐC

Trên lối vào bãi đậu xe nhà thờ của tôi, có một bia tường niệm với những lời bất hủ của nhà truyền giáo Jim Elliot: “Người khôn ngoan là người biết buông bỏ điều mình không thể giữ, để nắm lấy điều mình không được phép đánh mất.” Tôi yêu thích câu nói này vì nó cho thấy được cả cái giá phải trả và phần thưởng khi trở thành Cơ đốc nhân.

Chắc chắn là việc trở thành Cơ đốc nhân là một việc phải trả giá (Lu-ca 14:28). Nhưng cũng đúng khi nói rằng phần thưởng của việc trở thành một Cơ đốc nhân là vô cùng tuyệt vời. Sự tha thứ tội lỗi, được Chúa nhận làm con nuôi, mối quan hệ với Chúa Jesus, ân tứ của Đức Thánh Linh, sự tự do khỏi quyền thống trị của tội lỗi, sự thông công của hội thánh, sự phục sinh và tôn vinh về sau đối với thân thể, được đưa vào vương quốc của Đức Chúa Trời, trời mới đất mới, đời đời ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, nhìn thấy mặt Ngài – tất cả những điều này là những lời hứa mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta trong Đấng Christ. Không có gì lạ khi Phao-lô trích dẫn Ê-sai, nói rằng:

“Những gì mắt chưa thấy, tai chưa nghe,

Và lòng chưa nghĩ đến

Thì Đức Chúa Trời đã dành sẵn cho những người yêu mến Ngài.” (I Cô-rinh-tô 2:9)

Đời sống Cơ đốc không phải chỉ là đảm bảo rằng bạn tránh được cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Còn hơn thế rất nhiều! Nó nói về mối quan hệ đúng đắn với Đức Chúa Trời, và cuối cùng là vui hưởng Ngài mãi mãi. Điều đó có nghĩa là, đây là việc nắm giữ những gì chúng ta không được phép đánh mất – trở thành công dân của vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời.

Từ thời điểm một người trở thành người tin vào Chúa Jesus Christ, mọi thứ trong cuộc đời người đó vĩnh viễn thay đổi. Tôi biết rằng, đôi khi, chúng ta không cảm thấy như vậy. Không có màn tung bóng

thần thánh, không có tiếng kèn, không có thiên thần nào ca hát (ít nhất là chúng ta không thể nghe thấy), dù sao thì chúng ta cũng không thấy gì cả. Nhưng *mọi thứ* đều thay đổi. Phao-lô nói rằng: “Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền lực của bóng tối, và đem chúng ta vào vương quốc của Con yêu dấu Ngài” (Cô-lô-se 1:13).

Vương Quốc Của Đức Chúa Trời Là Gì?

Vương quốc của Đức Chúa Trời là một chủ đề quan trọng trong Tân ước. Chính Chúa Jesus đã liên tục giảng về điều này, rằng: “Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đã đến gần.” Công vụ 28:31 tóm tắt chức vụ của Phao-lô như thế này: “Ông giảng về vương quốc Đức Chúa Trời, và dạy về Chúa là Đức Chúa Jêsus Christ một cách tự do, không bị ai ngăn cấm.” Tác giả sách Hê-bơ-rơ nói rằng những người tin nơi Đấng Christ đang “nhận được một vương quốc không hề rung động” (Hê-bơ-rơ 12:28), và Phi-e-rơ khích lệ độc giả của mình với ý nghĩ được chào đón nồng nhiệt vào “vương quốc đời đời của Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ” (II Phi-e-rơ 1:11). Sau đó, trong sách Khải Huyền, tại thiên đàng có tiếng tung hô: “Bây giờ sự cứu rỗi, quyền năng, vương quốc của Đức Chúa Trời chúng ta, và thẩm quyền Đấng Christ của Ngài đã đến” (Khải huyền 12:10).

Nhưng chính xác thì vương quốc này là gì? Có phải đó là một vùng lãnh thổ, một khu bất động sản mà Đức Chúa Trời có thẩm quyền đặc biệt? Có phải đó là một ngôi nhà thờ? Có phải nó đang ở đây, hay nó là thứ gì đó mà chúng ta đang chờ đợi sẽ đến trong tương lai? Còn nữa, chính xác thì ai là người đang ở trong vương quốc của Đức Chúa Trời? Chẳng phải Đức Chúa Trời đang cai trị trên tất cả mọi người, bất kể người đó có tin vào Chúa Jesus hay không sao? Chẳng phải tất cả chúng ta đều ở trong vương quốc, và chẳng phải tất cả chúng ta – bất luận chúng ta có phải là Cơ đốc nhân hay không – đều đang hướng đến việc thiết lập vương quốc hay sao?

Hãy cùng tìm hiểu những câu hỏi này bằng cách xem xét những điều mà Kinh thánh dạy về vương quốc của Đức Chúa Trời.

Quyền Cai Trị Cứu Chuộc Của Đức Chúa Trời

Đầu tiên, vương quốc của Đức Chúa Trời là quyền cai trị của Đức Chúa Trời trên dân Ngài. *Vương quốc* là một trong những từ mang ý nghĩa rất mạnh mẽ và trong trường hợp này những ý nghĩa đó có xu hướng gây nhầm lẫn. Thông thường khi chúng ta nghĩ về một vương quốc, chúng ta nghĩ về một lãnh địa cụ thể với một biên giới được xác định rõ ràng. Vương quốc là một từ mang tính địa lý đối với hầu hết chúng ta. Tuy nhiên, không phải như vậy đối với trường hợp này trong Kinh thánh. Nói theo kinh thánh, vương quốc của Đức Chúa Trời được hiểu rõ nhất là một *vương quyền* hơn là một vương quốc như chúng ta thường sử dụng từ đó. Do đó, vương quốc Đức Chúa Trời là sự cai trị, trị vì và thẩm quyền của Đức Chúa Trời (Thi thiên 145:11,13).

Tuy nhiên, có một từ quan trọng khác mà chúng ta cần thêm vào định nghĩa của chúng ta. Như Kinh thánh nói về nó, vương quốc Đức Chúa Trời không chỉ là sự cai trị và trị vì của Ngài. Đó còn là sự cai trị và trị vì *cứu chuộc* của Ngài; đó là chủ quyền yêu thương mà Ngài thực thi đối với dân sự của Ngài.

Tất nhiên, đúng là không hề có một khoảng không nhỏ xíu nào, một cá thể đơn độc nào, độc lập với sự cai trị của Đức Chúa Trời hay bằng cách nào đó nằm ngoài thẩm quyền của Ngài. Ngài đã tạo ra tất cả, Ngài cai trị tất cả, và Ngài sẽ phán xét tất cả. Nhưng khi Kinh thánh sử dụng cụm từ “vương quốc của Đức Chúa Trời”, thì nó thường đề cập rất cụ thể đến sự cai trị của Đức Chúa Trời đối với dân sự của Ngài, những người đã được cứu bởi Đấng Christ. Do đó, Phao-lô nói về những Cơ đốc nhân được chuyển từ sự thống trị của bóng tối sang vương quốc của Đấng Christ (Cô-lô-sê 1:12-13), và ông rất cẩn thận chỉ ra rằng những kẻ gian ác sẽ không được thừa kế vương quốc của Đức Chúa Trời (I Cô-rinh-tô 6:9).

Như vậy, vương quốc của Đức Chúa Trời được định nghĩa đơn giản là quyền cai trị, trị vì và thẩm quyền cứu chuộc của Đức Chúa Trời đối với những người được cứu chuộc bởi Chúa Jesus.

Một Vương Quốc Hiện Đến

Thứ hai, vương quốc của Đức Chúa Trời là ở đây. Khi Chúa Jesus bắt đầu chức vụ trên đất của mình, Ngài đã rao giảng một thông điệp gây sững sờ: “Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đã đến gần” (Ma-thi-ơ 3:2). Thật ra, bạn có thể dịch câu đó là: “Hãy ăn năn, vì vương quốc thiên đàng đã đến rồi!”

Chúng ta nhìn thấy tuyên bố đó của Chúa Jesus đã gây sững sờ như thế nào. Người Do Thái trong nhiều thế kỷ đã chờ đợi, hy vọng và cầu nguyện cho sự xuất hiện của vương quốc, cho ngày mà sự trị vì của Đức Chúa Trời sẽ được thiết lập trên trái đất và dân Ngài cuối cùng sẽ được giải cứu. Và bây giờ, đây là Chúa Jesus, một thợ mộc chuyển sang làm giáo sư người Na-xa-rét, nói với họ rằng ngày mà họ chờ đợi đã đến.

Không chỉ vậy, Ngài còn tuyên bố rằng vương quốc của Đức Chúa Trời đã được *khởi nguyên* trong Ngài! Vì vậy, trong Ma-thi-ơ 12:28, khi những người Pha-ri-si buộc tội Chúa Jesus đuổi quỷ nhân danh Sa-tan, Chúa Jesus quở trách họ và đưa ra một tuyên bố đáng kinh ngạc: “Nếu Ta nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà đuổi quỷ, thì vương quốc Đức Chúa Trời đã đến với các ngươi rồi.” Bạn có hiểu Chúa đang nói gì không? Rõ ràng, Chúa Jesus đã đuổi quỷ, và Ngài làm điều đó nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Lời tuyên bố của Ngài là, cuối cùng, sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời đã hứa với dân Ngài đã bắt đầu được thực hiện. Vương quốc đã đến.

Thật là một tư tưởng quá đối tuyệt vời! Sự nhập thể của Chúa Jesus không chỉ là một chuyến viếng thăm từ Đấng Tạo Hóa. Đó là sự xuất kích của cuộc tổng tấn công cuối cùng của Đức Chúa Trời chống lại tất cả tội lỗi, sự chết và sự hủy diệt đã xâm nhập vào thế giới khi A-đam sa ngã.

Bạn có thể thấy cuộc chiến xảy ra ở khắp các câu chuyện về cuộc đời của Chúa Jesus trong Tân Ước. Vua Jesus đơn thương độc mã đi vào đồng vắng đối mặt với Sa-tan, kẻ đã cám dỗ A-đam và đưa cả thế giới vào tình trạng hư hoại rất nhiều năm trước đó và Ngài đã đánh bại nó với một chiến thắng tuyệt đối! Ngài chạm vào mắt của một người mù từ thuở mới sinh và lần đầu tiên trong đời người này biết

đến ánh sáng. Ngài nhìn vào khoảng tối u ám trong một ngôi mộ và kêu lớn: “Hỡi La-xa-rơ, hãy ra!” và sự chết cảm thấy sự kìm kẹp của nó đối với nhân loại bắt đầu suy yếu khi người chết bước ra.

Và trên hết, dĩ nhiên, tội lỗi đã bị đánh bại khi Chúa Jesus la lớn trên thập tự giá: “Mọi sự đã được trọn!” Sự kìm kẹp của sự chết cuối cùng đã thất bại toàn diện khi thiên sứ nói – mà tôi chắc chắn là với một nụ cười: Sao các ngươi tìm người sống giữa vòng kẻ chết? Ngài không ở đây đâu, Ngài đã sống lại rồi! (Lu-ca 24:5-6). Từng bước, từng cú đánh, Chúa Jesus đã đẩy lùi toàn bộ những ảnh hưởng của sự sa ngã. Vị vua chính nghĩa của thế giới đã xuất hiện, và tất cả những gì cản trở việc thành lập vương quốc của Ngài – tội lỗi, sự chết, địa ngục, Sa-tan đã hoàn toàn bị đánh bại.

Điều này có nghĩa là nhiều phước lành của vương quốc đã là của chúng ta. Vì vậy, Chúa Jesus nói với các môn đệ của mình rằng Ngài sẽ sai đến cho họ một Đấng An ủi, là Đức Thánh Linh, là Đấng sẽ hướng dẫn họ, cáo trách tội lỗi của họ và thánh hóa họ. Tương tự như vậy, Cơ đốc nhân giờ đây đã hiểu được cái được gọi là được nhận vào gia đình Đức Chúa Trời và được hòa giải với Ngài. Thậm chí Phao-lô còn nói rằng trong mắt của Đức Chúa Trời, chúng ta đã được sống lại và đồng ngai với Đấng Christ (Ê-phê-sô 2:6).

Đó là một lễ thật đầy sự khích lệ. Nhưng chưa hết, còn một điều cũng quan trọng không kém, mà chúng ta phải hiểu.

Một Vương Quốc Chưa Hoàn Thành

Thứ ba, vương quốc của Đức Chúa Trời chưa hoàn thành, và nó sẽ không được hoàn tất mãi cho đến khi Vua Jesus trở lại. Bất chấp tất cả những gì Chúa Jesus đã làm để lật đổ quyền lực của kẻ dữ, Ngài vẫn chưa thiết lập sự cai trị của Đức Chúa Trời trên đất một cách hoàn toàn và trọn vẹn. Kẻ mạnh sức đã bị trói, nhưng vẫn chưa bị tiêu diệt. Cái ác đã bị đánh bại, nhưng vẫn chưa bị xóa sạch, và vương quốc của Đức Chúa Trời đã được khởi nguyên, nhưng vẫn chưa được hoàn thành đầy đủ và trọn vẹn.

Chúa Jesus đã nói về một ngày kia trong tương lai khi mà cuối cùng thì vương quốc cũng sẽ được hoàn thành. Ngài nói rằng, vào

ngày hôm đó, các thiên sứ sẽ “nhặt mọi kẻ gây vấp phạm và mọi kẻ làm ác khỏi vương quốc Ngài, rồi ném chúng vào lò lửa, nơi sẽ có khóc lóc và nghiền răng. Khi ấy, những người công chính sẽ tỏa sáng như mặt trời trong vương quốc của Cha mình” (Ma-thi-ơ 13:41-43). Trong bữa tối cuối cùng, Ngài cũng mong chờ cho đến ngày Ngài sẽ uống trái cây nho một lần nữa với các môn đệ của mình: “Ta bảo các con, Ta sẽ không uống nước nho này nữa, cho đến ngày Ta sẽ cùng các con uống nước nho mới trong vương quốc của Cha Ta.” (Ma-thi-ơ 26:29).

Phao-lô cũng mong chờ sự sống lại của người chết trong cõi đời đời (I Cô-rinh-tô 15), và ông nói với hội thánh tại Ê-phê-sô rằng họ đã được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh “Đấng ấy là bảo chứng của cơ nghiệp chúng ta *cho đến khi những người thuộc về Ngài nhận được sự cứu chuộc*” (Ê-phê-sô 1:14). Sau đó, ông nói rằng Đức Chúa Trời đã cứu chúng ta “để tỏ bày cho các đời sắp đến biết sự phong phú vô hạn của ân điển Ngài, qua sự nhân từ của Ngài đối với chúng ta trong Đấng Christ Jêsus.” (Ê-phê-sô 2:7). Phi-e-rơ cũng nói về một “sự cứu rỗi là điều sẵn sàng bày tỏ ra trong thời kỳ cuối cùng!” (I Phi-e-rơ 1:5), và tác giả của sách Hê-bơ-rơ nói với độc giả của mình rằng họ “là kiều dân và lữ khách trên đất” (Hê-bơ-rơ 11:13) và họ nên chờ đợi “một thành có nền móng do Đức Chúa Trời thiết kế và xây dựng” (câu 10).

Hy vọng lớn lao cho các Cơ đốc nhân, điều mà chúng ta mong mỏi và tìm kiếm để có sức mạnh và sự khích lệ, là ngày mà Vua của chúng ta sẽ rẽ mây trời và hiện đến để thiết lập vương quốc vinh quang cuối cùng và mãi mãi của Ngài. Khoảng khắc huy hoàng đó là khi mọi thứ trên thế giới này sẽ được tái thiết, khi công lý sẽ được thực thi, cái ác bị lật đổ mãi mãi, và sự công chính được thiết lập và trường tồn. Đức Chúa Trời hứa:

Vì vậy, Ta sẽ tạo dựng trời mới đất mới;

Những việc trước kia sẽ không còn được nhớ đến,

Không còn nhắc đến trong tâm trí nữa...

Vì vậy, Ta đã tạo dựng Giê-ru-sa-lem cho niềm hân hoan,

Và dân thành ấy cho sự vui mừng.

*Ta sẽ hoan hỉ vì Giê-ru-sa-lem,
Ta sẽ vui mừng vì dân Ta;
Nơi ấy sẽ không còn nghe tiếng khóc lóc,
Hay kêu la đau đớn nữa. (Ê-sai 65:17-19)*

Và trong ngày đó, nhà tiên tri đã nói với chúng ta:

*Chúng sẽ chẳng làm hại, cũng chẳng cắn giết ai
Trên khắp núi thánh Ta;
Vì sự hiểu biết Đức Giê-hô-va sẽ đầy dẫy thế giới
Như các dòng nước phủ đầy biển. (Ê-sai 11: 9)*

Khi còn nhỏ, tôi đã từng nghĩ rằng định mệnh của Cơ đốc nhân là sống cõi đời đời trong một buổi nhóm thờ phượng không bao giờ kết thúc. Đó là một suy nghĩ đáng sợ! Nhưng nó là hoàn toàn sai lầm. Đức Chúa Trời dự định tạo ra cho dân Ngài một thế giới mới, không có tội lỗi, chết chóc và bệnh tật. Chiến tranh sẽ chấm dứt, sự áp bức sẽ dừng lại và Đức Chúa Trời sẽ ở với dân sự Ngài mãi mãi. Sẽ không còn một người nào thuộc về Đức Chúa Trời phải chết nữa, và sẽ không còn nước mắt nơi xuống vì sự tang thương nữa. Không còn trường hợp một đứa trẻ sẽ chỉ sống được một vài ngày và sau đó chết đi. Chúng ta sẽ không bao giờ than khóc, đau đớn hay buồn thảm nữa. Chúng ta sẽ không còn mong mỏi được trở về quê hương nữa. Vì như Khải Huyền nói với chúng ta, chính Đức Chúa Trời sẽ lau từng giọt nước mắt của mắt chúng ta, và cuối cùng, chúng ta sẽ được chiêm ngưỡng mặt Ngài!

Thực vậy, bạn nói gì để phản hồi với tất cả những điều đó? Chỉ một điều mà thôi, tôi nghĩ thế: Ôi, Chúa ôi, xin hãy đến mau chóng!

Tôi luôn có một chút ngạc nhiên khi thấy mọi người nói về tất cả những lời hứa này – trời mới đất mới, thành phố trên trời không có điều gì xấu xa xâm nhập được, một thế giới không có sự chết chóc, chiến tranh và áp bức, những người được phục sinh của Chúa sống vui vẻ trước mặt Ngài mãi mãi – và sau đó họ ngược nhìn từ những

lời hứa đó và nói: “Được rồi, chúng ta hãy cùng biến điều đó thành hiện thực!”

Thực tế là chúng ta với tư cách là con người sẽ không thể nào đem đến sự thành lập và hoàn thành vương quốc Đức Chúa Trời. Bất chấp tất cả những nỗ lực tốt nhất của chúng ta – những nỗ lực để biến thể giới này thành một nơi tốt đẹp hơn, thì vương quốc được hứa trong Kinh Thánh sẽ chỉ xuất hiện khi chính Vua Jesus trở lại để biến nó thành hiện thực.

Đó là một điều rất quan trọng cần phải nhớ, ít nhất là vì một vài lý do sau đây. Đầu tiên, nó bảo vệ chúng ta khỏi chủ nghĩa lạc quan sai lầm và dẫn đến sự lừa dối về những gì chúng ta có thể đạt được trong thế giới sa ngã này. Cơ đốc nhân chắc chắn sẽ có thể mang lại một số thay đổi trong xã hội. Điều này đã xảy ra trước đây trong lịch sử, và tôi không có lý do gì để nghi ngờ việc nó đang xảy ra ở nhiều nơi ngay trong thời điểm này và nó cũng sẽ xảy ra trong tương lai nữa. Cơ đốc nhân đã làm được và vẫn có thể làm được những điều tốt đẹp trong thế giới này – những điều tốt đẹp khiến cho thế giới biết đến Đức Chúa Trời và Chúa Jesus Christ.

Nhưng tôi nghĩ rằng những lời trong Kinh thánh buộc chúng ta phải nhận ra rằng cho đến khi Đấng Christ trở lại, thì những chiến thắng về văn hóa và xã hội của chúng ta là không đáng kể, không mang tính lâu dài. Cơ đốc nhân sẽ không thể đem đến vương quốc của Đức Chúa Trời. Chỉ có chính Chúa mới làm được điều đó. Giê-ru-sa-lem trên trời chỉ có thể đến từ trời, nó không được xây lên từ mặt đất.

Thậm chí quan trọng hơn, việc nhớ rằng vương quốc sẽ chỉ được thành lập khi Chúa Jesus trở lại là trung tâm đúng đắn của những hy vọng, tình cảm và khao khát của chúng ta đối với chính Chúa Jesus. Thay vì trông chờ vào sức mạnh của con người, một số hành động của con người, một số quyền lực của con người hay thậm chí là nỗ lực của chúng ta để thiết lập mọi thứ trở nên đúng đắn, chúng ta hãy hướng lên trời và kêu lên cùng với sứ đồ Giăng rằng: “Lạy Chúa là Đức Chúa Jesus, xin hãy đến.” Sự trông mong sự trở lại của Ngài tăng lên, những lời cầu nguyện của chúng ta với Ngài ngày càng mãnh liệt, và tình yêu của chúng ta dành cho Ngài ngày càng sâu

đậm. Nói tóm lại, mong muốn và hy vọng của chúng ta phải đặt đúng chỗ - không phải đặt quá nhiều vào vương quốc mà phải là vào Vua của vương quốc.

Một Sự Đáp Ứng Với Vua

Thứ tư, việc có được đưa vào vương quốc của Đức Chúa Trời hay không là hoàn toàn nương dựa vào sự đáp ứng của một người với Vua. Chúa Jesus đã nói không thể rõ ràng hơn về điều này. Hết lần này đến lần khác, Ngài cho thấy rằng sự đáp ứng của một người với Ngài và thông điệp của Ngài là yếu tố quyết định duy nhất trong việc người đó có được đưa vào vương quốc của Ngài hay không. Hãy nhớ lại về câu chuyện về người trai trẻ giàu có. “Tôi phải làm gì để được hưởng sự sống đời đời?” Và câu trả lời của Jesus là: “Hãy theo ta.” – đối với người đó có nghĩa là quay lưng lại với niềm tin vào của cải của anh ta và tin vào Chúa Jesus (Mác 10:17,21).

Hết lần này đến lần khác, Chúa Jesus nói rằng Đức Chúa Trời sẽ vẽ một đường sáng xuyên qua giữa nhân loại, tách biệt những người được cứu với những người không được cứu. Và điều duy nhất tạo nên sự khác biệt giữa hai nhóm người là cách họ đáp lại với Vua Jesus. Đó là điểm chính yếu của câu chuyện về chiên và dê trong Ma-thi-ơ 25. Cuối cùng, sự khác biệt giữa “hãy đến” và “hãy lui ra khỏi ta” chính là cách mỗi người đáp ứng với Chúa Jesus khi Ngài được đại diện bởi “anh em của Ngài”, cũng chính là người của Ngài.

Và, tất nhiên, điều khiến chúng ta có thể trở thành người của Chúa Jesus ngay từ đầu là sự chết của Ngài thay cho chúng ta trên thập tự giá. Đó là điều thực sự đáng kinh ngạc về Chúa Jesus, không chỉ là Ngài là Vua hay Ngài là sự khởi đầu một vương quốc của tình yêu thương và lòng thương xót. Thực sự, đó không phải là điều đáng kinh ngạc; mọi người Do Thái đều biết rằng điều đó sẽ xảy ra vào một ngày kia. Không, điều thực sự đáng kinh ngạc về tin lành của Chúa Jesus là vị Vua này đã chết để cứu dân mình, Đấng Mê-si-a (Đấng được xúc dầu) hóa ra là một Đấng Mê-si-a bị đóng đinh.

Người Do Thái đã hy vọng trong nhiều thế kỷ về một vị vua được xúc dầu đến và giải cứu họ. Họ cũng hy vọng về một Tôi tớ chịu đau

khổ của Chúa (được tiên tri bởi Ê-sai), và họ thậm chí còn có một kỳ vọng mơ hồ về một “con người” thần thượng sẽ xuất hiện vào cuối thời đại (Đa-ni-ên). Tuy nhiên, điều họ chưa bao giờ nghĩ đến là cả ba nhân vật này sẽ chỉ là một người! Không ai từng kéo ba sợi dây đó lại với nhau, ít nhất là cho đến khi Chúa Jesus đến.

Chúa Jesus không chỉ tuyên bố mình là sự ứng nghiệm của những hy vọng về người được xức dầu (nghĩa là Vua) của dân Y-sơ-ra-ên, mà còn liên tục xưng mình là Con Người thần thượng như trong Đa-ni-ên 7. Thậm chí, Chúa Jesus còn nói về Con Người đó rằng Ngài đến để “hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người” (Mác 10:45), điều này là không thể nhầm lẫn với vai trò Tôi tớ chịu đau khổ của Chúa trong Ê-sai 53:10.

Bạn có thấy những gì Chúa Jesus đang tuyên bố không? Ngài nói rằng chính Ngài là ứng nghiệm – tất cả cùng một lúc – các vai trò Đấng Mê-si-a theo dòng dõi Đa-vít, Tôi tớ chịu đau khổ của Chúa trong Ê-sai và Con Người trong Đa-ni-ên! Chúa Jesus đã mang bản chất thiêng liêng của Con Người, chịu sự đau khổ thay thế của Người Tôi Tớ, và cuối cùng kết hợp tất cả những điều đó với vai trò Đấng được xức dầu của mình. Vào thời điểm Chúa Jesus hoàn thành việc tập hợp tất cả các chủ đề hy vọng của người Do Thái, vị Vua này hơn hẳn so với một nhà cách mạng trần gian mà người Do Thái đang hy vọng. Ngài là một vị Vua thần thượng mang lấy tinh thần tôi tớ, sẽ chịu đau khổ và chết thay cho dân Ngài để giành lấy sự cứu rỗi, khiến họ trở nên công chính trong mắt Chúa Cha, và đưa họ vào vương quốc của Ngài một cách vinh quang.

Trong tất cả những điều đó, không có gì lạ khi Chúa Jesus khiến cho lối đi vào vương quốc của Ngài chỉ nương dựa vào việc một người có ăn năn tội lỗi, tin cậy Ngài và công tác cứu chuộc của Ngài trên thập tự giá hay không mà thôi. Khi Chúa Jesus nói về “tin lành của vương quốc”, thì ý chính của Ngài không phải chỉ là vương quốc đã đến, mà đó là vương quốc đã đến và các con có thể được là một phần trong đó nếu các con kết hiệp với Ta, là Vua, bởi đức tin rằng chỉ một mình ta mới có thể cứu các con ra khỏi tội lỗi của con.

Do đó, việc trở thành công dân của vương quốc Đấng Christ không phải là vấn đề “sống đời sống vương quốc”, hay là “noi theo gương

của Chúa Jesus” hay là “sống như Chúa Jesus đã sống”. Sự thật là một người có thể tự xưng mình là “người theo Chúa Jesus” hay là “người có đời sống vương quốc” nhưng vẫn ở bên ngoài vương quốc. Bạn có thể sống như Chúa Jesus đã sống về những phương diện bạn muốn, nhưng trừ khi bạn đến với Vua bị đóng đinh trong sự ăn năn và đức tin, nương cậy nơi chỉ một mình Ngài như là sinh tể hoàn hảo cho tội lỗi của bạn và là hy vọng cứu rỗi duy nhất của bạn, thì bạn vẫn không phải là Cơ đốc nhân và cũng không phải là công dân của vương quốc Ngài.

Cách để được ở trong vương quốc của Đấng Christ là đến với Vua, không chỉ ca ngợi Ngài như là một tấm gương vĩ đại cho chúng ta thấy một lối sống tốt đẹp hơn, mà còn phải hạ mình tin cậy Ngài là Chúa bị đóng đinh và phục sinh, chỉ một mình Ngài mới có thể giải thoát bạn khỏi bản án của sự chết. Cuối cùng, con đường duy nhất để vào vương quốc là thông qua dòng huyết của Vua.

Lời Kêu Gọi Sống Cho Vua

Thứ năm, trở thành một công dân của vương quốc là được kêu gọi sống đời sống của vương quốc. Trong Rô-ma 6, Pha-ô-lô kêu gọi các Cơ đốc nhân nhìn nhận rằng họ đã được giải cứu khỏi sự thống trị của tội lỗi và được đưa vào vương quốc của Đức Chúa Trời.

Vậy, bởi báp-têm, chúng ta đã được chôn vào trong sự chết với Ngài, để rồi như Đấng Christ nhờ vinh quang của Cha được sống lại từ cõi chết thể nào thì chúng ta cũng được sống trong đời mới thể ấy.

Vì nếu chúng ta đã được hiệp nhất với Ngài trong sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ được hiệp nhất với Ngài trong sự sống lại giống như sự sống lại của Ngài. Chúng ta biết rằng con người cũ của chúng ta đã cùng bị đóng đinh vào thập tự giá với Ngài, để con người tội lỗi bị tiêu diệt, và chúng ta không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa. Vì ai đã chết thì được giải thoát khỏi tội lỗi. Nhưng nếu chúng ta đã cùng chết với Đấng Christ thì chúng ta tin rằng mình cũng sẽ cùng sống với Ngài. Chúng ta biết rằng

Đấng Christ đã sống lại từ cõi chết thì sẽ không bao giờ chết nữa; sự chết không còn cai trị Ngài. Vì Ngài đã chết, là chết cho tội lỗi một lần đủ cả; nhưng Ngài sống, là sống cho Đức Chúa Trời. Vậy, anh em cũng phải kể mình đã chết đối với tội lỗi và đang sống cho Đức Chúa Trời trong Đấng Christ Jêsus. (Rô-ma 6:4-11)

Khi chúng ta bởi đức tin được đưa vào vương quốc của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh ban cho chúng ta một đời sống mới. Chúng ta trở thành công dân của một vương quốc mới và là thần dân của một vị Vua mới. Vì điều đó, chúng ta cũng có nghĩa vụ mới phải tuân theo vị Vua đó, sống lỗi sống tôn vinh Ngài. Đó là lý do tại sao Phao-lô nói:

Vậy, đừng để tội lỗi cai trị trong thân thể hay chết của anh em, khiến anh em phải chiều theo dục vọng của nó. Đừng hiển chi thể mình làm công cụ gian ác cho tội lỗi, nhưng hãy hiển chính mình cho Đức Chúa Trời như những con người từ cõi chết sống lại, và dâng chi thể mình làm công cụ công chính cho Đức Chúa Trời. (Rô-ma 6:12-13)

Cho đến khi Đấng Christ trở lại, chúng ta, dân sự của Ngài, vẫn tiếp tục sống trong thời đại tội lỗi này và Vua của chúng ta kêu gọi chúng ta sống một đời sống xứng đáng với vương quốc mà Ngài đã gọi chúng ta (I Tê-sa 2:12), “chiều rạng như ánh sáng” trong một thể hệ quanh quèo và suy đồi (Phi-líp 2:15). Không phải việc sống đời sống vương quốc đưa chúng ta vào vương quốc. Đó là một khi chúng ta đã được đưa vào vương quốc nhờ đức tin nơi Vua, thì chúng ta thấy mình có một ông chủ mới, luật mới, điều lệ mới, đời sống mới, và do đó chúng ta bắt đầu muốn sống đời sống của vương quốc.

Kinh thánh cho chúng ta biết rằng trong thời đại này, đời sống của vương quốc được diễn ra chủ yếu là trong hội thánh. Có bao giờ bạn nghĩ về điều đó? Hội thánh là nơi vương quốc Đức Chúa Trời được nhìn thấy trong thời đại này. Hãy xem Ê-phê-sô 3:10-11:

Bây giờ, qua Hội Thánh, sự khôn ngoan vô hạn của Đức Chúa Trời được bày tỏ cho những kẻ thống lĩnh, những quyền lực trong các nơi trên trời, theo mục đích đời đời mà Ngài đã

hoàn tất trong Đấng Christ Jésus, Chúa chúng ta.

Hội Thánh là vũ đài mà Đức Chúa Trời đã chọn, trên tất cả, để trình diễn sự khôn ngoan của Ngài và vinh quang của tin lành. Như nhiều người đã đề cập trước đây, hội thánh là tiền đồn của vương quốc Đức Chúa Trời trong thế gian này. Nhưng không đúng khi nói rằng hội thánh là vương quốc của Đức Chúa Trời. Như chúng ta đã thấy, Vương quốc còn phải hơn thế nhiều. Nhưng thật đúng khi nói rằng hội thánh là nơi chúng ta thấy vương quốc của Đức Chúa Trời được biểu lộ trong thời đại này.

Bạn có muốn xem vương quốc của Đức Chúa Trời trông như thế nào không, ít nhất là trước khi nó hoàn thành? Bạn có muốn nhìn thấy đời sống của vương quốc diễn ra trong thời đại này như thế nào không? Hãy nhìn vào hội thánh. Đó là nơi mà sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời được bày tỏ, nơi mà những người trước đây bị xa lánh được hòa giải và hiệp nhất vì cố Chúa Jesus, và là nơi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang làm việc và tái thiết cuộc sống của con người. Đó là nơi mà những người của Đức Chúa Trời học cách yêu thương nhau, chia sẻ những gánh nặng và nỗi buồn của nhau, khóc cùng nhau và vui mừng cùng nhau, và chịu trách nhiệm cho nhau. Tất nhiên, nó không hoàn hảo, nhưng hội thánh là nơi đời sống của vương quốc được diễn ra và giới thiệu cho một thế giới tuyệt vọng cần sự cứu rỗi.

Đi Qua Bóng Tối

Tất nhiên, chính nhu cầu được cứu rỗi của thế giới tuyệt vọng, khiến cho việc sống như một công dân của vương quốc Đấng Christ trong thời đại này gặp khó khăn. Đối với thế giới, Cơ đốc nhân là mối đe dọa, và nó luôn luôn là như vậy. Vào thời của hội thánh đầu tiên, lời tuyên bố “Jesus là Chúa!” được cho là một sự khước từ một cách có chủ đích và báng bổ đối với chính quyền, và họ đã giết các Cơ đốc nhân vì đã nói như vậy. Ngày nay, lời tuyên bố “Jesus là Chúa” là một sự khước từ không khoan dung và mù quáng đối với chủ nghĩa đa nguyên, và thế giới này xỉ vả chúng ta vì điều đó.

Không hề có trong Kinh thánh, đời sống vương quốc – đấu tranh

để trung thành với Vua – được cho là dễ dàng. Chúa Jesus nói rằng những người theo Ngài sẽ phải đổi mặt với sự bất bớ, họ sẽ bị chữi rửa, chế giễu và thậm chí là bị giết. Nhưng ngay cả khi ở giữa tất cả những điều đó, Cơ đốc nhân chúng ta vẫn cứ tiến bước bởi vì chúng ta biết rằng trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, chúng ta được thừa hưởng một cơ nghiệp vượt xa mọi thứ chúng ta có thể tưởng tượng.

Trong phần cuối của bộ sử thi hùng tráng *Chúa Tể Của Những Chiếc Nhẫn* của J. R. R. Tolkien, các anh hùng của câu chuyện đến phần đen tối nhất trong cuộc hành trình của họ. Họ đã phải đi cả ngàn dặm và cuối cùng đến được vùng đất quỷ dữ cũng là mục tiêu của họ, nhưng vì những lý do khác nhau, giờ đây, tất cả mọi thứ gần như tan thành mây khói. Tuy nhiên, trong khoảnh khắc đen tối nhất đó, một trong những anh hùng, Sam, đã nhìn lên bầu trời đen kịt. Đây là những gì Tolkien viết:

Xa xa trên những ngọn núi ở phía tây, bầu trời đêm vẫn mờ mờ và nhợt nhạt. Rồi lọt qua đôi mây phía trên một ụ đá cao nằm đỉnh núi, Sam thấy một ngôi sao trắng lấp lánh suốt một lúc. Vẻ đẹp của nó đập thẳng vào tim khi anh nhìn lên giữa miền đất bị chối bỏ, và hy vọng quay về với anh. Vì như một đường giáo sắc ngọt, một ý nghĩ xuyên tâm trí anh, rằng suy đến cùng, Bóng Tối chỉ là một thứ nhỏ bé và thoáng qua: vẫn còn ánh sáng và cái đẹp cao quý vĩnh viễn ngoài tầm tay nó.

Đó là một trong những khoảnh khắc yêu thích của tôi trong câu chuyện, bởi vì ngay tại đây, Tolkien, người tự tuyên xưng đức tin nơi Đấng Christ, đã chỉ cho chúng ta nơi chúng ta có thể tìm thấy sự can đảm để vượt qua bóng tối. Nó xuất phát từ hy vọng. Nó xuất phát từ việc biết rằng những đau khổ hiện tại của chúng ta thực sự chỉ là một điều nhỏ bé và thoáng qua, và như Phao-lô đã nói, chúng không đáng để so sánh với vinh quang sẽ được bày tỏ trong chúng ta khi Vua của chúng ta quay trở lại.

CHƯƠNG 7

GIỮ VỮNG THẬP TỰ GIÁ Ở TRUNG TÂM

Tại một thời điểm trên *Thiên Lộ Lịch Trình* của tác giả John Bunyan, người hùng của câu chuyện, tên là Cơ Đốc Nhân, thấy mình đang nói chuyện với hai người bạn sơ giao tên là Hình thức (Formalist) và Đạo đức giả (Hypocrisy). Giống như anh, họ khẳng định rằng, họ cũng đang trên đường đến Thành phố Thiên Đàng, và họ rất chắc chắn sẽ đi đến nơi bởi vì nhiều người ở đất nước họ đã đi theo con đường này trước đây.

Tất nhiên, những cái tên cũng đủ cho chúng ta biết. Hình thức và đạo đức giả sẽ không thể nào đi tới thành phố được.

Lần đầu tiên Cơ Đốc Nhân nhìn thấy hai người này, họ đang trèo qua bức tường chạy dọc theo con đường hẹp mà Cơ Đốc Nhân đang đi. Tất nhiên anh nhận ra rằng đây là một vấn đề, vì anh biết rằng con đường hợp pháp duy nhất vào con đường hẹp là qua Cổng Wicket, trong câu chuyện tượng trưng cho sự ăn năn và đức tin vào Đấng Christ bị đóng đinh.

Cơ Đốc Nhân không e ngại đi thẳng vào vấn đề, hỏi rõ hai người kia: Tại sao các anh không đến ở cổng? Hai người này nhanh chóng giải thích rằng người dân nước họ nghĩ rằng cánh cổng quá xa, và vì vậy họ đã quyết định từ lâu “tạo ra một con đường tắt”. Bên cạnh đó, họ lập luận:

Nếu chúng tôi đi đường, thì có gì quan trọng đối với con đường nào phải đi đâu? Nếu chúng tôi ở đây, thì chúng tôi cũng ở đây rồi. Anh đang ở trên đường, và anh đã đến ở cổng; chúng tôi đang trên đường và chúng tôi trèo qua tường. Cũng như nhau cả thôi anh à!

Cơ Đốc Nhân cảnh báo hai người rằng Chúa của thành phố đã ra lệnh rằng tất cả những người vào Thành phố Thiên Đàng đều phải đi vào con đường hẹp và qua cổng, rồi anh cho họ xem một cuộn giấy

trong đó nói rõ rằng anh phải có mặt tại cổng thành thì mới được vào trong. Cơ Đốc Nhân nói rằng: “Tôi nghĩ các anh thiếu điều này, bởi vì các đã không đến ở cổng.”

Điều cốt lõi mà Bunyan muốn chỉ ra đó là rằng con đường duy nhất dẫn đến sự cứu rỗi là thông qua Cổng Wicket – đó là, thông qua sự ăn năn và đức tin. Đi trên con đường của đời sống Cơ đốc vẫn là chưa đủ. Nếu một người không đi qua cổng đó, anh ta không thực sự là Cơ đốc nhân.

Một Tin Lành Lớn Hơn, Có Liên Hệ Nhiều Hơn?

Đó là một câu chuyện cũ, nhưng đó thậm chí là một điểm cũ hơn mà Bunyan đang chỉ ra. Ngay từ khi bắt đầu, người ta đã cố gắng tự cứu mình theo cách có lý đôi với họ, thay vì lắng nghe và thuận phục Chúa. Họ đã cố gắng tìm ra cách để có được sự cứu rỗi trở nên hiệu quả, làm thế nào để có được tin lành trở nên hiệu quả - mà không cần phải đi qua Cổng Wicket, nghĩa là không cần đến thập tự giá của Chúa Jesus Christ.

Điều đó không kém phần đúng trong thời đại của chúng ta. Thật vậy, tôi tin rằng một trong những mối nguy hiểm lớn nhất mà thân thể của Đấng Christ phải đối mặt ngày nay là sự cảm dỗ trong việc suy nghĩ lại và tái khẳng định tin lành theo cách làm cho trung tâm của nó trở thành một điều gì đó không phải là sự chết của Chúa Jesus trên thập giá thay cho tội nhân.

Áp lực để làm điều đó là rất lớn, và nó dường như đến từ nhiều hướng. Một trong những nguồn áp lực chính là ý tưởng ngày càng phổ biến rằng Tin Lành về sự tha thứ tội lỗi qua sự chết của Đấng Christ bằng cách nào đó là một vấn đề không đủ “lớn” để có thể giải quyết được các vấn đề như chiến tranh, áp bức, nghèo đói và bất công, và thực sự không quan trọng lắm, khi đụng đến những vấn đề thực sự của thế giới này, như một nhà văn đã từng nói.

Bây giờ, tôi nghĩ rằng điều đó là sai hoàn toàn. Tất cả những vấn đề đó, tận cùng gốc rễ của chúng, là hậu quả của tội lỗi con người, và thật điên rồ khi nghĩ rằng với một chút tích cực hơn, một chút quan tâm hơn, một chút “sống như Chúa Jesus đã sống”, chúng ta có thể

giải quyết những vấn đề đó. Không, chỉ một mình thập tự giá mới có thể thực sự đối phó với tội lỗi một lần và mãi mãi, và đó là thập tự giá khiến con người có thể được đưa vào vương quốc trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Tuy nhiên, áp lực phải tìm kiếm một tin lành “lớn hơn”, “có liên hệ nhiều hơn” dường như đã kiềm hãm rất nhiều người. Hết lần này đến lần khác, trong hết cuốn sách này đến cuốn sách khác, chúng ta thấy những mô tả về tin lành đưa thập tự giá xuống một vị trí thứ yếu. Thay vào đó là những tuyên bố rằng trọng tâm của tin lành là Đức Chúa Trời đang tái thiết thế giới, hoặc là Ngài đã hứa về một vương quốc sẽ sắp đặt mọi thứ theo đúng trật tự, hoặc là Ngài đang kêu gọi chúng ta tham gia cùng với Ngài trong việc biến đổi văn hóa của chúng ta. Dù là chi tiết cụ thể thế nào, kết quả là hết lần này đến lần khác, sự chết của Chúa Jesus thế chỗ cho tội nhân bị phớt lờ, bị gạt ra ngoài lề, hoặc thậm chí (đôi khi là cố ý) bị bỏ qua.

Ba Tin Lành Thay Thế

Sự pha loãng tầm quan trọng của thập tự giá này đang diễn ra một cách tinh vi giữa các Cơ đốc nhân tin lành, theo tôi là theo nhiều cách khác nhau. Có những kiểu tin lành “lớn hơn và tốt hơn” đã được ủng hộ trong những năm gần đây, và mỗi kiểu như vậy dường như đang đạt được một số lượng người theo đáng kể. Tuy nhiên, những kiểu tin lành “lớn hơn” này tập trung vào một điều nào đó khác hơn là thập tự giá, tôi cho rằng như thế chưa phải là tin lành, hoặc không phải là tin lành gì cả. Tôi sẽ đưa ra ba ví dụ về điều này.

“Jesus Là Chúa” Không Phải Là Tin Lành

Một trong những kiểu tin lành “lớn hơn” phổ biến nhất là tuyên bố rằng tin lành chỉ đơn giản là lời tuyên bố rằng “Jesus là Chúa”. Giống như một sứ giả đi đến một thành phố và tuyên bố: “Sê-sa là Vua”, Cơ đốc nhân cũng loan báo tin lành là chính Chúa Jesus là Đấng cai trị, và Ngài đang trong quá trình hòa giải cả thế giới với chính Ngài và đặt ở dưới sự cai trị của mình.

Tất nhiên, lời tuyên bố rằng “Jesus là Chúa” là hoàn toàn và vô

cùng đứng luôn! Và lời tuyên bố về quyền cai trị của Chúa Jesus là điều cần thiết đối với thông điệp phúc âm. Vậy nên, Phao-lô mới nói trong Rô-ma 10:9 rằng người xưng nhận rằng “Jesus là Chúa” thì sẽ được cứu, và trong I Cô-rinh-tô 12:3, ông nói rằng chỉ nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì một người mới có thể xác nhận sự thật đó.

Nhưng chắc chắn là không đúng khi nói rằng tuyên bố “Jesus là Chúa” là toàn bộ và bản chất của tin lành Cơ đốc. Chúng ta đã thấy được những Cơ đốc nhân đầu tiên đề cập nhiều hơn thế khi họ công bố tin lành. Vâng, trong Công vụ 2, Phi-e-rơ đã rao giảng: Vì thế, cả nhà Y-sơ-ra-ên hãy biết chắc chắn rằng Đức Chúa Jêsus này, Đấng mà anh em đã đóng đinh trên thập tự giá, đã được Đức Chúa Trời tôn làm Chúa và Đấng Christ.” (câu 36). Nhưng trước và sau câu nói đó là một lời giải thích đầy đủ về ý nghĩa của quyền cai trị của Chúa Jesus. Điều đó có nghĩa là vị Chúa này đã bị đóng đinh, bị chôn và đã sống lại, và điều đó cũng có nghĩa là sự chết và sự phục sinh của Ngài, trên hết, đã hoàn tất sự “tha thứ tội lỗi” cho những ai ăn năn và tin vào Ngài. Phi-e-rơ không chỉ tuyên bố rằng Jesus là Chúa. Ông tuyên bố rằng Chúa đã chịu thay mọi điều cho dân Ngài để cứu họ khỏi con thịnh nộ của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi của họ.

Bây giờ, rõ ràng là có thể nói một cách đơn giản rằng: “Jesus là Chúa” thực sự không phải là tin lành gì cả nếu chúng ta không thể giải thích Chúa Jesus không chỉ là Chúa mà còn là Cứu Chúa. Vương quyền ngự ý đến quyền phán xét, và chúng ta đã thấy rằng Đức Chúa Trời sẽ phán xét sự gian ác. Do đó, đối với một tội nhân trong sự nổi loạn chống lại Đức Chúa Trời và chống lại Đấng Mê-si-a của Ngài, lời tuyên bố rằng “Jesus là Chúa” chỉ là một tin xấu mà thôi. Nó có nghĩa là kẻ thù của bạn đã giành được ngai vàng và bây giờ sắp phán xét bạn vì sự nổi loạn của bạn.

Để tin đó trở thành tin tốt lành chứ không phải là tin đáng sợ, nó sẽ phải bao gồm một con đường để sự nổi loạn của bạn được tha thứ, một con đường để bạn được hòa giải với Đấng Chủ tể. Đó chính xác là những gì chúng ta thấy trong Tân Ước, không chỉ là lời tuyên bố rằng Jesus là Chúa, mà Chúa Jesus này còn bị đóng đinh để những tội nhân có thể được tha thứ và được vui hưởng vương quốc hầu đến.

Nếu không có những điều đó thì lời tuyên bố rằng “Jesus là Chúa” không gì khác ngoài một bản án tử hình.

Sáng Tạo – Sa Ngã – Cứu Chuộc – Hoàn Thành Không Phải Là Tin Lành

Nhiều Cơ đốc nhân đã phác thảo câu chuyện của Kinh Thánh bằng cách sử dụng bốn từ *sáng tạo, sa ngã, cứu chuộc, hoàn thành*.

Thật ra, phác thảo đó là một cách thực sự tốt để tóm tắt mạch truyện chính của Kinh Thánh. Đức Chúa Trời tạo nên thế giới, con người phạm tội, Đức Chúa Trời hành động trong Chúa Cứu Thế Jesus để cứu chuộc một dân tộc cho Ngài và lịch sử đi đến hồi kết với sự hoàn thành cuối cùng của vương quốc vinh quang của Ngài. Từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền, đó là một cách tuyệt vời để ghi nhớ nội dung cơ bản của Kinh Thánh. Thực ra, khi bạn hiểu và diễn đạt nó một cách đúng đắn, thì bản phác thảo về sáng tạo – sa ngã – cứu chuộc –hoàn thành cung cấp một cái khung vững chắc để trình bày một cách trung thực về tin lành trong Kinh thánh.

Tuy nhiên, vấn đề là sáng tạo – sa ngã – cứu chuộc – hoàn thành đã bị một số người sử dụng sai cách khi nhấn mạnh tin lành dựa trên lời hứa của Đức Chúa Trời để làm mới thế giới, thay vì dựa trên thập tự giá. Do đó, kiểu tin lành sáng tạo – sa ngã – cứu chuộc – hoàn thành thường được trình bày như thế này:

Tin lành là tin tức cho biết từ lúc ban đầu, Đức Chúa Trời đã tạo nên thế giới và mọi thứ trong đó. Ban đầu mọi thứ rất tốt đẹp, nhưng loài người đã nổi loạn chống lại sự cai trị của Đức Chúa Trời và do đó đẩy cả thế giới vào sự hỗn loạn. Mối quan hệ giữa con người và Đức Chúa Trời đã bị phá vỡ, cũng như mối quan hệ giữa con người với nhau, với chính họ và với thế giới của họ. Tuy nhiên, sau sự sa ngã, Đức Chúa Trời hứa sẽ sai đến một vị Vua sẽ cứu chuộc một dân tộc cho chính Ngài và hòa giải cõi sáng tạo với Đức Chúa Trời một lần nữa. Lời hứa đó đã bắt đầu được thực hiện với sự xuất hiện của Chúa Jesus Christ, nhưng cuối cùng nó chỉ được hoàn thành, khi Vua Jesus trở lại.

Tất nhiên, tất cả mọi thứ trong đoạn văn trên đều đúng. Nhưng những gì tôi đã viết ở đó không phải là tin lành. Cũng giống như lời tuyên bố “Jesus là Chúa” chưa phải là tin lành trừ khi có một con đường để được tha thứ cho sự nổi loạn của bạn chống lại Chúa, vì vậy việc Chúa đang tái thiết thế giới không phải là tin lành trừ khi bạn có thể được đưa vào đó.

Tất nhiên, chúng ta hoàn toàn có thể sử dụng sáng tạo – sa ngã – cứu chuộc –hoàn thành như một cách để giải thích tin lành của Cơ đốc giáo. Trên thực tế, “sự sáng tạo” và “sự sa ngã” cũng gần giống như “Đức Chúa Trời” và “con người” trong định nghĩa tin lành của chúng ta. Mặc dù vậy, điểm quan trọng ở đây là “sự cứu chuộc”. Ở chỗ đó là, để loan báo Tin lành một cách chân thực, chúng ta phải giải thích cẩn thận về sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus và sự đáp ứng mà Đức Chúa Trời đòi hỏi ở những tội nhân. Nếu chúng ta chỉ nói rằng Đức Chúa Trời đang cứu chuộc một dân tộc và tái thiết thế giới, nhưng không nói *làm thế nào Ngài làm như vậy* (qua sự chết và sự phục sinh của Chúa Jesus) và *làm thế nào một người có thể được đưa vào sự cứu chuộc đó* (thông qua sự ăn năn tội lỗi và đức tin nơi Chúa Jesus), như vậy chúng ta vẫn chưa công bố tin lành gì cả. Chúng ta chỉ đơn giản là kể lại câu chuyện Kinh Thánh một cách khái quát và bỏ mặc những tội nhân ở đó nhìn vào, qua cửa sổ.

Sự Biến Đổi Văn Hóa Không Phải Là Tin Lành

Ý tưởng nhìn thấy văn hóa được biến đổi thông qua công tác của các Cơ đốc nhân dường như đã chiếm được tâm trí của nhiều người truyền giáo. Tôi nghĩ rằng đó là một mục tiêu cao cả, và tôi cũng nghĩ rằng nỗ lực chống lại cái ác trong xã hội, dù là cá nhân hay hệ thống, là một mục tiêu của Kinh thánh. Phao-lô nói với chúng ta rằng: “chúng ta phải làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em trong gia đình đức tin” (Ga-la-ti 6:10). Chúa Jesus bảo chúng ta phải quan tâm đến những người lân cận của mình, bao gồm cả những người ngoại (Lu-ca 10:25-37). Và Ngài cũng nói với chúng ta rằng: “Ánh sáng của các con phải chiếu sáng trước mặt mọi người, để họ thấy những việc làm tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con ở trên trời.” (Ma-thi-ơ 5:16).

Tuy nhiên, nhiều người theo chủ nghĩa biến đổi đã đi hơi xa, họ nhìn thấy nhiệm vụ “cứu chuộc văn hóa” trong những đường nét của câu chuyện Kinh Thánh. Họ lập luận nếu Đức Chúa Trời đang làm công việc tái thiết thế giới, thì trách nhiệm của chúng ta là tham gia cùng với Ngài để thực hiện công việc đó, thu thập vật liệu xây dựng của vương quốc và thực hiện những bước đáng kể để thiết lập triều đại của Đức Chúa Trời trong các khu phố, thành phố, quốc gia và thế giới của chúng ta. Chúng ta phải làm những gì chúng ta thấy Đức Chúa Trời đang làm, họ nói như vậy.

Tôi sẽ nói rõ tất cả những suy nghĩ của tôi về vấn đề này. Tôi có một sự e ngại nhất định trên cơ sở kinh thánh và thần học về mô hình biến đổi văn hóa. Tôi không tin rằng Kinh thánh đặt những nỗ lực vào việc biến đổi văn hóa ở vị trí ưu tiên như nhiều người theo chủ nghĩa biến đổi kêu gọi vì một vài lý do. Đầu tiên, tôi không nghĩ rằng nhiệm vụ về văn hóa trong Sáng thế ký được trao cho dân Chúa như vậy. Tôi nghĩ rằng nhiệm vụ đó được trao cho mọi người nói chung. Tôi cũng không nghĩ rằng quỹ đạo chung của văn hóa loài người, trong Kinh thánh hay trong lịch sử, là theo hướng tin kính; thay vào đó, tôi nghĩ rằng quỹ đạo của văn hóa loài người nói chung, là dẫn đến sự phán xét (xem Khải Huyền 17-19). Vì vậy, tôi nghĩ rằng sự lạc quan của nhiều người theo chủ nghĩa biến đổi về khả năng “thay đổi thế giới” là sai lầm và do đó sẽ gây nên sự nản lòng.

Tuy nhiên, tất cả những điều đó là một cuộc thảo luận thần học - kinh thánh rộng lớn và nó không phải là mối quan tâm chính của tôi ở đây. Tôi thực sự nghĩ rằng có thể trở thành một người theo chủ nghĩa biến đổi dân thân và đồng thời kết ước đặt thập tự giá của Chúa Jesus ở trung tâm của câu chuyện Kinh thánh và tin lành. Suy cho cùng, cũng chính những người được Đức Chúa Trời tha thứ và cứu chuộc và được Chúa sử dụng để thực hiện sự biến đổi, tha thứ và cứu chuộc chỉ diễn ra qua thập tự giá.

Mối quan tâm chính của tôi là một điều mà tôi hy vọng những người bạn theo chủ nghĩa biến đổi của tôi sẽ đồng ý với tôi. Đó là giữa vòng những người theo chủ nghĩa biến đổi, sự cứu chuộc văn hóa đã trở thành lời hứa và điểm cốt lõi của Tin Lành một cách tinh vi - điều đó vô hình trung có nghĩa là thập tự giá, dù là vô tình hay cố

ý, thì cũng bị đẩy ra khỏi vị trí của nó. Bạn có thể thấy điều này trong hết cuốn sách này đến cuốn sách khác – kêu gọi tập trung hơn vào sự biến đổi văn hóa. Sự phấn khởi và vui mừng tốt độ được khơi dậy bởi lời hứa về một nền văn hóa được biến đổi hơn là bởi công việc của Đấng Christ tại thập tự giá. Những lời kêu gọi nhiệt thành nhất là mọi người hãy tham gia cùng với Đức Chúa Trời trong sứ mệnh thay đổi thế giới, thay vì ăn năn và tin vào Chúa Jesus. Câu chuyện trong Kinh Thánh được cho là xoay quanh việc tái thiết thế giới thay vì có trọng tâm là sự chết thế của Chúa Jesus.

Và trong quá trình đó, Cơ đốc giáo trở nên ít hơn về ân sủng và đức tin, và nhiều hơn một tôn giáo tâm thường theo kiểu “hãy sống như thế này, và chúng ta sẽ thay đổi thế giới”. Đó không phải là Cơ đốc giáo, đó chỉ là vấn đề đạo đức.

Vật Cản Gây Vấp Ngã Và Sự Ngu Đại

Sau tất cả, tôi tự hỏi liệu có phải động cơ khiến cho thập tự giá bị đưa ra khỏi trung tâm của tin lành là đến từ thực tế trần trụi rằng thế giới không thích thập tự giá hay không. Khi thì họ nghĩ rằng đó là một câu chuyện cổ tích lô bịch, và tệ hơn là một lời nói dối quái dị. Thực sự, chúng ta không nên ngạc nhiên về điều này. Phao-lô đã nói với chúng ta là nó sẽ như vậy. Ông nói thông điệp của thập tự giá sẽ là một chương ngại cho một số người và là sự ngu đại đối với phần còn lại!

Thêm vào đó là thực tế rằng chúng ta thực sự muốn thế giới bị thu hút bởi tin lành, và bạn tạo ra áp lực rất lớn đối với các Cơ đốc nhân để tìm cách không phải nói quá nhiều về “tôn giáo của cây thập tự giá nhuộm máu”. Ý tôi là, chúng ta muốn thế giới tiếp nhận tin lành, chứ không phải cười nhạo tin lành, phải không nào?

Nhưng thực sự, chúng ta chỉ nên đối mặt với nó. Thông điệp thập tự giá sẽ nghe có vẻ vô nghĩa với những người xung quanh chúng ta. Nó sẽ làm cho chúng ta, những Cơ đốc, giống như những kẻ ngốc, và điều đó chắc chắn sẽ làm suy yếu những nỗ lực của chúng ta để liên hệ với những người không tin và chứng minh cho họ thấy rằng chúng ta cũng hiền lành và vô hại như bao người mà thôi. Cơ đốc

nhân luôn có thể khiến thế giới nghĩ rằng họ thật hiền lành – cho đến khi họ bắt đầu nói về việc được cứu bởi một người đàn ông bị đóng đinh. Và đó, là nơi mà sự hiền lành bốc hơi, bất kể bạn đã nuôi dưỡng nó cẩn thận đến mức nào đi nữa.

Mặc dù vậy, Kinh thánh cho thấy rõ rằng thập giá phải ở trung tâm của tin lành. Chúng ta không thể để nó sang một bên, và chúng ta cũng không thể thay thế nó bằng bất kỳ lẽ thật nào khác làm trung tâm, trái tim và cốt lõi của tin lành. Làm như vậy chỉ là đang trình bày cho thế giới một thứ không phải là cứu rỗi, và đó không phải là tin lành gì cả.

Kinh thánh cho chúng ta những chỉ dẫn rất rõ ràng về cách chúng ta nên đáp ứng với bất kỳ áp lực nào khiến cho thập tự giá trượt ra khỏi trung tâm của tin lành. Chúng ta phải chống lại nó. Hãy xem những gì Phao-lô nói về vấn đề này trong I Cô-rinh-tô. Ông biết thông điệp thập tự giá nghe có vẻ điên rồ với những người xung quanh. Ông biết rằng họ sẽ từ chối tin lành vì điều đó, nó giống như mùi hôi thối trong lỗ mũi của họ. Nhưng ngay cả khi đối mặt với sự khước từ đó, ông nói: “thì chúng tôi vẫn rao giảng Đấng Christ bị đóng đinh vào thập tự giá” (I Cô-rinh-tô 1:23). Trên thực tế, ông cố gắng “không biết gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh vào thập tự giá” (I Cô-rinh-tô 2:2). Ông đã viết trong cuối thư tín này, lý do là bởi vì lẽ thật “Đấng Christ chịu chết vì tội lỗi chúng ta theo lời Kinh Thánh” không phải là *trương đối* quan trọng, cũng không phải là *rất* quan trọng, mà nó là *quan trọng nhất* (I Cô-rinh-tô 15:3 - BPT).

Và nếu điều đó khiến thế giới chế giễu chúng ta thì phải làm sao? Nếu mọi người đáp ứng tích cực hơn với một tin lành nghiêng về sự đổi mới thế giới thay vì hướng đến sự chết của Đấng Christ thay cho tội nhân thì sao? Nếu người ta cười nhạo tin lành bởi vì nó nói về một người chết trên thập tự giá thì sao? Hãy cứ kệ nó đi. Phao-lô nói: Tôi giảng về thập tự giá. Họ có thể nghĩ nó thật lỗ bịch; họ có thể nghĩ nó thật ngu ngốc. Nhưng tôi biết: “điều xem như điên rồ của Đức Chúa Trời còn khôn ngoan hơn loài người” (I Cô-rinh-tô 1:25).

Phao-lô đảm bảo rằng thập tự giá là tâm điểm của tin lành mà ông rao giảng, và chúng ta cũng nên làm như vậy. Nếu chúng ta để bất cứ

điều gì khác trở thành trung tâm, điều đó giống như chúng ta đang nói: “Đây, hãy để tôi giúp anh nhảy qua bức tường đó. Tin tôi đi. Anh sẽ ổn thôi.”

CHƯƠNG 8

QUYỀN NĂNG CỦA TIN LÀNH

Ngay trước khi tôi tốt nghiệp đại học, hai người bạn thân nhất của tôi và tôi đã quyết định thực hiện một chuyến du ngoạn từ thị trấn quê nhà của chúng tôi ở Đông Texas đến Công viên quốc gia Yellowstone. Đó là một chuyến đi tuyệt vời, kiểu như một nghỉ thức sắp đến tuổi trưởng thành của ba đứa chúng tôi.

Như bạn có thể tưởng tượng, chuyến đi chứa đầy những cảnh quan tuyệt vời của núi rừng, mạch nước phun trào, suối lưu huỳnh nóng, và rất nhiều và rất nhiều nai sừng tấm. Một buổi sáng, tất cả chúng tôi quyết định dành cả ngày hôm đó cho một chuyến đi bộ, và tất cả chúng tôi đều đồng ý rằng, để thêm phần thú vị, chúng tôi sẽ không đem theo bản đồ. Chúng tôi muốn xem thử con đường mòn sẽ dẫn đến đâu. Vì vậy, chúng tôi gói gém một ít thức ăn và điện thoại di động vào trong ba lô rồi lên đường.

Đó là một chuyến đi bộ dài, và sau một thời gian chúng tôi bắt đầu nói đùa với nhau rằng ở đây chúng tôi đang ở Công viên quốc gia Yellowstone, và nó thực sự không khác nhiều so với khu rừng ở Đông Texas nơi chúng tôi đã lớn lên. Những cây thông khổng lồ vây quanh chúng tôi ở mọi phía, và thỉnh thoảng chúng tôi phải nhảy qua một con lạch nhỏ băng qua lối đi. Nhưng rồi cây cối rậm rạp hơn, khó mà thấy được gì nhiều và chúng tôi bắt đầu có chút lo lắng.

Nhưng rồi, thật bất ngờ, trước khi bất kỳ ai trong chúng tôi có thể nhận thấy bất cứ điều gì đang thay đổi, khu rừng trở nên thưa dần và chúng tôi thấy mình đang đứng ở rìa của hẻm núi Grand Canyon thuộc Yellowstone. Xa xa vài dặm phía dưới chúng tôi là hẻm núi hùng vĩ như một vết rạch sâu vào lòng đất. Một dòng sông chảy qua đáy của nó, lấp lánh phản chiếu ánh mặt trời. Những chú chim bay phía dưới chúng tôi, và những đám mây lơ lửng ở phía trên, bị cuốn đi bởi những cơn gió luồng qua hẻm núi.

Tôi thấy mình thật nhỏ bé lạ thường, khi nhìn vào một khoảng không chóng mặt phía dưới tôi và nhìn lên bầu trời. Trong khoảnh khắc đó, cả ba chúng tôi – lần đầu tiên trong ngày – đều lặng thinh

không nói nên lời. Và rồi một người bạn của tôi bắt đầu hát:

Khi xem muôn vật do tay Đức Chúa Trời sáng tạo chúng

Cứu Chúa của tôi lòng cảm xúc bao kinh sợ...¹

(*“Lớn Bấy Duy Ngày,” Stuart K. Hine, 1949; dựa trên lời bài thơ “O Store Gud,” Carl G. Boberg, 1886.*)

Xin Chúa chúc phúc cho cậu bạn của tôi. Cậu ấy hát không được hay cho lắm, nhưng tiếng lòng của cậu ấy là hoàn toàn chính xác! Trong vài phút tiếp theo, chúng tôi đứng ở rìa của hẻm núi Grand Canyon thuộc Yellowstone và ca ngợi Đấng đã tạo ra kiệt tác đầy cảm hứng đó.

Tại Sao Chúng Ta Phớt Lờ Nó?

Bạn biết đấy, tôi nghĩ rằng tin lành cũng sẽ có tác động choáng ngợp tương tự đối với chúng ta nếu chúng ta dành thời gian để dừng lại và thực sự ngẫm nghĩ về nó. Đã bao lâu rồi kể từ khi bạn bỏ qua một bên những bữa bộn của cuộc sống để chiêm ngưỡng hẻm núi Grand Canyon kỳ vĩ của những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta trong Tin Lành – ân sủng diệu kỳ của Ngài trong việc tha thứ cho những người đã nổi loạn chống lại Ngài, kế hoạch ngoạn mục - sai Con của Ngài đến để chịu đau khổ và chết thể cho họ, thiết lập ngai của Chúa Jesus phục sinh trên vương quốc của sự công bình toàn hảo, và đem những người được cứu chuộc bởi huyết Ngài vào ở trong trời mới và đất mới, nơi tội lỗi và sự gian ác sẽ mãi mãi bị khuất phục!

Làm thế nào mà tôi để cho vẻ đẹp, quyền năng và sự hùng vĩ của tin lành đó bị lãng quên thường xuyên và lâu đến như vậy? Tại sao những suy nghĩ và cảm xúc của tôi thường bị chi phối bởi những điều ngớ ngẩn như liệu chiếc xe của tôi có đang sạch sẽ hay không hay là có tin gì ‘hot’ trên CNN ngay lúc này nhỉ, hay liệu tôi có hài lòng với bữa trưa của mình ngày hôm nay không, thay vì những lẽ thật vinh quang này? Tại sao tôi thường có suy nghĩ về cuộc sống của mình như thể tôi đang bị mất, thay vì ở trong ánh sáng của cõi đời đời? Tại sao tin lành này không thấm nhuần mọi lúc và mọi nơi

cho đến tận cùng, trong mối quan hệ của tôi với vợ con, với đồng nghiệp, bạn bè và các thành viên hội thánh?

Tôi biết chính xác tại sao. Đó là vì tôi là một kẻ tội lỗi, và sự trần tục sẽ tiếp tục nán ná trong lòng tôi và chiến đấu chống lại tôi cho đến ngày Chúa Jesus trở lại. Nhưng cho đến lúc đó, tôi muốn chiến đấu đến cùng. Tôi muốn chiến đấu chống lại sự lười biếng thuộc linh – chống lại sự ngu ngơ mê muội mà thế giới này liên tục áp đặt cho tôi – và tôi muốn nắm chặt tin lành này và để nó ảnh hưởng đến mọi khía cạnh - hành động, tình cảm, cảm xúc, ham muốn, suy nghĩ và ý chí của tôi.

Tôi hy vọng bạn cũng muốn như vậy. Và tôi hy vọng cuốn sách nhỏ này sẽ phần nào đó giúp bạn có thể thấy được sự vĩ đại của những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta trong Chúa Jesus. Nhưng bây giờ thì sao? Chà, hãy để tôi đề cập đến chỉ một vài điều – trong hàng triệu điều khác mà tôi không thể nói hết được – về tin lành của Chúa Jesus sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của chúng ta.

Hãy Ăn Năn Và Tin Cây

Đầu tiên, nếu bạn không phải là Cơ đốc nhân, cảm ơn vì bạn đã đọc cho đến lúc này. Tôi hy vọng bạn sẽ nắm bắt cơ hội này để suy nghĩ về tin lành của Chúa Jesus, và tôi cầu nguyện rằng nó đã ăn sâu vào tâm trí của bạn. Đối với bạn, tôi nghĩ rằng câu hỏi “bây giờ thì sao” thực sự rất dễ trả lời. Bạn không cần phải thực hiện quá nhiều việc. Chỉ có một việc cần mà thôi: hãy ăn năn tội lỗi của bạn và tin vào Chúa Jesus. Điều đó có nghĩa là nhận ra sự suy sụp thuộc linh của bạn, thừa nhận sự bất lực hoàn toàn của bạn trong việc tự cứu lấy mình và đến với Chúa Jesus như là hy vọng duy nhất của bạn để được tha thứ và trở nên công chính trước mặt Đức Chúa Trời.

Trở thành một Cơ đốc nhân không phải là một quá trình tốn nhiều công sức. Bạn không cần phải đạt được một điều gì đó. Chúa Jesus đã giành lại mọi thứ bạn cần. Điều mà tin lành kêu gọi bạn làm là quay lưng với tội lỗi và hướng về Chúa Jesus trong đức tin – đó là tin cậy và nương dựa. Nó kêu gọi bạn đến với Ngài và nói: “Tôi biết tôi không thể tự cứu mình. Vì vậy, Chúa Jesus ơi, tôi tin cậy Ngài có

thể cứu tôi.”

Và rồi cả một thế giới sẽ mở ra trước mắt bạn. Nhưng tất cả đều bắt đầu bằng sự ăn năn tội lỗi và tin Chúa Jesus có thể cứu bạn.

Yên Nghỉ Và Vui Mừng

Nếu bạn là một Cơ đốc nhân, thì tin lành kêu gọi bạn trước hết là yên nghỉ trong Chúa Jesus Christ và vui mừng trong sự cứu rỗi tương chừng như không thể mà Ngài đã giành lấy cho bạn. Vì có Chúa Jesus và vì tôi biết rằng tôi kết hiệp với Ngài bởi đức tin, tôi có thể chiến đấu chống lại sự cám dỗ bởi suy nghĩ cho rằng sự cứu rỗi của tôi là mong manh hoặc chóng qua. Cho dù tôi có cảm thấy như vậy ở bất kỳ thời điểm nào, tôi vẫn biết – sâu bên dưới những câu hỏi xoáy đó – tôi thuộc về Chúa Jesus và không ai có thể cướp tôi ra khỏi tay Ngài. Điều đó là bởi vì tin lành nói với tôi rằng sự công chính của tôi trước mặt Đức Chúa Trời không căn cứ trên việc đánh dấu các ô của trò chơi bingo thuộc linh. Sanh bông trái? Đánh dấu. Tĩnh nguyện? Đánh dấu! Tương giao trong tâm linh? Đánh dấu! Đánh dấu! Đánh dấu! Tuyệt vời! Hôm nay tôi cảm thấy mình dư sức được cứu!

Điều đó thật nực cười trong ánh sáng của những gì tin lành nói về Chúa Jesus! Tạ ơn Đức Chúa Trời, mối quan hệ của tôi với Ngài không dựa trên ý chí thất thường hay khả năng sống ngay thẳng của tôi. Không, Đức Chúa Trời đã tuyên bố bản án của Ngài đối với tôi, và đó là “ĐUỘC THA THỨ!” Hơn nữa, bản án đó sẽ không bao giờ thay đổi bởi vì nó muôn đời chỉ căn cứ vào Chúa Jesus - sự chết của Ngài trên thập tự giá thế chỗ cho tôi và sự cầu thay của Ngài ngay lúc này trước ngai của Đức Chúa Trời.

Nếu bạn là một Cơ đốc nhân, thì thập tự giá của Chúa Jesus giống như một núi đá granit đứng sừng sững trong cuộc đời bạn, bất di bất dịch, chứng thực cho tình yêu thương của Đức Chúa Trời đối với bạn và quyết tâm đưa bạn đến nơi an toàn trước sự hiện diện của Ngài. Như Phao-lô đã nói trong sách Rô-ma: “Nếu Đức Chúa Trời đứng về phía chúng ta thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì tất cả chúng ta mà phó Con ấy cho, thì Ngài lại không ban mọi sự cùng với Con ấy cho chúng ta sao?”

(Rô-ma 8:31-32).

Yêu Thương Người Thuộc Về Đấng Christ

Ngoài ra, hồi những Cơ đốc nhân, tin lành còn hướng bạn đến với một tình yêu sâu sắc và sống động hơn dành cho người của Đức Chúa Trời, là hội thánh. Không một ai trong chúng ta là những Cơ đốc nhân tự mình tạo ra con đường dẫn đến cơ nghiệp mà Đức Chúa Trời đã cất giữ cho chúng ta. Chúng ta không phải là những công dân “tự có” của vương quốc. Chúng ta được ở trong những lời hứa của Đức Chúa Trời chỉ bởi vì chúng ta biết rằng chúng ta nhờ cậy Chúa Jesus Christ để được cứu rỗi, và chúng ta được hiệp nhất với Ngài bởi đức tin.

Nhưng đây mới là điều gây ngạc nhiên. Bạn có nhận ra rằng điều tương tự cũng đúng với anh chị em trong hội thánh của bạn, những người làm bạn khó chịu? Người đó cũng tin cậy và yêu mến cùng một Chúa Jesus như bạn, và hơn thế nữa, người đó cũng đã được cứu rỗi và tha thứ bởi cùng một Chúa đã cứu rỗi và tha thứ cho bạn. Hãy nghĩ về người anh chị em mà bạn không thực sự dành thời gian để tìm hiểu họ đó vì bạn không muốn liên hệ gì nhiều đến họ. Hãy nghĩ về người mà họ với bạn có mối quan hệ đồ võ mà bạn đã từ chối hàn gắn. Bây giờ hãy nhớ rằng người đó cũng yêu mến và tin cậy cùng một Chúa giống như bạn. Hãy nhớ rằng cùng một Chúa đã chết thay cho bạn, cũng chết thay cho họ.

Tôi tự hỏi rằng liệu sự hiểu biết của bạn về tin lành của Chúa Jesus Christ – tin lành về việc Chúa Jesus đã cứu bạn mặc dù bạn không xứng đáng với điều đó – có đủ sâu sắc để khóa lấp đi những chỉ trích nhỏ nhặt đối với anh chị em của mình. Tôi tự hỏi liệu nó có đủ sâu sắc để nhấn chìm những hành động của họ khiến bạn vấp phạm, ngay cả những người điều đầu đốn nhất và khiến bạn tha thứ cho họ, yêu thương họ như chính Chúa Jesus đối với cả hai.

Tôi tự hỏi liệu sự bao la của tình yêu Đức Chúa Trời dành cho bạn có làm gia tăng tình yêu thương của bạn dành cho người khác hay không.

Công Bố Tin Mừng Cho Thế Giới

Không chỉ vậy, nhưng tôi còn tự hỏi liệu ân sủng của Đức Chúa Trời dành cho bạn có khiến bạn yêu thương thế giới xung quanh bạn nhiều hơn, và mong ước nhìn thấy nhiều người chạy đến để tìm biết và tin vào Chúa Jesus Christ. Nếu chúng ta thực sự hiểu ân sủng mà Đức Chúa Trời đã tỏ cho chúng ta, lòng chúng ta sẽ khao khát được nhìn thấy ân sủng đó được tỏ ra cho người khác.

Sau khi phục sinh, Chúa Jesus đã hiện ra với các môn đệ và nói với họ điều này: “Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn, đến ngày thứ ba sẽ từ cõi chết sống lại; người ta phải nhân danh Ngài mà rao giảng cho tất cả các nước về sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem.” Ngài đã nói rất rõ ràng với các môn đệ về kế hoạch cứu người vĩ đại của Đức Chúa Trời. Và sau đó, thật đáng kinh ngạc, Chúa Jesus đã thêm vào điều này: “Các con là những nhân chứng về các việc đó” (Lu-ca 24:46-48). Tôi luôn tưởng tượng rằng lúc đó khuôn mặt của các môn đệ không còn chút máu khi họ nghe lời đó! Mục đích của Đức Chúa Trời không gì khác hơn là sự cứu chuộc thế giới, và ở đây Chúa Jesus nói với họ rằng mục đích đó sẽ được thực hiện thông qua họ!

Tôi không biết bạn thấy thế nào, nhưng suy nghĩ đó khiến tôi cảm thấy không phù hợp chút nào. Đức Chúa Trời có ý định thực hiện những mục đích của Ngài trong thế giới này thông qua chúng ta ư? Thật kinh ngạc! Nhưng nếu bạn cảm thấy không phù hợp và không xứng đáng, hãy để tôi khích lệ bạn. Bạn không xứng đáng, và chắc chắn cũng không phù hợp thật! Đây mà gọi là khích lệ ư? Hãy nhìn đi, chúng ta chỉ là những con người yếu đuối, thấp bé, vẫn đang chiến đấu chống lại tội lỗi mỗi ngày trong cuộc sống của chúng ta. Nhưng Chúa Jesus lại nói với chúng ta: “Các con là những nhân chứng về các việc đó”. Đó là thông qua sự công bố tin lành của chúng ta – cho dù đó là rao giảng, dạy dỗ hay là trò chuyện trong các bữa ăn với bạn bè, thành viên gia đình và đồng nghiệp – mà Đức Chúa Trời đã quyết định cứu vớt những tội nhân.

Bạn có bao giờ tự hỏi tại sao thiên sứ hiện ra với Cọt-nây trong Công vụ 10 không chỉ đơn giản là nói với ông về tin lành không? Tại sao lại phải mắc công bảo Cọt-nây đến với Phi-e-rơ, là người đang

ở một nơi khác? Thực sự, nếu thiên sứ có thể nói với Cột-nây tất cả những điều đó, chắc chắn người cũng có thể nói với ông về tin lành! Nhưng không, Đức Chúa Trời đã quyết định rằng tin lành sẽ được lan rộng nhờ những lời nói của dân sự Ngài – đó là, thông qua môi miệng của những người đã nắm bắt được tin lành về Chúa Jesus và đã biết được sự tha thứ đến từ Ngài.

Nếu bạn là một Cơ đốc nhân, hãy nhận thấy rằng bạn đang nắm giữ trong tay thông điệp chân thực duy nhất về sự cứu rỗi mà thế giới cần phải được nghe. Sẽ không bao giờ có một tin lành nào khác, và không có cách nào khác để mọi người được cứu khỏi tội lỗi của họ. Nếu bạn bè, gia đình và đồng nghiệp của bạn đã được cứu khỏi tội lỗi của họ, đó là vì có người đã chia sẻ về tin lành của Chúa Jesus Christ cho họ. Đó là lý do tại sao Chúa Jesus đã ủy thác cho chúng ta đi khắp thế giới, rao giảng và giảng dạy về tin lành cho muôn dân. Đó cũng là những gì Phao-lô muốn nói trong Rô-ma 10 khi ông đặt câu hỏi: “Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thế nào mà tin? Không có người rao giảng thì nghe cách nào?” (Câu 14). Có nhiều điều tốt mà chúng ta có thể làm trong vai trò là Cơ đốc nhân, nhưng thực tế là hầu hết những điều tốt đẹp đó cũng sẽ được thực hiện một cách vui mừng bởi những người không phải là Cơ đốc nhân. Nhưng nếu Cơ đốc nhân chúng ta thất bại trong việc rao báo Tin Lành của Chúa Jesus, thì còn ai làm được điều đó? Không một ai cả.

Vì vậy, hãy để những lẽ thật của tin lành thấm sâu vào trong lòng bạn và thậm chí là quặn thắt trong lòng cho những người chưa biết về Chúa Jesus Christ. Hãy ngẫm nghĩ sẽ như thế nào nếu bạn bè, gia đình và đồng nghiệp của bạn đứng trước mặt Đức Chúa Trời là Quan Xét công bình mà không có Chúa Jesus Christ. Hãy nhớ đến những điều mà ân sủng của Đức Chúa Trời đã thực hiện trong cuộc sống của bạn, và tưởng tượng ra những điều Ngài có thể làm trong đời sống của họ. Sau đó hít một hơi thật sâu, cầu nguyện xin Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm việc, rồi mở miệng và nói!

Khao Khát Ngài

Cuối cùng, tin lành sẽ làm cho chúng ta khao khát chờ đợi ngày mà Vua Jesus của chúng ta sẽ trở lại để thiết lập vương quốc của Ngài một cách đầy đủ, hoàn chỉnh và mãi mãi. Đó không phải là khao khát sau cùng được ở trong vương quốc; chúng ta không mong đợi Chúa Jesus trở lại chỉ bởi vì chúng ta sẽ sống trong một thế giới nơi mà cái ác bị chế ngự và công lý trị vì.

Đó là những lời hứa tuyệt vời, nhưng dù vậy, đó không phải là tất cả. Không, nếu chúng ta hiểu đúng về tin lành, chúng ta sẽ không khao khát vương quốc nhiều như chúng ta khao khát Vua của vương quốc. Tin lành đã đưa chúng ta đến với Ngài, yêu mến Ngài, và do đó khao khát được ở với Ngài. Chúa Jesus nói: “Con muốn Con ở đâu thì những người Cha đã ban cho Con cũng ở đó với Con” (Giăng 17:24). Và chúng ta cũng mong muốn được ở với Ngài nữa, cùng với hàng triệu người khác thờ phượng Ngài.

Sách Khải Huyền chứa đựng một viễn cảnh đáng kinh ngạc về những gì Đức Chúa Trời đã chuẩn bị cho chúng ta, là những người yêu mến Ngài. Đó chỉ là một sự gợi ý, nhưng bạn vẫn có thể cảm nhận được cảm giác tràn ngập của sự chiến thắng, niềm vui mừng, sự yên nghỉ và dứt khoát trong bức tranh về những người được chuộc thờ phượng Chúa Jesus Christ.

Sau đó tôi nhìn xem, kìa, có một đoàn người rất đông không ai đếm được, từ các nước, các bộ tộc, các dân tộc, các thứ tiếng, đứng trước ngai và trước Chiên Con, mặc áo dài trắng, tay cầm lá kè. Họ lớn tiếng kêu rằng: “Sự cứu rỗi thuộc về Đức Chúa Trời của chúng ta, Đấng ngồi trên ngai, và thuộc về Chiên Con!” (Khải huyền 7:9-10)

Đó là ngày mà tin lành thúc đẩy chúng ta mong mỏi. Ngay cả khi chúng ta trải qua những thử thách, bất bớ, cay đắng, cảm dỗ, phiền nhiễu, thờ ơ và mệt mỏi của thế giới này, thì tin lành hướng chúng ta về thiên đàng, nơi Vua Jesus của chúng ta – Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng đã bị đóng đinh thế cho chúng ta và được phục sinh

vinh quang từ kẻ chết – giờ đây đang ngồi cầu thay cho chúng ta. Không chỉ vậy, tin lành còn kêu gọi chúng ta hướng đến ngày cuối cùng khi thiên đàng sẽ tràn ngập tiếng ồn ào của hàng triệu hàng triệu người được tha thứ trỗi tiếng ngợi khen Ngài là Cứu Chúa bị đóng đinh và là Vua đã phục sinh.

LỜI TRI ÂN

Như với bất kỳ dự án sách nào khác, với dự án này, tôi nợ một lời cảm ơn chân thành với rất nhiều người. Người ta không thể nào học hỏi hoặc suy nghĩ trong sự cô lập được, và tôi có thể dành cả một ngày chỉ để nêu tên những người anh chị em mà tôi có, trong một thập kỷ qua và hơn thế nữa, là những người đã cùng tôi trò chuyện và suy nghĩ về tin lành. Tuy nhiên, có một vài người mà tôi muốn nói một lời cảm ơn đặc biệt với họ.

Đầu tiên, tôi xin gửi lời cảm ơn đến nhóm làm việc tuyệt vời tại Crossway, cảm ơn các bạn vì đã trao cơ hội cho một tác giả vô danh như tôi. Nếu Chúa thấy phù hợp để sử dụng cuốn sách này trong việc chỉnh sửa hội thánh của Ngài, thì Ngài sẽ làm việc đó thông qua các bạn.

Cũng xin gửi lời cảm ơn đến nhóm làm việc tại 9Marks vì đã khích lệ tôi viết cuốn sách này và vì những nỗ lực của các bạn để nó được thực hiện. Khái tượng và sự nhiệt thành của Matt Schmucker đối với sức khỏe của hội thánh trên toàn thế giới đã tạo nhiều cảm hứng, và tôi thật vinh dự khi được quen biết và làm việc cùng với ông ấy. Anh Jonathan Leeman đã giúp tôi rất nhiều trong việc viết cuốn sách này. Thông qua các cuộc trò chuyện, email và hiệu đính, anh đã giúp mài giũa cuốn sách này. Và cũng xin cảm ơn Bobby Jamieson, người đã cùng tôi uống hết không biết bao nhiêu ly cà phê sữa để trò chuyện về vương quốc. Thật là vui mừng biết bao khi được ở trong đội làm việc với các bạn!

Xin gửi lời cảm ơn đến Mark Dever, người anh em yêu quý của tôi, cảm ơn vì đã khích lệ tôi viết cuốn sách đầu tiên của mình. Tôi mang ơn anh theo những cách mà tôi không chắc là mình có thể diễn tả hết được. Tôi tự hào gọi anh là cố vấn thuộc linh của tôi, và tôi rất vui vì Chúa đã làm cả hai chúng tôi ngạc nhiên khi đưa tôi trở lại Washington DC trong một thời gian. Ngài thật rất tốt lành khi cho chúng tôi có thời gian cùng với nhau.

Cuối cùng, xin cảm ơn người vợ mạnh mẽ và xinh đẹp Moriah cả anh. Cảm ơn em vì đã luôn yêu thương và chăm sóc anh, chịu đựng anh trong những lúc vui đầu vui óc vào công việc để giải quyết một số vấn đề thần học. Anh yêu em, vợ yêu!

PHỤ LỤC KINH THÁNH

CỰU ƯỚC		7	94	9:51	63
<i>Sáng Thế Ký</i>		Ha-ba-cúc		10:25-37	101
1:1	59	1:13	46	13:3	77
1:26-27	43	Xa-cha-ri		14:28	83
1:26-28	43	3:1-5	75	24:5-6	67,85
1:28	48	TÂN ƯỚC		24:46-68	110
2:16-17	43	<i>Ma-thi-ơ</i>		<i>Giăng</i>	
2:17	49	1:21	63	1:1	59
3:15	58	3:2	84	1:14	59
3:17	48	5:16	101	1:29	62
<i>Xuất Ê-díp-tô Ký</i>		6:24	78	10:15	64
34:6-7	44	12:28	84	10:18	64
34:7	44,66	13:41-43	86	17:24	112
<i>II Sa-mu-ên</i>		15:19	53	18:36	61
7:11	60	16:23	63	<i>Công vụ</i>	
<i>Thi Thiên</i>		25	93	2	28,98
11:7	45	26:27-28	64	2:36	98
18:30	27	26:28	64	2:38	34,70
19:1	42	26:29	86	3:18-19	34,79
33:5	45	27:46	65	10	111
89:14	45	Mác		10:39-43	35
97:2	45	1:15	70,76	11:18	80
145:11	83	9:43	56	13:38-39	35
145:13	83	9:48	56	17	36
<i>Ê-sai</i>		10:17	89	17:24-28	36
9:6-7	60	10:21	89	17:29	36
11:9	87	10:45	64	17:31	36
53:4-5	65	14:62	62	17:32-34	37
53:10	90	<i>Lu-ca</i>		20:21	70
59:2	55	1:32-33	61	26:18	71
65:17-19	87	1:34-35	59	26:20	77,79
<i>Đa-ni-ên</i>		6:44	79	28:31	86

<i>Rô-ma</i>		11:33	22	1:12-13	83
1	31	<i>I Cô-rinh-tô</i>		1:13	82
1-4	29,34	1:23	103	<i>I Tê-sa-lô-ni-ca</i>	
1:1-7	29	1:25	104	2:12	92
1:16	29	2:2	103	<i>II Ti-mô-thê</i>	
1:18	29	2:9	81	3:16	27
1:20	42	6:9	83	<i>Hê-bơ-rơ</i>	
1:21	29	10:13	78	4:15	59
1:23	30	12:3	98	11:10	86
2	30	15	86	11:13	86
2:1	30	15:1-5	34	12:28	86
3	31	15:3	103	<i>I Phi-e-rơ</i>	
3:9	31	<i>II Cô-rinh-tô</i>		1:5	86
3:10	50	5:21	63	2:24	64
3:19	31,54	7:10	77	3:18	74
3:21	31	Ga-la-ti		<i>II Phi-e-rơ</i>	
3:22	32,73	2:16	76	1:11	84
3:23	50	3:13-14	64	<i>I Giăng</i>	
3:24	31	5:17	78	2:1	74
4	72	6:10	100	<i>Giu-đê</i>	
4:5	32,66	<i>Ê-phê-sô</i>		3	16
4:7	74	1:14	90	<i>Khải Huyền</i>	
4:18-21	72	2:1	54	1:7	55
5	53	2:3	53	6:16-17	55
6	91	2:4-5	81	7:9-10	112
6:4-11	92	2:5	54	12:10	82
6:12-13	92	2:6	83	14:6	28
6:23	55	2:7	86	16:1	55
8	67	3:7-12	23	17-19	101
8:7	54	3:10-11	92	19:15	55
8:31-32	109	<i>Phi-líp</i>		20:10	56
8:33-34	67	2:15	92	21	62
10:9	104	<i>Cô-lô-se</i>			
10:14	111	1:12	62		

9Marks

Buiding Healthy Churches

XÂY DỰNG HỘI THÁNH KHỎE MẠNH

9Marks tồn tại để trang bị cho các lãnh đạo hội thánh một khái tượng theo Kinh thánh và các nguồn lực thực tế để bày tỏ vinh quang của Đức Chúa Trời cho các quốc gia thông qua các hội thánh khỏe mạnh.

Cuối cùng, chúng tôi mong muốn được nhìn thấy các hội thánh được đặc trưng bởi chín dấu hiệu sức khỏe này:

- 1 rao giảng trong sự giải thích**
- 2 thần học Kinh thánh**
- 3 một sự hiểu biết Kinh Thánh về tin lành**
- 4 một sự hiểu biết Kinh Thánh về sự tái sinh**
- 5 một sự hiểu biết Kinh Thánh về truyền giáo**
- 6 một sự hiểu biết Kinh Thánh về tư cách thành viên của hội thánh**
- 7 một sự hiểu biết Kinh Thánh về kỷ luật trong hội thánh**
- 8 một sự hiểu biết Kinh Thánh về môn đệ và tăng trưởng**
- 9 một sự hiểu biết Kinh Thánh về lãnh đạo trong hội thánh**

English - 9Marks.org

Spanish - es.9Marks.org

Portuguese - pt.9Marks.org

Chinese - cn.9Marks.org

Russian - ru.9Marks.org

TIN LÀNH LÀ GÌ

Tác giả: Greg Gilbert

Dịch giả: Phục Sinh & David Tô

9Marks ISBN: 978-1-950396-97-9

Chịu trách nhiệm xuất bản:
GD - TBT. BÙI THỊ LÂM NGỌC

Biên tập: **Ngô Thị Huyền**

Trình bày: Tô Ngọc Phục Sinh

Sửa bản in: **Ngô Thị Huyền**

Bìa: Tô Ngọc Phục Sinh

Thực hiện liên doanh

Công ty TNHH DV TM SX In Thiên Ngôn

134/8 Hoàng Hoa Thám, P.12, Q.Tân Bình, TP HCM

In: 1000 bản. Khổ 14.5 x 20.5 cm.

In tại: Công ty TNHH DV TM SX In Thiên Ngôn

Đ/C: 134/8 Hoàng Hoa Thám, P. 12, Q. Tân Bình, TP. HCM.

Số ĐKKHB: 2858 - 2019 / CXBIPH/ 3 - 290 / DoN, Cục Xuất bản,

In và Phát hành xác nhận ngày: 31/7/2019, Quyết định xuất bản
số: 838/QĐB-DoN, do NXB Đồng Nai cấp ngày 21/08/2019.

In xong và nộp lưu chiểu: quý 3/2019

Nhà xuất bản Đồng Nai, 1953J (số cũ 210) Nguyễn Ái Quốc, TP Biên Hòa, Đồng Nai

Ban Biên tập: (02513) 825 292 - P Kinh doanh: 946 521 - P Kế toán: 946 520

Fax: (02513) 946 530 - Email: nxbdongnai@hcm.vnn.vn

“Hai thực tế làm cho cuốn sách này trở nên cực kỳ quan trọng: tính trung tâm của tin lành trong tất cả các thế hệ và sự nhầm lẫn về tin lành trong thế hệ của chúng ta. *Tin lành Là Gì?* cung cấp một lời giải thích trung thực với Kinh Thánh về tin lành và trang bị cho các Cơ đốc nhân để nhận ra những sai lệch ra từ thông điệp vinh quang đó. Tôi ước gì mình có thể tận tay tặng cuốn sách này cho mọi mục sư và thành viên hội thánh.”

C. J. Mahaney, Chức vụ Sovereign Grace

“Greg Gilbert là cậu học trò mà tôi có vinh dự và đặc ân được giảng dạy cho cậu ấy và hiện giờ là người đang dạy lại cho tôi. Cuốn sách nhỏ nhắn về tin lành này là một trong những cuốn sách có nội dung thông suốt và quan trọng nhất mà tôi từng đọc trong những năm gần đây.”

Mark Dever, Mục sư cao cấp, Capitol Hill Nhà thờ Baptist, Washington DC

GREG GILBERT đã lấy bằng cử nhân tại Đại học Yale và bằng Thạc sĩ thần học (MDiv) tại Chứng viện Thần học Báp-tít Nam Phương. Ông là mục sư phụ tá tại Hội thánh Báp-tít Capitol Hill ở Washington DC.